Euroopa Komisjon

FLASH EUROBAROMETER 585

Noored ja demokraatia

EUROBAROMETERi **aruanne**

juuni 2026

ON-LINE EUROBAROMETER

Eurobarometeri kiiruuring Noored ja demokraatia

Demoscopy korraldatud uuring hariduse, noorte, spordi ja kultuuri peadirektoraadi taotlusel

Uuring, mida koordineerib Euroopa Komisjoni kommunikatsiooni peadirektoraat (kommunikatsiooni peadirektoraadi avaliku arvamuse ja kodanike kaasamise üksus)

Käesolev dokument ei esinda Euroopa Komisjoni seisukohta. Selles sisalduvad tõlgendused ja arvamused on üksnes autorite omad.

Projekti pealkiri	Eurobarometeri kiiruuring nr 585 „Noored ja demokraatia“ – 2026. aasta aruanne
	ET
Kataloogi number	NC-01-26-226-EN-N
ISBN	978-92-68-44145-9
	doi: 10.2766/5739162

© Euroopa Liit, 2026

https://europa.eu/eurobarometer

Pierre Dieumegardi koostatud dokument Europokune- Europe Together - and Europe Democracy Esperanto jaoks.

Selle „esialgse” dokumendi eesmärk on võimaldada suuremal hulgal inimestel Euroopa Liidus saada teadlikuks Euroopa Liidu koostatud (ja nende maksudest rahastatavatest) dokumentidest.

Kui tõlkeid ei ole, jäetakse kodanikud arutelust välja.

See dokument „Eurobarometeer” oli olemas ainult inglise keeles pdf-failina. Algsest failist lõime Libre Office'i tarkvara poolt koostatud odt-faili masintõlkeks teistesse keeltesse. Tulemused on nüüd kättesaadavad kõigis ametlikes keeltes.

On soovitav, et ELi haldusasutused võtaksid üle oluliste dokumentide tõlkimise. „Olulised dokumendid“ ei ole mitte ainult seadused ja määrused, vaid ka oluline teave, mida on vaja teadlike otsuste ühiseks tegemiseks.

Selleks, et arutada koos meie ühist tulevikku ja võimaldada usaldusväärseid tõlkeid, oleks rahvusvaheline keel esperanto selle lihtsuse, regulaarsuse ja täpsuse tõttu väga kasulik.

Võtke meiega ühendust:

Kontaktu nin-Ek ! Eŭropo kune !

https://e-d-e.org/-Kontakti-EDE

Sisukord

Sissejuhatus....4
1. Peamised järeldused....6
2. Noorte eurooplaste ettekujutus maailmast ja tulevikust....8
2.1 Riikide ja ELi poliitikakujundajate pikaajaline mõtlemine ja põlvkondadevaheline õiglus....8
2.2 Ühiskondlike probleemide tundmaõppimine....12
2.3 Tunded ja ootused ELi suhtes igapäevaelus....18
3. Noorte osalemine ühiskonnaelus....22
3.1 Ootused noortepoliitikale....22
3.2 Osalemine ühiskondlike muutustega seotud meetmetes....29
3.3 Teadlikkus ELiga suhtlemise viisidest....34
3.4 Allikad, kust saada teavet ELi kohta....37
4. Osalemine organisatsioonides ja tegevustes teises ELi liikmesriigis....39
4.1 Osalemine organisatsioonides....39
4.2 Tegevus teises ELi liikmesriigis....43
4.3 Teadlikkus ELi rahastatud võimalustest jääda teise ELi liikmesriiki....50
5. Digiõpe....53
5.1 Usaldus oma võime vastu kasutada tehisintellekti tööriistu....53
5.2. Tehisintellekti kasutamise õppimine....55
6. Tehniline kirjeldus....59
7. Qu estionnaire....61
Märkused....71

Sissejuhatus

Seoses ELi noortestrateegia 2019–2027 viimase rakendusetapiga ja 2027. aasta järgse ELi noortestrateegia ettevalmistamisega algatas Euroopa Komisjon 2026. aasta Eurobaromeetri kiiruuringu noorte ja demokraatia kohta, mis on suunatud 15–30aastastele noortele. Eelmine Eurobaromeetri kiiruuring noorte ja demokraatia kohta (FL545), mis viidi läbi 2024. aasta aprillis vahetult enne 2024. aasta Euroopa Parlamendi valimisi, näitas, et noored eurooplased tegelevad jätkuvalt demokraatliku eluga.[1] Uuringus toodi siiski esile ka erinevused liikmesriikide ja sotsiaaldemograafiliste rühmade teadlikkuses ja osalemises. Sellest ajast alates on digiüleminek, tehisintellekti kasvav roll ja mure desinformatsiooni pärast jätkuvalt kujundanud ümber keskkonda, kus noored end teavitavad, ühiskonnas osalevad ja demokraatlike institutsioonidega suhtlevad.

2026. aasta Eurobaromeetri kiiruuring pakub usaldusväärseid, võrreldavaid ja ajakohaseid tõendeid selle kohta, kuidas noored tajuvad põlvkondadevahelist õiglust, kodanikuosalust ja ELi toetust noorte kaasamisele. Uuringuga mõõdetakse kodaniku-, poliitilises ja ühiskondlikus tegevuses osalemise praegust taset ja kanaleid, sealhulgas osalemist organisatsioonides, ühiskondlikus tegevuses ja tegevuses teises ELi liikmesriigis. Samuti hinnatakse noorte teadlikkust ELi tasandi kaasamismehhanismidest, institutsioonilistest osalusvahenditest, teabekanalitest ja ELi rahastatavatest noorteprogrammidest ning nende kasutamist. Lisaks uuritakse uuringus, kuidas noored hindavad erinevaid osalemiskanaleid, nagu hääletamine, sotsiaalmeedia kaasamine, avalikud konsultatsioonid ja noorteorganisatsioonid, uurides samal ajal kodanikuhariduse, digikirjaoskuse ja koolituse rolli demokraatliku usalduse ja kaasatuse tugevdamisel.

Kombineerides eelmiste Eurobaromeetri uuringute suundumusi käsitlevad küsimused uute küsimustega, annab uuring ülevaate ka sellest, kuidas noored tajuvad võrdseid võimalusi ja põlvkondadevahelist õiglust ning millised on nende ootused Euroopa Liidu suhtes sellistes valdkondades nagu demokraatia, inimõigused, kaasamine, kliima, tööhõive ja ühiskondlik ühtekuuluvus. Tulemused toetavad järgmise ELi noortestrateegia ettevalmistamist, aidates Euroopa Komisjonil kindlaks teha, mil määral tunnevad noored end kuuldavana, võimestatuna ja piisavalt varustatuna, et osaleda demokraatlikus elus, ning milliseid valdkondi tuleks tulevastes noortepoliitika meetmetes esmatähtsaks pidada.

Demoscopy küsitles Euroopa Komisjoni hariduse, noorte, spordi ja kultuuri peadirektoraadi (DG EAC) nimel 15–30-aastaseid noori kõigis 27 ELi liikmesriigis.

Ajavahemikul 19. juunist kuni 1. juulini 2026 viidi CAWI (Computer Assisted Web Interviewing – arvutipõhine veebiintervjuu) andmekogumisviisi abil läbi 26 806 intervjuud, kusjuures igas suuremas riigis tehti ligikaudu 1000 intervjuud ja igas väiksemas riigis (LU, CY, MT) 500 intervjuud.

1 Euroopa Komisjon, Eurobaromeetri kiiruuring nr 545 „Noored ja demokraatia“, aprill 2024.

Märkused

- Küsitlusandmed on kaalutud
- Uuringutulemuste suhtes kohaldatakse valikuhälbeid, mis tähendab, et mitte kõik ilmsed erinevused riikide või rühmade vahel ei pruugi olla statistiliselt olulised.
- Kui vastajad said valida rohkem kui ühe vastuse, võib vastuste protsent kokku olla suurem kui 100 %.
- Käesolevas aruandes kasutatakse riikide tähistamiseks nende ametlikku lühendit, mis on esitatud allpool.

BE	Belgia	FR	Prantsusmaa	NL	Madalmaad
BG	Bulgaaria	HR	Horvaatia	AT	Austria
CZ	Tšehhi	Itaalia	Itaalia	PL	Poola
DK	Taani	CY	Küprose Vabariik	PT	Portugal
DE	Saksamaa	LV	Läti	RO	Rumeenia
EE	Eesti	LT	Leedu	SI	Sloveenia
IE	Iirimaa	LU	Luksemburg	SK	Slovakkia
EL	Kreeka	HU	Ungari	FI	Soome
ES	Hispaania	MT	Malta	SE	Rootsi

* Küpros tervikuna on üks ELi 27 liikmesriigist. Praktilistel põhjustel viidi küsitlused läbi Küprose Vabariigi valitsuse kontrolli all olevas riigi osas.

1. Peamised järeldused

Noored paluvad kõigepealt, et noortepoliitika käsitleks tegelikke probleeme, millega nad silmitsi seisavad

- 40% noortest eurooplastest ütleb, et eesmärgid, mis käsitlevad noorte ees seisvaid tegelikke probleeme, on noortepoliitikas tulemuste saavutamiseks kõige olulisemad, enne kui tagatakse, et noortel ja noorteorganisatsioonidel on otsuste tegemisel sõnaõigus, (32%), antakse rahalist toetust noorteprogrammidele ja -algatustele (32%) ning tagatakse, et noored teavad poliitikast ja võimalustest (29%).

Noored eurooplased õpivad jätkuvalt tundma ühiskondlikke probleeme, peamiselt meedia kaudu, mitte koolis

- 84% noortest eurooplastest on viimase aasta jooksul õppinud midagi uut vähemalt ühel viiest testitud teemast: inimõigused ja sotsiaalne õiglus (41%), võrdsus, mitmekesisus ja diskrimineerimisvastane võitlus (39%), meedia- ja digikirjaoskus (33%), keskkonnasäästlikkus (32%) ning demokraatlikud protsessid, poliitikas osalemine ja institutsioonid (31%). Traditsiooniline ja digitaalne meedia on juhtiv kanal (48%), varakult enne kooli (36%). Maltal (98%), Luksemburgis (97%) ja Eestis (93%) on nende noorte osakaal, kes on viimase aasta jooksul õppinud vähemalt ühel teemal, suurim.

Kolm neljandikku noortest eurooplastest tunneb, et EL mõjutab nende igapäevaelu, ning nende ootused eri teemadel on väga erinevad

- 75% leiab, et ELi võetud meetmed mõjutavad nende igapäevaelu, Maltal tõuseb see näitaja 94%-ni. Kui noortelt küsiti, mida nad oma põlvkonnalt ELilt ootavad, mainisid nad kõige sagedamini rahu säilitamist (33%), vaesuse ning majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu võitlemist (32%) ning noorte töövõimaluste suurendamist (31%).

Noored eurooplased on skeptilised pikaajalise poliitilise mõtlemise ja põlvkondadevahelise õigluse suhtes

- Ainult 38 % arvab, et ELi poliitikakujundajad võtavad arvesse oma otsuste pikaajalisi tagajärgi, ning vaid kolmandik usub, et tänapäeva noortel on samad eduvõimalused kui 30 aastat tagasi või et neil on samad võimalused 30 aasta pärast. Malta, Eesti, Luksemburg ja Läti on järjekindlalt need riigid, kus vastused olid kõige positiivsemad.

Hääletamist ja sotsiaalmeediat peetakse kaheks kõige tõhusamaks viisiks, kuidas noorte hääl kuuldavaks teha.

- 33 % noortest eurooplastest nimetab hääletamist üheks kõige tõhusamaks võimaluseks olla ära kuulatud vahetult enne sotsiaalmeedias osalemist (32 %). Kavandatud poliitilisi algatusi käsitleval avalikul konsultatsioonil osaleb 29 % küsitletutest kolmandal kohal.

Enamik noori eurooplasi on võtnud meetmeid ühiskonna muutmiseks, peamiselt seoses inimõigustega.

- 55 % on viimase aasta jooksul osalenud vähemalt ühes algatuses, mille eesmärk on tuua kaasa ühiskondlikke muutusi, mis on seitse protsendipunkti rohkem kui 2024. aastal (48 %). Vastajate osakaal ulatub 26%-st Küprosel 72%-ni Luksemburgis. Inimõigused on peamine tegevusvaldkond (36 %), mis on 27 liikmesriigist 23s esikohal. Sellele valdkonnale järgnevad võrdsed õigused olenemata soost, rassist ja seksuaalsusest (33%) ning tervisest ja heaolust (30%).

Kui noortelt kogu ELis küsitakse, kui tuttavad nad on ELiga suhtlemise viisidega, teatas 36%, et nad on teadlikud Euroopa Parlamendi valimistest. Enamik noori

kasutab sotsiaalmeediat, et olla kursis ELi asjadega.

- 36 % noortest eurooplastest ütleb, et nad on kursis Euroopa Parlamendi valimistega, mis on endiselt kõige tuntum viis ELiga suhtlemiseks uuringus välja pakutud võimaluste hulgas enne ELi sotsiaalmeediakanaleid (27 %). Noortest vastajatest on sotsiaalmeedia kõige sagedamini kasutatav teabeallikas ELi kohta igas liikmesriigis (52%), varakult enne televisiooni (38%) või kooli (23%).

Valdav enamik noori eurooplasi osales möödunud aastal vähemalt ühe organisatsiooni tegevuses ning ajapuudus on peamine takistus teistele organisatsioonidele.

- 75 % noortest eurooplastest osales viimase 12 kuu jooksul vähemalt ühe organisatsiooni tegevuses (2024. aastal 64 %), kõige sagedamini spordiklubi (26 %) või noorteklubi või noorteorganisatsioon (20 %). 23 %-st, kes ei osalenud ühelgi üritusel, on peamine takistus ajapuudus (41 %). Huvipuudus (20%) ja asjaolu, et seda ei ole kunagi küsitud ega kutsutud (16%), on järgmised kõige sagedamini nimetatud põhjused.

Palju rohkem noori eurooplasi kui 2024. aastal on osalenud tegevustes teises ELi liikmesriigis, kuid rahalised piirangud takistavad endiselt paljusid, isegi kui ELi programmid on hästi teada.

- 60 % noortest eurooplastest on osalenud vähemalt ühes tegevuses teises ELi liikmesriigis (2024. aastal 43 %). See näitaja ulatub 47 %-st Rootsis 88 %-ni Maltal. Kõige sagedamini mainitakse õpinguid, koolitust või õpipoisiõpet teises ELi liikmesriigis (23%), enne kui osaletakse kultuuri- või sporditegevuses teises ELi liikmesriigis (21%), vabatahtlikus tegevuses või sarnases tegevuses (18%), teises ELi liikmesriigis töötamises (16%) ja poliitilises tegevuses teises ELi liikmesriigis (14%). Nende jaoks, kes ei ole osalenud mõnes muus ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses, on peamiseks takistuseks rahaliste vahendite puudumine (41%). Üliõpilastele mõeldud programm „Erasmus+“ on endiselt kõige tuntum ELi võimalus (41%), kuid suur teadlikkus ei too alati kaasa tegelikku liikuvust: Nii Kreekas kui ka Küprosel on mitteosalemise määr üks kõrgemaid ja teadlikkuse määr üks kõrgemaid.

Noored eurooplased on kindlamad selles, et nad suudavad tehisintellekti ohutult kasutada, kui selles, et saavutada soovitud tulemusi. Nad õpivad tehisintellekti kasutama mitmesuguste vahendite abil nii koolides kui ka väljaspool

- 72 % tunneb end kindlalt, et suudab kasutada tehisintellekti vahendeid ohutult, kuid ainult 56 % tunneb end kindlalt, et suudab kasutada tehisintellekti vahendeid soovitud tulemuste saavutamiseks. Meedia (39%) ja isejuhtivad lugemised, teadusuuringud või praktika (33%) on peamised viisid, kuidas noored õpivad tehisintellekti kohta enne kooli (31%). Küll aga suureneb nende noorte osakaal, kes õpivad koolides tehisintellekti kasutama, kui vaadata 15–18aastaste vanuserühma (40 %). Malta, Luksemburgi ja Eesti osakaal on iga õppekanali puhul keskmisest suurem.

2. Noorte eurooplaste ettekujutus maailmast ja tulevikust

2.1 Riikide ja ELi poliitikakujundajate pikaajaline mõtlemine ja põlvkondadevaheline õiglus

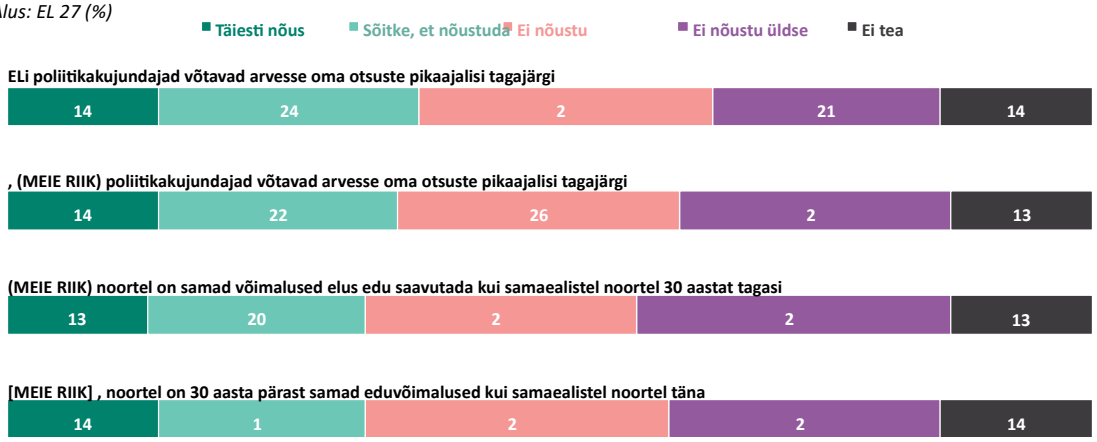
Vaid väike osa noortest eurooplastest (kolmandast kuni 38 %) nõustub, et ELi või liikmesriikide poliitikakujundajad võtavad arvesse oma otsuste pikaajalisi tagajärgi või et noortel on elus samad eduvõimalused kui samaealistel noortel 30 aastat tagasi või 30 aasta pärast.

Vaid 38% noortest eurooplastest leiab, et ELi poliitikakujundajad võtavad arvesse oma otsuste pikaajalisi tagajärgi, ja 14% „nõustub täielikult“ sellega. Seevastu 48 % arvab, et nad ei võta arvesse pikaajalisi tagajärgi, kusjuures iga viies (21%) ütleb, et nad „ei nõustu üldse“. Veel 14% ei avalda selles küsimuses arvamust, sedalaadi arvamusküsimusele vastamata jätmise osakaal on märkimisväärselt suur; see on ka suurim „ei tea“ vastuste osakaal uuringus. Liikmesriikide poliitikakujundajate jaoks on hinnang veidi madalam: ainult 36 % 15–30aastastest arvab, et nende riigi poliitikakujundajad võtavad arvesse pikaajalisi tagajärgi, sealhulgas 14 %, kes „nõustuvad täielikult“. Veel 51% arvab, et liikmesriikide poliitikakujundajad seda ei tee, sealhulgas veerand (25%), kes „ei nõustu üldse“. 13 % vastanutest ei avaldanud arvamust.

Ka noored on suurema tõenäosusega eriarvamusel kui nõustuvad sellega, et neil on samad võimalused elus edu saavutada kui samaealistel noortel 30 aastat tagasi. Kolmandik neist (33%) tunneb, et nende riigis on noortel tänapäeval elus samad eduvõimalused kui samaealistel inimestel 30 aastat tagasi. Vaid üks kümnest (13 %) „nõustub täielikult“ selle väitega. Seevastu 54% leiab, et see ei ole nii, sealhulgas 29%, kes „ei nõustu üldse“. 13 % vastanutest ei avaldanud arvamust. See ebakindlus näib laienevat ka noorte eurooplaste ootustele tulevaste põlvkondade suhtes: iga kolmas (33%) usub, et nende riigi noortel on 30 aasta pärast samad eduvõimalused kui praegu samaealistel noortel. 53% ei nõustu selle väitega, sealhulgas 25%, kes „ei nõustu üldse“. Kuigi lahkarvamuste üldine tase on sarnane, erinevad need kaks väidet lahkarvamuste intensiivsuse poolest: 29 % ei nõustu väitega eelmise põlvkonna kohta ja 25 % väitega järgmise põlvkonna kohta.

Q18 Mil määral nõustute või ei nõustu järgmiste väidetega ?

Alus: EL 27 (%)

Noored Maltal, Eestis, Lätis, Luksemburgis ja Taanis kipuvad väljendama nelja põlvkondadevahelist õiglust käsitleva avalduse suhtes positiivsemaid seisukohti kui noored teistes ELi liikmesriikides

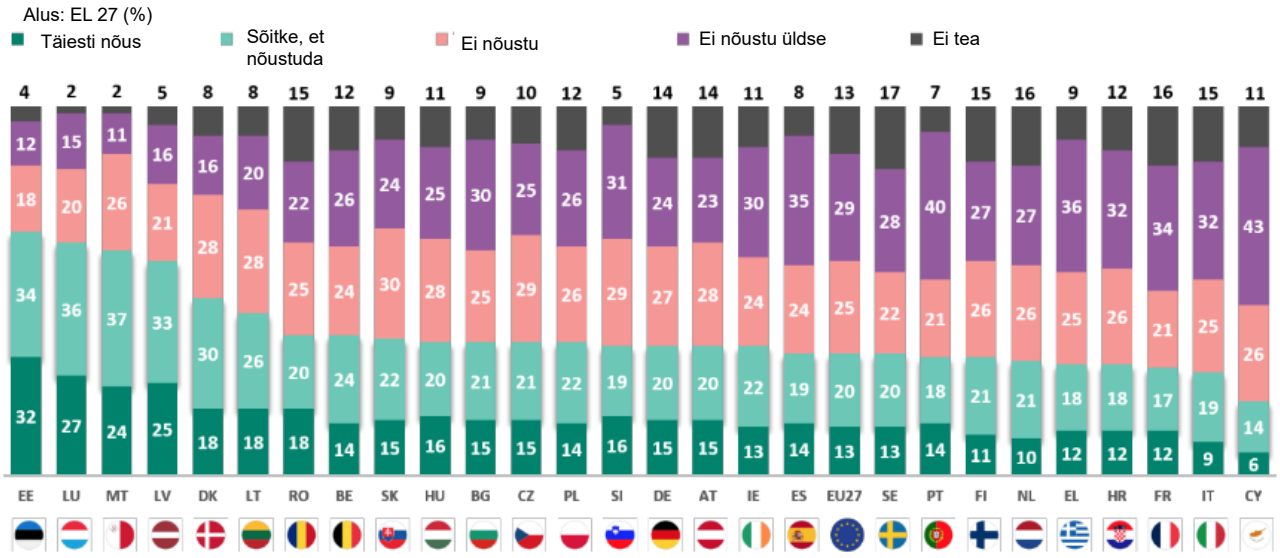
Eesti, Luksemburg, Malta, Läti ja Taani on ainsad riigid 27 liikmesriigi seas, kus kokkulepe kaalub üles eriarvamused kõigi nelja avalduse suhtes. Maltal on esitatud väidetega nõus olevate vastajate osakaal 61–87%. Vastavad vahemikud on Eestis 66–75 %, Luksemburgis 61–79%, Lätis 58–66% ja Taanis 48–61%.

Sloveenia, Ungari ja Rumeenia on ainsad kolm liikmesriiki, kus kokkulepe kaalub üles erimeelsused mõlema poliitikakujundajate kohta tehtud avalduse suhtes, kuid erimeelsused kaaluvad üles kokkuleppe kahe avalduse suhtes noorte eduvõimaluste kohta. Sloveenias nõustub 58 % vastanutest, et ELi poliitikakujundajad võtavad arvesse oma otsuste pikaajalisi tagajärgi, samas kui 35 % nõustub, et noortel on tänapäeval samad eduvõimalused kui 30 aastat tagasi. Samasugune tagasipööramine ilmneb, kuigi vähem väljendunud, Ungaris (48% ja 36%) ja Rumeenias (51% ja 38%). Ülejäänud 17 liikmesriigis kaaluvad erimeelsused üles kõigi nelja avalduse suhtes saavutatud kokkuleppe.

Vaadates konkreetselt, kas noortel on praegu samad eduvõimalused kui 30 aastat tagasi, nõustub enamik vastanutest väitega ainult neljas riigis: Eesti (66%), Luksemburg (63%), Malta (61%) ja Läti (58%). Taanis on vastajad selles küsimuses suhteliselt positiivsed, kuid jäävad siiski allapoole enamuskünnist (48%). Küprosel arvab aga ainult 20 % 15–30aastastest, et neil on samad võimalused kui 30 aastat tagasi noortel, samas kui 69 % ei nõustu, sealhulgas 43 % ei nõustu üldse. Kõige vähem positiivsed vastused saadi Itaaliast (28 % vastanutest „nõustub täielikult“), Prantsusmaalt (29 %), Kreekast ja Horvaatiast (mõlemast 30 %).

Küsimus 18. Mil määral nõustute või ei nõustu isiklikult iga järgmise väitega?

(MEIE RIIK) noortel on samad võimalused elus edu saavutada kui samaealistel noortel 30 aastat tagasi

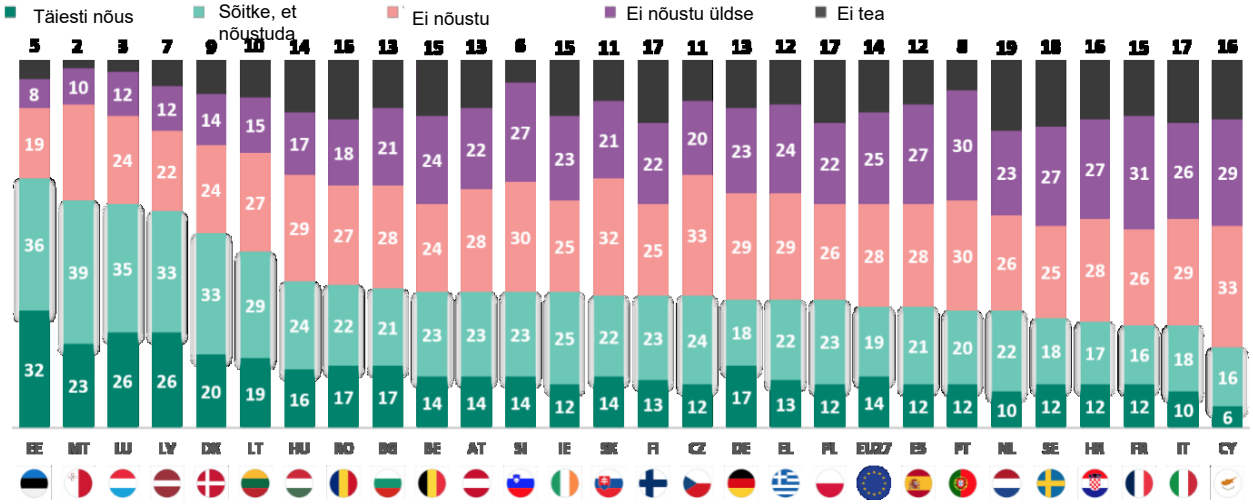

Mis puudutab ootusi selle kohta, kas noortel on 30 aasta jooksul samad eduvõimalused kui praegu, siis on kõige rohkem üksmeelt saavutatud nendes neljas riigis: Eesti (68%), Malta (62%), Luksemburg (61%) ja Läti (59%). Neile järgneb Taani (53%). Kokkulepe on madalaim Küprose vastanute seas (22%).

Küsimus 18. Mil määral nõustute või ei nõustu isiklikult iga järgmise väitega?

„(MEIE RIIGIS) on 30-aastastel noortel samad eduvõimalused kui täna samaealistel noortel – nõustub täielikult“

Alus: EL 27 (%)

Kõige vähem positiivsed vastused saadi Itaalia ja Prantsusmaa noortelt (mõlemas 28 %), neile järgnesid Horvaatia (29 %) ja Rootsi (30 %). Tulevaste põlvkondade võimaluste küsimuses on nende vastanute osakaal, kes on täiesti eriarvamusel, suurim Prantsusmaal (31%), Portugali (30%) ja Küprose (29%) ees.

Kõigis sotsiaaldemograafilistes kategooriates ei nõustu enamik noori nelja väljapakutud väitega põlvkondadevahelise õigluse kohta. Kõige optimistlikumad on aga viimase 12 kuu jooksul organisatsiooni tegevuses osalenud noored

Kõigist neljast väljapakutud väitest ilmnevad kõige optimistlikumad samad sotsiaal-demograafilised profiilid: mehed, füüsilisest isikust ettevõtjad, lastega leibkonnas elavad noored ja linnaelanikud. Kõige märkimisväärsemad erinevused ilmnevad nende vahel, kes on osalenud organisatsiooni tegevuses viimase 12 kuu jooksul, ja nende vahel, kes ei ole seda teinud. Kõigist neljast elemendist on organisatsioonis osalejate seas 14–16 protsendipunkti võrra kõrgemad „kokkulepitud“ määrad kui nendes, kes seda ei tee. Täpsemalt arvab 40% organisatsioonis osalejatest, et riikide poliitikakujundajad võtavad arvesse pikaajalisi tagajärgi, võrreldes 24%ga neist, kes seda ei tee. Lisaks on kõigi nelja punkti puhul organisatsiooni tegevuses osalenud noortel pidevalt kaks korda suurem tõenäosus „täielikult nõustuda“ kui neil, kes ei ole seda teinud (näiteks 16 % vs. 8 % pikaajaliste tagajärgede puhul, 15 % vs. 8 % samade võimaluste puhul kui 30 aastat tagasi ja 16 % vs. 7 % samade võimaluste puhul 30 aasta pärast).

Vaadates konkreetselt tunnet, et 30 aastat tagasi on noortel samad võimalused elus edu saavutada, nõustub 36% meestest, võrreldes 30% naistega. See sooline erinevus ilmneb ka lahkarvamuste intensiivsuses (32% naistest ei nõustu üldse, samas kui meeste puhul on see näitaja 26%).

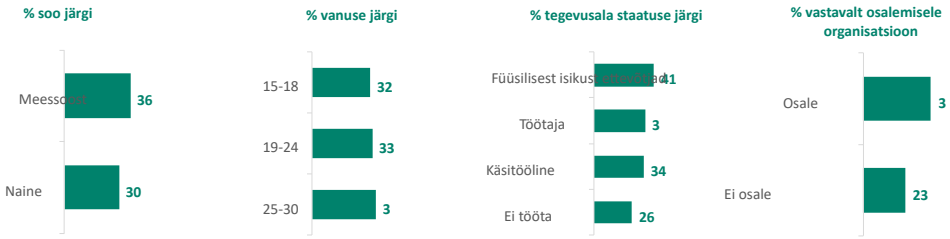
Kuigi 32% 15–18-aastastest ja 33% 19–24-aastastest on optimistlikud, on kokkulepe veidi suurem, kui noored lähenevad kolmekümnendatele, kusjuures 35% 25–30-aastastest arvab, et neil on sama palju eduvõimalusi kui noortel 30 aastat tagasi. Eriarvamuste tase on vanuserühmade lõikes lähedal (53–54 %), kusjuures peamine muutus on arvamuse esitamata jätmise osakaalu vähenemine.

Kokkulepe erineb ka elukoha järgi: kõige optimistlikumad on linnaelanikud (36% „nõustun täielikult“), ees maaelanikud (33%) ja linnades või eeslinnades elavad inimesed (31%); haridustase mõjutab neid seisukohti vähe (32–34 % eri tasanditel, ilma selge lineaarse mustrita), kuigi „ei tea“ osakaal on suurem madalama haridustasemega vastajate seas. Samuti on füüsilisest isikust ettevõtjad ja töötajad optimistlikumad (vastavalt 41 % ja 35 %) kui mittetöötavad isikud (26 %). Käsitöölised vastavad keskmisele (34%), kuid on rohkem otsustamata, kusjuures kõige suurem on „ei tea“ osakaal (18%). Alla 15-aastaste lasteta leibkonnas elavad inimesed on oluliselt vähem optimistlikud kui lastega leibkonnad (29% „nõustub täielikult“, samas kui lastega leibkondades on see näitaja 37–38%).

on järgmise põlvkonna suhtes: 31 % 15–18-aastastest arvab, et 30 aasta pärast on noortel samad võimalused kui praegu, 19–24-aastaste seas on see näitaja 32 % ja 25–30-aastaste seas 36 %. Samuti väärib märkimist, et kahes poliitikakujundajatega seotud küsimuses ei erine kokkulepe vanuserühmade vahel. Hariduse omandamisel on vaid piiratud mõju ning linnaelanikud on endiselt optimistlikumad (35%) kui linnades või eeslinnades elavad inimesed (32%), kusjuures maapiirkondade elanikud vastavad keskmisele (34%). Sama hierarhia kehtib tegevusseisundi järgi: füüsilisest isikust ettevõtjate juht (39%), töötajate (35%) ja tööliste (32%) ees, kusjuures mittetöötavad isikud jäävad viimaseks (27%). Vanemate puhul, kellel on alla 15-aastased lapsed, erineb muster siiski varasemate põlvkondadega samade võimaluste tundest:

Küsimus 18. Mil määral nõustute või ei nõustu isiklikult iga järgmise väitega?

[MEIE RIIK] , noortel on samad võimalused elus edu saavutada kui samaealistel noortel 30 aastat tagasi - Kokku nõus

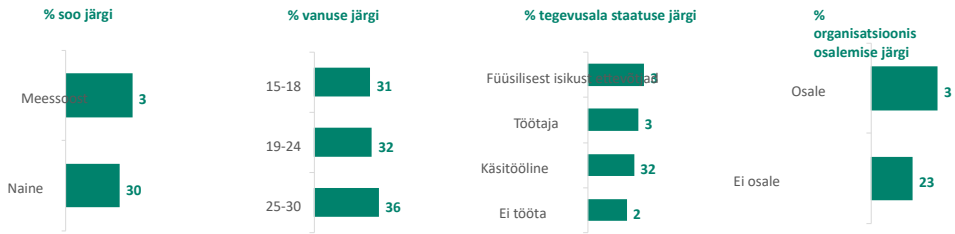

siin on ühe või kahe alla 15-aastase lapse vanemad endiselt kõige optimistlikumad (37%), kuid kolme või enama lapse vanemad langevad tagasi 33% -ni, mis on lähedal lasteta vanematele (31%).

Tundes, et 30 aasta pärast on noortel samad eduvõimalused kui praegustel noortel, ilmneb sama sooline ebavõrdsus: mehed on optimistlikud 37%, võrreldes 30%-ga naistest. Samamoodi ei nõustu täielikult 27 % naistest ja 22 % meestest. Samuti on erinevused

Küsimus 18. Mil määral nõustute või ei nõustu isiklikult iga järgmise väitega?

[MEIE RIIK] , noortel on 30 aasta pärast samad eduvõimalused kui samaealistel noortel täna Kokku nõus

vanuserühmade vahel teataval määral lineaarsed: mida lähemale jõuavad vastajad kolmekümnendatele, seda optimistlikumad nad

2.2 Ühiskondlike probleemide tundmaõppimine

Noored eurooplased õpivad jätkuvalt ühiskonnaprobleemidest. Ainult iga kuues inimene ei ole viimase 12 kuu jooksul küsitluses nimetatud teemade kohta midagi uut teada saanud

Valdav enamik noori on õppinud midagi uut vähemalt ühel loetletud teemal, kusjuures ainult 12% ei ole viimase aasta jooksul midagi õppinud ja 4% vastab "ei tea". Ükski teema ei paista selgelt välja: inimõigused ja sotsiaalne õiglus on kõige sagedamini nimetatud teema (41%), vahetult enne võrdõiguslikkust, mitmekesisust ja diskrimineerimisvastast võitlust (39%). Neile järgnevad meedia- ja digikirjaoskus ning desinformatsiooni äratundmine (33%), keskkond (32%) ning demokraatlikud protsessid ja osalemine poliitilistes institutsioonides (31%).

Riikide erinevused erinevad teemati rohkem kui riigi üldisel tasandil

Mis puudutab ühiskonnaprobleemide kohta midagi uut õppimist, siis Maltal, Luksemburgis ja Eestis on vastajate arv iga loetletud teema puhul üle EL 27 keskmise. Suurim osakaal teemade kaupa registreeriti Maltal, kus 54 % teatas, et on õppinud midagi uut inimõiguste ja 48 % keskkonnasäästlikkuse kohta, ning Luksemburgis, kus 53 % oli õppinud võrdõiguslikkuse/mitmekesisuse ja 52 % meediapädevuse kohta. Eesti on meediapädevuse valdkonnas märkimisväärselt maha jäänud (51 %).

Suurim osa vastanutest, kes usuvad, et nad ei ole viiest teemast midagi uut õppinud, on Küprosel (27%, kümme protsendipunkti rohkem kui suuruselt teises riigis Bulgaarias, 17%). Ka Küprosel on kõige väiksem nende inimeste osakaal EL 27s, kes on keskkonnasäästlikkuse kohta rohkem teada saanud (19 %). Nende inimeste osakaal, kes on demokraatlike protsesside kohta rohkem teada saanud, on siiski kooskõlas ELi keskmisega (32%). Samuti väärib märkimist, et kõige väiksem nende inimeste osakaal, kes on demokraatlike protsesside kohta midagi uut õppinud, on Iirimaal (22%), kus vastajad on siiski kõigil muudel teemadel keskmiselt või üle selle.

Ühiskondlike probleemide tundmaõppimine on sagedasem organisatsiooni tegevuses osalenud noorte seas. See erineb soo järgi sõltuvalt teemast ja väheneb vanusega

Organisatsiooni tegevuses osalemine näib hõlmavat rohkem teadmisi inimõigustest ja sotsiaalsest õiglusest. 44% osalenutest on selle teema kohta viimase aasta jooksul midagi õppinud, 32% mitteosalenutest.

Naised ütlevad märkimisväärselt suurema tõenäosusega (43%) kui mehed (39%), et nad on selle teema kohta midagi õppinud.

Inimõigusi ja sotsiaalset õiglust käsitleva uue teabe õppimine näib vähenevat alates 25. eluaastast. 44% 15–18-aastastest õppis selle teema kohta midagi, võrreldes 42%-ga 19–24-aastastest ja 38%-ga 25–30-aastastest. See

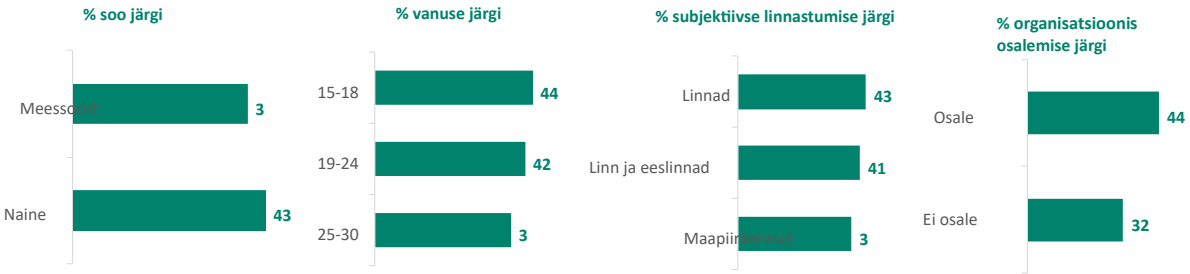
võib tunduda olevat seotud koolist või kõrgkoolist lahkumisega, kuid tegelik haridustase mõjutab tulemust vähe. Sarnaseid tasemeid võib täheldada rühmade lõikes: 41 % vastanutest on madalama haridustasemega, 42 % keskharidusega ja 40 % kõrgharidusega. Selles küsimuses paistavad selgelt silma linnaelanikud (43%), ees linna- või eeslinnaelanikud (41%) ja eelkõige maaelanikud (38%). Füüsilisest isikust ettevõtjad paistavad silma märkimisväärselt madalama punktisummaga (37 %), võrreldes 42 %-ga töötajate ja mittetöötavate isikute puhul ning 41 %-ga füüsilisest isikust ettevõtjate puhul.

Võrdõiguslikkusest, mitmekesisusest ja diskrimineerimisvastasest võitlusest õppimisel suureneb sooline ebavõrdsus inimõigustega võrreldes veelgi: 42% naistest õppis selle teema kohta aasta jooksul midagi uut, samas kui meeste puhul oli see näitaja 36%, mis tähendab 6 protsendipunkti suurust erinevust (võrreldes 4 protsendipunktiga inimõiguste valdkonnas). Õppimine on taas suurem alla 25-aastaste seas (42% 15–18-aastaste seas, 40% 19–24-aastaste seas, 37% 25–30-aastaste seas) ja linnaelanike seas (40% linnades, väiksemates linnades ja eeslinnades, 37% maapiirkondade elanike seas). Kuid taas kord on see osalemine organisatsioonis, mis kujuneb kõige tugevamaks liikumapanevaks jõuks: 42% organisatsiooni tegevuses osalenutest õppis selle teema kohta midagi uut, võrreldes ainult 31%-ga neist, kes seda ei teinud, mis on 11-punktiline lõhe. Haridustase on seevastu endiselt kehv diskrimineeriv näitaja (39% algharidusest, algharidusest või teise taseme alumisest astmest madalama haridusega inimestest, 39% keskharidusega inimestest ja 40% kõrgharidusega inimestest).

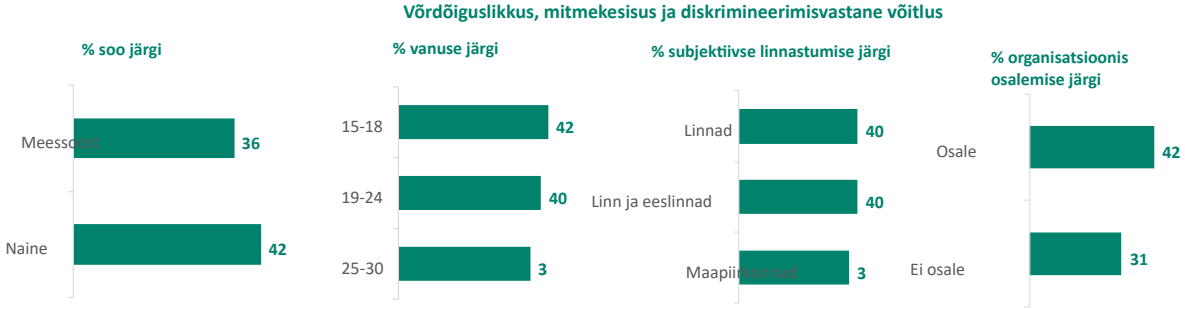
Q2 Kas olete viimase 12 kuu jooksul õppinud midagi uut järgmistel teemadel?

Alus: EL 27 (%)

Inimõigused ja sotsiaalne õiglus

Q2 Kas olete viimase 12 kuu jooksul õppinud midagi uut järgmistel teemadel?

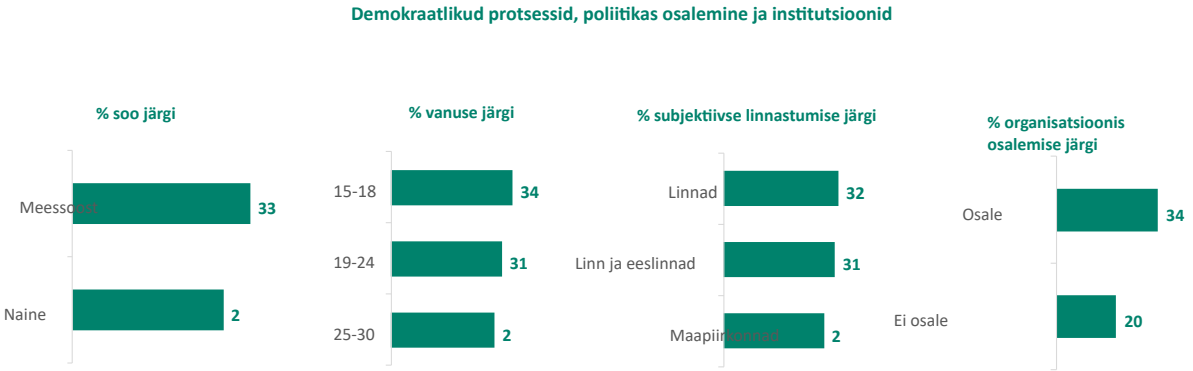

Mis puudutab „demokraatlike protsesside, poliitikas osalemise ja institutsioonide“ tundmaõppimist, siis sooline lõhe on vastupidine: mehed teatavad, et on õppinud sellel teemal rohkem kui naised (33% võrreldes 28%-ga, mis on viiepunktiline erinevus), mistõttu on see õppeteema. Ka vanus mängib rolli, kuid siin on langus alates 18. eluaastast (34% 15-18-aastastest õppis selle teema kohta aasta jooksul midagi uut, võrreldes 31%-ga 19-24-aastastest ja 29%-ga 25-30-aastastest). Haridustase on veel üks tegur: 34 % kõrgharidusega inimestest, 30 % keskharidusega inimestest ja 28 % madalama haridustasemega inimestest. Samuti paistavad silma linnaelanikud (32% võrreldes 31%ga linnades ja eeslinnades ning 28%ga maapiirkondade elanike puhul). Lisaks tekitab organisatsiooni tegevuses osalemine kõige suurema lõhe: 34 % noortest, kes on osalenud mõne organisatsiooni tegevuses, on selle teema kohta midagi uut õppinud, võrreldes 20 %-ga noortest, kes seda ei ole teinud.

kolmandiku neist, kes midagi õppisid, tegid seda koolis või ülikoolis, pere ja sõpradega peetud arutelude või iseseisva uurimistöö kaudu.

Ajakirjandus ja sotsiaalmeedia on kõige sagedamini kasutatavad kanalid uuritavate teemade tundmaõppimiseks. Peaaegu pooled (48%) noortest eurooplastest, kes on viimase aasta jooksul õppinud midagi uut ühe ühiskonnaprobleemi kohta, tegid seda traditsioonilise meedia (televisioon, raadio, trükimeedia) või digitaalmeedia (sotsiaalmeedia, netisaated, blogid) kaudu. Veidi üle kolmandiku neist teemadest õppis koolis või ülikoolis (36%) ning sõprade ja perega peetud arutelude kaudu (36%). 35% küsitletutest luges neid teemasid ise või uuris neid. Vaid iga viies noor sai ühe uuritud teema kohta teada avaliku ürituse või teadlikkuse suurendamise kampaania kaudu (21 %). Vaid 18 % noorteklubides, kodanikuühiskonna organisatsioonides või vabatahtlikus tegevuses osalenutest õppis ühel testitud teemal midagi uut. Sellest hoolimata töötavad noorteklubid ja

Q2 Kas olete viimase 12 kuu jooksul õppinud midagi uut järgmistel teemadel?

Traditsiooniline ja digitaalne meedia on kõige sagedamini teatatud allikad uuritud teemade tundmaõppimiseks. Veidi üle kodanikuühiskonna organisatsioonid sageli haridusasutustes või nende kõrval, mis võib tähendada, et osa sellest õppimisest kajastati

rubriigis „kool või ülikool“ või rubriigis „arutelud perekonna ja sõpradega“. Kõigi viie teema lõikes on organisatsiooni tegevuses osalemine jaotus, mis teeb suurimat vahet, enne sugu, vanust, haridustaset, linnastumist ja tegevusstaatust. Erinevus on 11–14 protsendipunkti.

kus koolis või ülikoolis küsitletud teemadest on teada saanud vähem noori, on Ungari (26%), Leedu (28%), Bulgaaria (28%) ja Poola (29%). Seevastu Eestis (44%), Belgias (43%) ja Prantsusmaal (42%) on suurim osakaal kooli- või ülikoolikanalis. Riigid, kus kasutatakse noorteklubi, kodanikuühiskonna organisatsiooni ja vabatahtliku tegevuse kanalit märkimisväärselt üle EL 27 keskmise, näiteks

Meedia on noorte jaoks kõige sagedamini teatatud õppeallikas 23 liikmesriigis 27st. Bulgaarias, Poolas ja Maltal on see pärast iseseisvat lugemist või uurimistööd teisel kohal. Kreekas on see perekonna ja sõpradega peetavate arutelude taga.

Traditsioonilisest või digitaalsest meediast on teatanud vähemalt pooled vastanutest üheteistkümnes liikmesriigis: Rumeenia (62%), Luksemburg (60%), Sloveenia (58%), Eesti (55%), Ungari (54%), Itaalia (53%), Prantsusmaa (52%), Tšehhi (52%), Leedu (51%), Malta (50%) ja Küpros (50%). Kõige suurem osakaal noori, kes kasutavad meediat ühiskondlike teemade tundmaõppimiseks, on registreeritud Rumeenias, kus peaaegu kaks kolmandikku (62%) vastanutest on õppinud midagi vähemalt ühel traditsioonilise või digitaalse meedia kaudu uuritud teemal, mis on 14 punkti üle EL 27 keskmise. See on ka peaaegu kaks korda suurem kui teine kõige enam kasutatav kanal noorte rumeenlaste seas, arutelud perekonna ja sõpradega, mis moodustab kolmandiku sellele küsimusele vastanutest (32%). Väikseim osakaal kooli- või ülikoolikanalis on ka Rumeenias (25 %), mis on 11 punkti alla ELi keskmise. Teised liikmesriigid, Malta (38%), Eesti (37%), Luksemburg ja Sloveenia (mõlemas 34%), kipuvad samuti olema üle keskmise enamiku muude kanalite puhul. Need neli riiki on ainsad liikmesriigid, kus vastajad on kõigis kuues kanalis üle EL 27 keskmise. Nende suurim lõhe on noorteklubides ja kodanikuühiskonna organisatsioonides, kus nende osakaal on 16–20 protsendipunkti üle EL 27 keskmise. See võib viidata sellele, et noorteklubid või kodanikuühiskonna organisatsioonid täiendavad teisi kanaleid, mitte ei asenda neid. Küprosel (13 %), Horvaatias ja Tšehhis (mõlemas 14 %) ning Ungaris (15 %) teatas vähem vastajaid, et nad on õppinud noorteklubide või kodanikuühiskonna organisatsioonide kaudu. Lõpuks ei ole meedia kõikjal juhtiv kanal: isesuunatud lugemine või teadustöö on esikohal Bulgaarias (46% võrreldes 44%-ga meedias), Poolas (48% võrreldes 47%-ga) ja Maltal (51% võrreldes 50%-ga meedias); arutelud perekonna ja sõpradega on esikohal Kreekas (49% võrreldes 43%-ga).

Q3 Kuidas sa nende teemade kohta teada said ?

Alus: vastajad, kes on viimase 12 kuu jooksul õppinud vähemalt ühel neist teemadest (22672) (%)

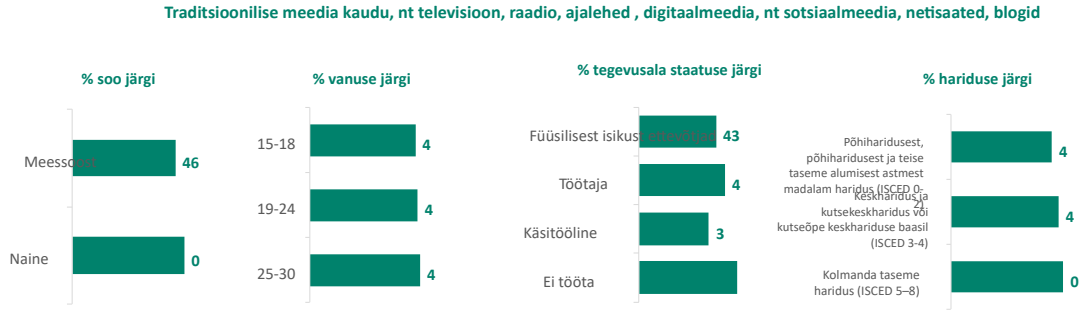
	EL 27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	Ita alia	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Traditsioonilise meedia (nt televisioon, raadio, ajalehed), digitaalmeedia (nt sotsiaalmeedia, netisaated, blogid) kaudu	48	47	44	52	48	43	55	48	43	46	52	48	53	50	46	51	60	54	50	42	40	47	45	62	58	42	46	43
Koolis või ülikoolis (kursused, õppekavavälised tegevused)	36	43	28	34	38	33	44	40	34	35	42	35	40	32	36	28	40	26	39	35	36	29	34	25	37	30	40	39
Läbi arutelud oma pere või sõpradega	36	31	34	31	39	35	41	36	49	36	37	36	36	45	37	31	42	34	47	37	37	37	36	32	42	31	34	35
Isesuunatud lugemise või uurimistöö kaudu	35	26	46	25	39	38	43	35	40	40	27	42	34	32	39	36	40	35	51	34	33	48	35	26	40	32	42	32
Avalikel üritustel või teadlikkuse suurendamise kampaaniates	21	24	21	20	27	24	35	19	21	20	21	18	18	18	29	22	32	22	35	20	19	19	22	16	32	23	21	19
Osaledes noorteklubides, kodanikuühiskonna organisatsioonides, vabatahtlikus tegevuses	18	24	17	14	28	16	37	17	17	18	18	14	20	13	29	19	34	15	38	22	17	18	17	16	34	16	16	20

Meedia kasutamine ühiskondlike teemade tundmaõppimiseks on kõigis vanuserühmades järjepidev, kuid see on rohkem levinud kõrgema haridustasemega inimeste ja mittetöötavate noorte seas

Naised õpivad uuritud teemadest tõenäolisemalt traditsioonilise või digitaalse meedia kaudu kui mehed: pooled neist, kes õppisid midagi ühe või mitme testitud ühiskondliku probleemi kohta, tegid seda meedia kaudu (50%) võrreldes 46% meestega. Vanusel on vaid piiratud roll, kusjuures meediakasutus on Euroopas vanuserühmades 15–30aastaste seas üsna ühtlane (47 % 15–18aastastest, 48 % 19–24aastastest, 49 % 25–30aastastest). Samuti ei ole nähtavaid erinevusi meediakasutuses vastavalt linnastumise määrale, kusjuures meediat kasutab 48 % vastanutest nii linnades, linnalähedastes piirkondades kui ka maapiirkondades. Haridustase on siiski tugevam eristav tegur: meediat kasutab 45 % madalama haridustasemega inimestest, 48 % keskharidusega inimestest ja 50 % kõrgharidusega inimestest. See kajastub jaotuses tegevusala järgi: mittetöötavad inimesed, kes on endiselt üliõpilased või ei ole veel tööturul, kasutavad tööjõudu kõige rohkem (55%), töölised on märkimisväärselt väiksemad (39%) ja ka füüsilisest isikust ettevõtjad on alla keskmise (43%). Huvitaval kombel pööratakse siinkohal ümber organisatsiooni tegevuses osalemise liikumapanev mõju: organisatsiooni tegevuses osalevad noored kasutavad kõiki teisi küsimusega hõlmatud kanaleid rohkem kui need, kes seda ei tee. Meedia puhul on olukord vastupidine: organisatsioonides mitteosalejate osakaal on 54 %, samas kui osalejate seas on see 47 %. See viitab sellele, et meedia on jätkuvalt hea vahend juurdepääsuks ühiskondlikele probleemidele ja nendega kokkupuutumiseks noorte jaoks, kes ei osale organisatsiooni tegevuses, samas kui noored, kes seda teevad, näivad mitmekesistavat oma teabeallikaid laiemalt.

Q3 Kuidas te nende teemade kohta teada saite?

Alus : vastajad, kes said viimase 12 kuu jooksul teada vähemalt ühest neist mänguasjadest (22672) (%)

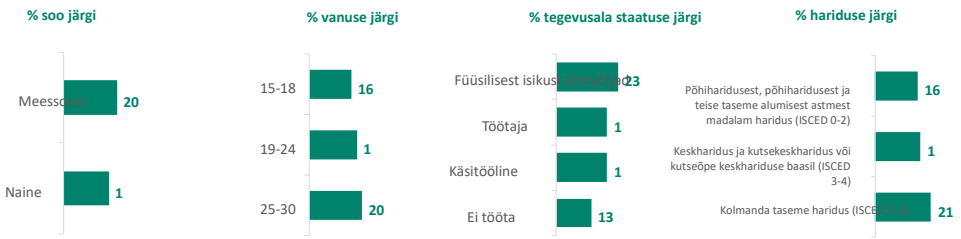

Küsitletud teemade tundmaõppimine noorteklubides, kodanikuühiskonna organisatsioonides või vabatahtlikus tegevuses osalemise kaudu on meeste seas tavalisem ja levib pärast 2. eluaastat . Seda mainivad sagedamini ka kõrgema haridustasemega vastajad.

Mehed teatavad mõnevõrra suurema tõenäosusega kui naised, et on saanud ühiskondlikest probleemidest teada noorteklubide, kodanikuühiskonna organisatsioonide või vabatahtliku tegevuse kaudu: Selle kanali kaudu õppis testitud ühiskondlikes küsimustes midagi 20 % naistest, samas kui naiste seas oli see näitaja 17 %. Samuti on areng toimunud vanusega (16% 15–18-aastastest, 18% 19–24-aastastest, 20% 25–30-aastastest), samas kui koolis või ülikoolis on täheldatud vastupidist mustrit (49% 15–18-aastastest, 37% 19–24-aastastest ja 27% 25–30-aastastest). Seetõttu näib, et selle kanali kaudu õppimine koguneb pärast koolist lahkumist ja tööellu astumisel. Samas ei tundu see olevat koolistruktuuridest lahutatud, sest kõrgema haridustasemega inimesed on ka need, kes õpivad selle kanali kaudu jätkuvalt kõige rohkem (21% kõrgharidusega inimestest, 17% keskharidusega inimestest ja 16% madalama haridustasemega inimestest). 21 % linnades vastanutest nimetab ühendusi, samas kui linnalähedastes või maapiirkondades on see näitaja 16–17 %. Füüsilisest isikust ettevõtjad juhivad tegevust (23 %), neile järgnevad töötajad ja töölised (mõlemad 19 %), kusjuures mittetöötavad isikud on märkimisväärselt väiksemad (13 %).

Q3 Kuidas sa nende teemade kohta teada said ?

Alus : vastajad, kes said viimase 12 kuu jooksul teada vähemalt ühest neist mänguasjadest (22672) (%)

2.3 Tunded ja ootused ELi suhtes igapäevaelus

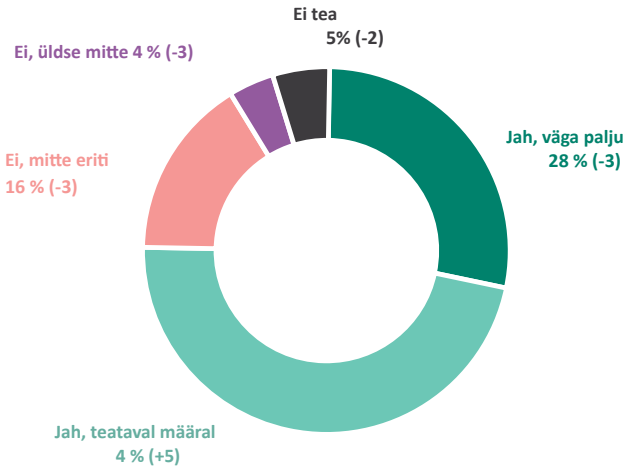
Kolm neljandikku noortest eurooplastest leiab, et ELi võetud meetmed mõjutavad nende igapäevaelu, ning enam kui neljandik leiab, et need meetmed mõjutavad neid märkimisväärselt.

75 % Euroopa 15–30aastastest tunneb, et Euroopa Liidu võetud meetmed mõjutavad nende igapäevaelu, mis on kaheksa protsendipunkti rohkem kui eelmises uuringus.[2] Rohkem kui veerand tunneb ka, et Euroopa Liidul on tugev mõju (28 % „jah, väga palju“). Sellest hoolimata arvab ainult 20 %, et ELi võetud meetmed ei mõjuta nende igapäevaelu, või parimal juhul piiratud määral (16 % „ei, mitte palju“ ja vaid 4 % „ei, mitte üldse“), samas kui 5 % vastab „ei tea“.

„jah kokku“, sealhulgas 30 % „jah, väga palju“), Luksemburg (91 %, sealhulgas 36 % „väga palju“), Ungari (85 %, sealhulgas 35 % „jah, väga palju“), Poola (84 %, sealhulgas 39 % „jah, väga palju“) ja Eesti (84 %, sealhulgas 32 % „väga palju“). „Jah, väga palju“ vastas EL 27-s kõige rohkem Rumeenias (44%). 82 % noortest rumeenlastest arvab seega, et ELi tasandil tehtu mõjutab nende igapäevaelu, ning enam kui pool sellest mõjust on nii tugev. Samuti tasub meelde tuletada, et noored rumeenlased olid napi enamuse (51%) arvates, et ELi poliitikakujundajad võtavad arvesse oma otsuste pikaajalisi tagajärgi.

Kõige rohkem vastati „ei, mitte palju“ või „ei, mitte üldse“ Madalmaades (28 %), võrreldes noortega Küprosel (26 %) ja Rootsis (24 %); Kõigis neis riikides arvab 66% 15–30aastastest, et EL mõjutab nende igapäevaelu. Nende

Küsimus 14. Kas ütleksite, et ELi võetud meetmed mõjutavad teie igapäevaelu või mitte?

Suundumuste analüüsid põhinevad võrdlusel Eurobaromeetri kiiruuringuga nr 545 (noored ja demokraatia), mis viidi läbi 3.–12. aprillil 2024.

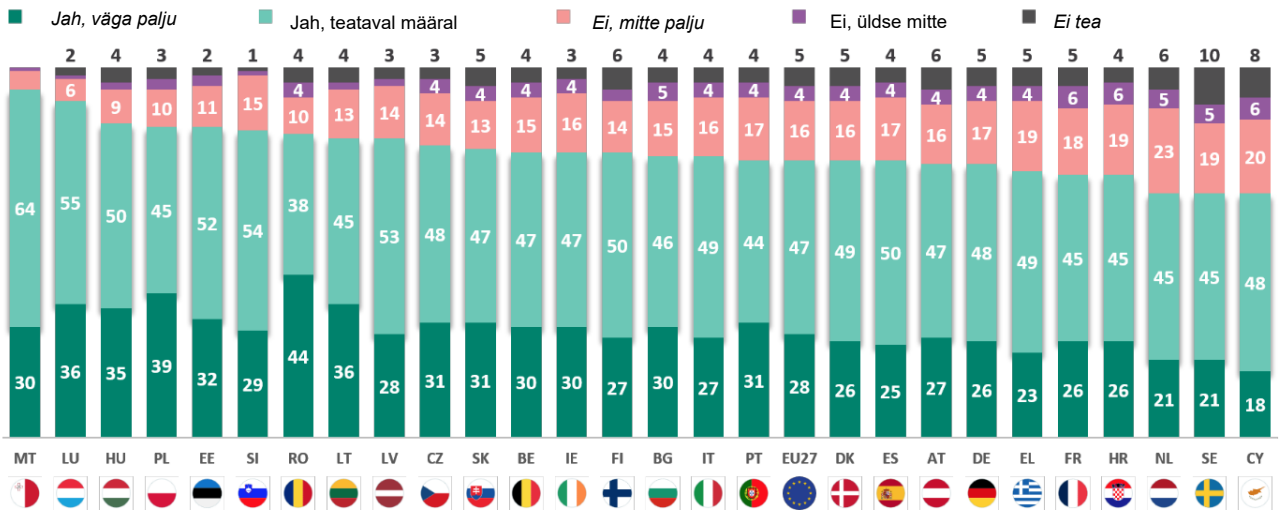
Kõigis ELi liikmesriikides tunneb vähemalt kaks kolmandikku noortest, et ELi võetud meetmed mõjutavad nende igapäevaelu. Kõige väiksema tõenäosusega tunnevad end mõjutatud noored Küprosel, Rootsis ja Madalmaades.

Riigid, kus vastajad ütlevad kõige tõenäolisemalt, et ELi võetud meetmed mõjutavad nende igapäevaelu, on Malta (94 %

vastanute osakaal, kes ei tea, on suurim Rootsis ja Küprosel (vastavalt 10 % ja 8 %).

2 Eurobaromeetri kiiruuring noorte ja demokraatia kohta (FL545), mis viidi läbi 2024. aasta aprillis https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3181

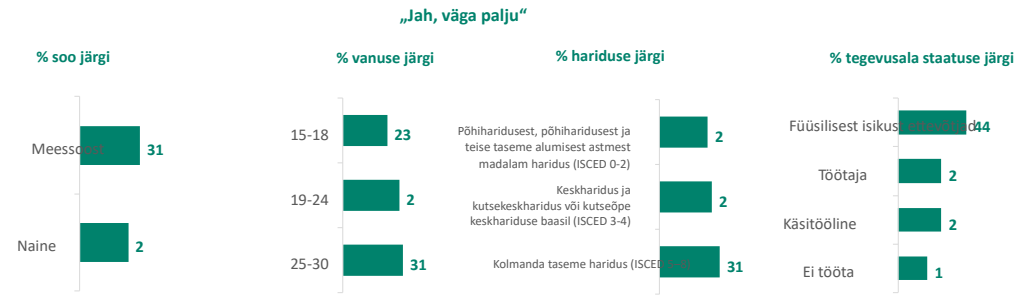
Küsimus 14. Kas ütleksite, et ELi võetud meetmed mõjutavad teie igapäevaelu või mitte?

Mehed tunnevad, et ELi võetud meetmed mõjutavad neid rohkem kui naisi. See tunne suureneb koos vanuse ja haridustasemega.

Peaaegu kolmandik meestest (31%) peab ELi võetud meetmete mõju oma igapäevaelule „väga suureks“, samas kui veerand naistest ütleb „jah, väga palju“. Selle tunde intensiivsus varieerub ka vanusest, suurenedes pärast 18. eluaastat: 23% vastanutest ütles „jah, väga palju“ 15–18-aastaste seas, 29% 19–24-aastaste seas ja 31% 25–30-aastaste seas. See osakaal suureneb ka koos haridustasemega: 25 % madalama haridustasemega inimestest tunneb, et Euroopa tasand mõjutab neid „väga palju“, samas kui keskharidusega inimeste puhul on see näitaja 27 % ja kõrgharidusega inimeste puhul 31 %. Ka füüsilisest isikust ettevõtjad tunnevad, et EL mõjutab neid oluliselt rohkem: nende osakaal on 44 %, samas kui töötajate ja tööliste puhul on see 28 % ja mittetöötavate isikute puhul 19 %. Kolmandik vastanutest, kes on osalenud organisatsiooni tegevuses, tunneb, et ELi võetud meetmed mõjutavad neid „väga palju“, võrreldes 18%ga neist, kes seda ei ole teinud.

Küsimus 14. Kas ütleksite, et ELi võetud meetmed mõjutavad teie igapäevaelu või mitte?

Noored ootavad kõigepealt, et EL säilitaks rahu ja tugevdaks rahvusvahelist julgeolekut, võitleks vaesuse ning majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu ning suurendaks töövõimalusi

Noorte eurooplaste ootused Euroopa Liidu suhtes keskenduvad eelkõige kolmele prioriteedile, mille valis igaüks ligikaudu kolmandik vastanutest: rahu säilitamine, rahvusvahelise julgeoleku tugevdamine ja rahvusvahelise koostöö edendamine (33%, mis on eelmise uuringuga võrreldes 4 protsendipunkti vähem),[3] vaesuse ning majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu võitlemine (32%) ning noorte tööhõivevõimaluste suurendamine (31%, 2024. aastal 3 protsendipunkti FL545-ga võrreldes ja suurim kasv selles küsimuses, viies selle noorte eurooplaste ootuste seas neljandalt kohalt kolmandale kohale). Seejärel väidab 28% vastanutest, et nad ootavad, et EL edendaks inimõigusi, demokraatiat ja ühiseid Euroopa väärtusi. Iga viies noor eurooplane (21%) ootab, et Euroopa Liit edendaks keskkonnasõbralikku poliitikat ja võitleks kliimamuutuste vastu. Kuigi muud prioriteetsed teemad on pärast viimast uuringut püsinud üldjoontes stabiilsena, langeb kliima- ja keskkonnateema 2026. aastal 5 punkti võrra, mis on suurim muutus selles küsimuses, viies selle samale tasemele kaasava ühiskonna, sealhulgas soolise võrdõiguslikkuse ja diskrimineerimisvastase võitluse edendamisega (21 %, stabiilne). Väiksem osa noortest on teatanud, et nad ootavad ELilt tugevat rolli terviseprobleemidega tegelemisel (18 %), Euroopa Liidu eri osadest pärit noorte kokkuviimisel (16 %) ja ühiskonna digiülemineku edendamisel (14 %).

Riikide lõikes paistavad kõige selgemalt silma kolm ootust, mis suurendavad noorte töövõimalusi esimesena või seotuna 11 riigis , võitleb vaesuse ning majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu ning säilitab rahu 10 iga . Rootsi noorte seas on inimõiguste, demokraatia ja ühiste Euroopa väärtuste edendamine siiski peamine ootus

Noorte töövõimaluste suurendamine on kõige sagedamini valitud ootus 11 riigis, kusjuures suurim osakaal on Itaalias ja Horvaatias (mõlemas 40 %). Rahu säilitamine, rahvusvahelise julgeoleku tugevdamine ja rahvusvahelise koostöö edendamine on kõige sagedamini valitud ootused kümnes riigis, saavutades tipptaseme Soomes (40 %) ja Küprosel (41 %, mis on selle punkti puhul kõrgeim tulemus). Võitlus vaesuse ning majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu on ka kõige sagedamini valitud ootus kümnes riigis, ulatudes maksimumini Küprosel (58%),

Q15 Mida ootate oma põlvkonnalt Euroopa Liidult? Võite valida kuni kolm vastust.

Suundumuste analüüsid põhinevad võrdlustel Eurobarometri kiiruuringuga nr 545. (noored ja demokraatia), mis korraldati 3.–12. aprillil 2024.

3 Eurobarometri kiiruuring noorte ja demokraatia kohta (FL545), mis viidi läbi 2024. aasta aprillis https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3181

mis on ainus riik ja punkt, kus see ületab 50%. Samuti on mitu juhtumit, kus kahe ootuse vahel on seos: Bulgaaria (mõlemas 39 %), Horvaatia

(mõlemas 40 %) ja Portugali (mõlemas 37 %) noorte töövõimalused suurenevad vaesuse vastu võitlemisega, samas kui Leedu (34 %) ja Rumeenia (33 %) noored jagavad seda töövõimaluste ja rahu säilitamise vahel. Rootsi noored on ainsad, kes seavad esikohale inimõiguste, demokraatia ja ühiste Euroopa väärtuste edendamise (40%). Iirimaa noortel on ootused, mis keskenduvad majandusele: esikohal on töövõimaluste suurendamine (39%), teisel kohal võitlus vaesuse ning majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu (33%), säilitades samal ajal rahu ja tugevdades rahvusvahelist julgeolekut, mis on 27 riigi seas üks madalamaid (26%, Slovakkias ainult madalam (23%). Keskkonnasõbraliku poliitika edendamisel on suurim osakaal Luksemburgis ja Sloveenias (mõlemas 30%), kellele järgnevad Taani (29%), Malta (28%), Eesti (27%) ja Belgia (26%).

Sotsiaaldemograafilisest seisukohast on suur sooline ebavõrdsus selles, mida nad Euroopa Liidult kõige rohkem ootavad.

Naised nimetavad meestest suurema tõenäosusega võitlust vaesuse vastu (35% võrreldes 30% meeste puhul), rahu säilitamist ja rahvusvahelise julgeoleku tugevdamist (35% vs. 30%), noorte töövõimalusi (33% vs. 28%), inimõiguste/demokraatia edendamist (30% vs. 25%) ning kaasava ühiskonna, sealhulgas soolise võrdõiguslikkuse edendamist (24% vs. 18%). Sarnane osa meestest ja naistest mainib keskkonnasõbraliku poliitika edendamist ja olulist rolli terviseprobleemidega tegelemisel. Mehed mainivad naistest suurema tõenäosusega ühiskonna digiteerimist (17 % vs. 10 %) ja ELi eri piirkondadest pärit noorte kokkuviimist (17 % vs. 14 %). Vanusel on seevastu Euroopa Liidu ootustele väike mõju: 15–18-aastaste ja 19–30-aastaste tulemused on sarnased, sealhulgas töövõimaluste (30 % vs. 31 %) ja keskkonnapoliitika (20 % vs. 21 %) puhul. Üks märkimisväärne erinevus on see, et 34 % 15–18-aastastest mainib võitlust vaesuse ning majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu, samas kui 19–24-aastaste seas on see näitaja 31 % ja 25–30-aastaste seas 32 %. Samal ajal mainivad kõrgharidusega inimesed märkimisväärselt suurema tõenäosusega kaasava ühiskonna edendamist (24 % vs. 18 % madalama haridustasemega vastanutest), keskkonnasõbraliku poliitika edendamist (24 % vs. 19 %) ja rahu säilitamist (33 % vs. 30 %). Töövõimaluste ja vaesuse vastu võitlemise osas on vastanute osakaal siiski peaaegu sama, olenemata haridustasemest (võrreldes 30 %-ga), noorte töövõimalustest (33 %-ga vs. 28 %-ga), inimõiguste/demokraatia edendamisest (30 %-ga vs. 25 %-ga) ning kaasava ühiskonna, sealhulgas soolise võrdõiguslikkuse edendamisest (24 %-ga vs. 18 %-ga). Sarnane osa meestest ja naistest mainib keskkonnasõbraliku poliitika edendamist ja olulist rolli terviseprobleemidega tegelemisel. Mehed mainivad naistest suurema tõenäosusega ühiskonna digiteerimist (17 % vs. 10 %) ja ELi eri piirkondadest pärit noorte kokkuviimist (17 % vs. 14 %). Vanusel on seevastu Euroopa Liidu ootustele väike mõju: 15–18-aastaste ja 19–30-aastaste tulemused on sarnased, sealhulgas töövõimaluste (30 % vs. 31 %) ja keskkonnapoliitika (20 % vs. 21 %) puhul. Üks märkimisväärne erinevus on see, et 34 % 15–18-aastastest mainib võitlust vaesuse ning majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu, samas kui 19–24-aastaste seas on see näitaja 31 % ja 25–30-aastaste seas 32 %. Samal ajal mainivad kõrgharidusega inimesed märkimisväärselt suurema tõenäosusega kaasava ühiskonna edendamist (24 % vs. 18 % madalama haridustasemega vastanutest), keskkonnasõbraliku poliitika edendamist (24 % vs. 19 %) ja rahu säilitamist (33 % vs. 30 %). Töövõimaluste ja vaesuse vastu võitlemise osas on vastanute osakaal haridustasemest olenemata siiski peaaegu sama.

3. Noorte osalemine ühiskonnaelus

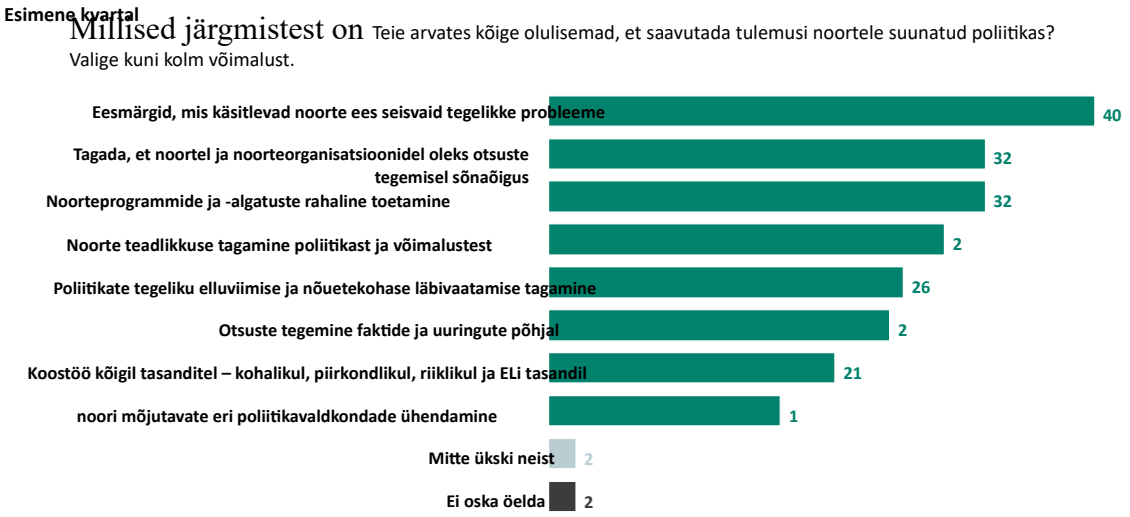
3.1 Ootused noortepoliitikale

Noored eurooplased paluvad kõigepealt, et noortepoliitikas käsitletaks tegelikke probleeme, millega nad silmitsi seisavad.

Vastajate seas kerkib selgelt esile asjaolu, et noortepoliitika tulemuste saavutamisel on kõige olulisem see, et selle eesmärgid peavad käsitlema tegelikke probleeme, millega noored silmitsi seisavad. Sellele viitab 40 % ELi 15–30aastastest noortest, kes on tublisti eespool kahest järgmisest teemast, mis valitakse samal tasandil: tagada, et noortel ja noorteorganisatsioonidel oleks otsuste tegemisel sõnaõigus (32 %) ning anda rahalist toetust noorteprogrammidele ja -algatustele (32 %). Järgnevad veel kolm kriteeriumi, mis jäävad vahemikku 25–29 %: noorte teadlikkuse tagamine olemasolevatest poliitikameetmetest ja võimalustest (29 %), poliitikate tegeliku elluviimise ja nõuetekohase läbivaatamise tagamine (26 %) ning otsuste tegemine faktide ja teadusuuringute põhjal (25 %). Lõpuks valib iga viies vastaja (21 %) institutsioonilise koostöö kohalikul, piirkondlikul, riiklikul ja ELi tasandil ning 17 % vastajatest nimetab noori mõjutavate eri poliitikavaldkondade ühendamist.

Noorte ees seisvate tegelike probleemide lahendamine on ülekaalukalt kõige levinum lahendus: see on esikohal 21 riigis 27st

Enamikus ELi liikmesriikides leiavad noored, et nende ees seisvate tegelike probleemidega tegelemise eesmärgid on noortepoliitikas tulemuste saavutamiseks kõige olulisemad. Suurim punktisumma selle punkti eest kogu ELis registreeriti Küprosel (54%), kuigi see ei ole seal kõige rohkem nimetatud punkt, järgnesid Soome (52%) ja Malta (47%). Neljas riigis on noorteprogrammidele rahalise toetuse andmine kõige sagedamini valitud variant: Küpros (61%), Rumeenia (40%), Kreeka (46%) ja Leedu (36%). Rootsis on esikohal põhimõte „tagada, et noored teavad poliitikast ja võimalustest“ (37 %), samas kui Taanis on kõige sagedamini valitud variant „tagada, et noortel ja noorteorganisatsioonidel on otsuste tegemisel sõnaõigus“ (37 %).

Soolist ebavõrdsust täheldatakse peaaegu kõigi kavandatud edukriteeriumide puhul

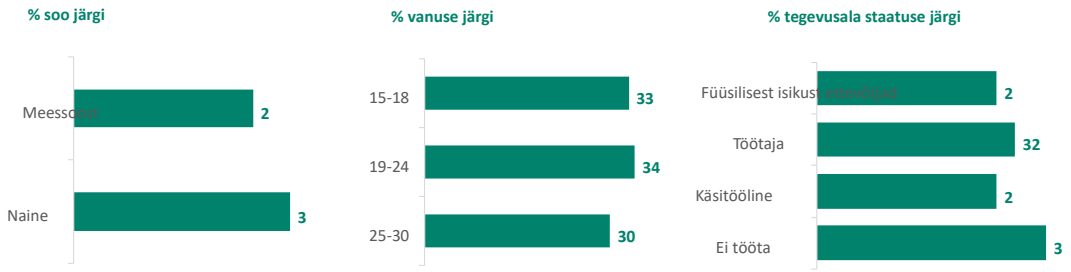
Naised valivad meestest suurema tõenäosusega enamiku kavandatud teemadest: „eesmärgid, mis käsitlevad noorte tegelikke probleeme“ (43% võrreldes 36%-ga meeste puhul), „noorte sõnaõigus otsuste tegemisel“ (35% vs. 29%), „noorteprogrammide ja -algatuste rahaline toetamine“ (34% vs. 30%) ning „noorte teadlikkuse tagamine poliitikast ja võimalustest“ (31% vs. 28%). Mehed valivad tõenäolisemalt: „tõenditel ja teadusuuringutel põhinevad otsused“ (27 % meestest vs. 23 % naistest), „kõigi tasandite koostöö“ (22 % vs. 20 %) ja „noori mõjutavate eri poliitikavaldkondade ühendamine“ (18 % vs. 17 %). Nõudlus, et noortel ja noorteorganisatsioonidel oleks otsuste tegemisel sõnaõigus, on sama tugev vastajate seas, kes on osalenud organisatsiooni tegevuses viimase 12 kuu jooksul, ja nende seas, kes ei ole: 32% valivad selle kirje mõlemas rühmas. See on ainus punkt, kus kaks rühma on samal tasemel. Selle punkti valik on siiski erinev sõltuvalt tegevusalast, kusjuures

Q1 Millised järgmistest on Teie arvates kõige olulisemad, et saavutada tulemusi noortele suunatud poliitikas? Valige kuni kolm võimalust.

	EL 27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	Itaalia	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Eesmärgid, mis käsitlevad noorte ees seisvaid tegelikke probleeme	40	37	41	45	36	38	38	41	44	38	40	46	41	54	41	34	44	42	47	39	38	41	42	33	46	44	52	35
Tagada, et noortel ja noorteorganisatsioonidel oleks otsuste tegemisel sõnaõigus	32	32	30	29	37	29	37	39	34	29	34	30	37	41	33	33	40	25	36	29	28	34	38	32	33	27	38	31
Noorteprogrammide ja -algatuste rahaline toetamine	32	33	33	28	29	23	35	36	46	31	32	43	39	61	39	36	30	42	33	34	24	33	33	40	35	30	33	30
Noorte teadlikkuse tagamine poliitikast ja võimalustest	29	31	28	26	32	26	36	28	24	35	31	25	32	25	25	27	33	25	34	30	28	23	35	25	34	27	28	37
Poliitikate tegeliku elluviimise ja nõuetekohase läbivaatamise tagamine	26	26	27	12	35	28	29	25	24	29	20	31	28	26	19	20	36	22	34	27	28	33	29	23	30	18	13	28
Otsuste tegemine faktide ja uuringute põhjal	25	26	27	23	30	22	33	22	23	30	29	27	24	24	33	28	30	24	39	24	23	25	22	20	32	24	24	24
Koostöö kõigil tasanditel – kohalikul, piirkondlikul, riiklikul ja ELi tasandil	21	21	28	20	23	24	30	22	23	17	16	24	22	19	28	26	24	20	16	21	23	23	23	25	27	25	19	20
noori mõjutavate eri poliitikavaldkondade ühendamine	17	17	18	20	21	16	26	18	16	20	18	17	14	11	20	18	24	18	29	17	17	18	18	15	26	18	18	20

Millised järgmistest on Teie **arvates kõige olulisemad noortele suunatud poliitikas tulemuste saavutamiseks? Valige kuni kolm varianti.**

Tagada, et noortel ja noorteorganisatsioonidel oleks otsuste tegemisel sõnaõigus

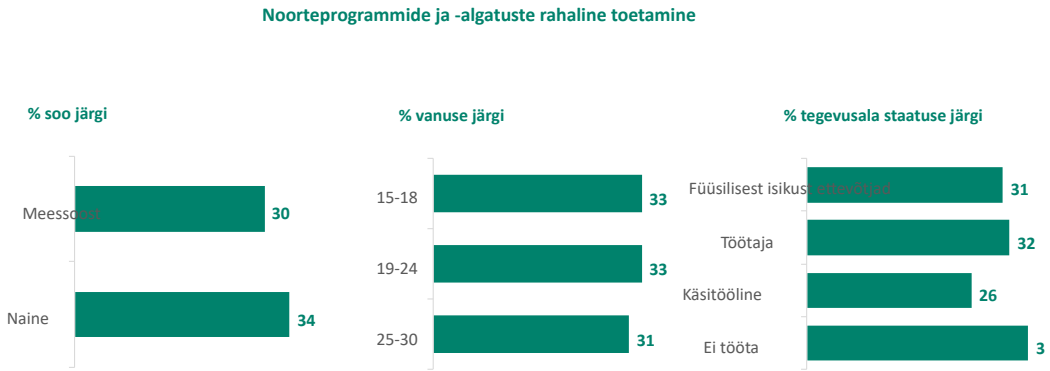

mittetöötavad isikud valivad selle sagedamini (37%) kui füüsilisest isikust ettevõtjad ja töölised (mõlemad 29%). Täheldatakse ka vanuselisi erinevusi: 33 % 15–18-aastastest, 34 % 19–24-aastastest ja 30 % 25–30-aastastest. Samuti valivad seda sagedamini naised (35%) kui mehed (29%).

Samamoodi nimetavad „noorsooprogrammide rahalist toetamist“ sagedamini mittetöötavad noored (35%) kui töötajad (32%), füüsilisest isikust ettevõtjad (31%) ja töölised (26%). Seda kirjet valivad sagedamini alla 25-aastased (33% nii 15–18-aastaste kui ka 19–24-aastaste seas) kui 25–30-aastased (31%). Samuti on täheldatud erinevusi soorühmade vahel, kusjuures seda näitajat nimetas rohkem naisi kui mehi (34% vs. 30%).

nimetab osalemist üliõpilas- või noorteorganisatsioonides (27%) ja osalemist poliitilistes liikumistes, parteides või liitudes (26%). Üks viiest (20%) leiab, et heategevus- või kampaaniaorganisatsiooni vabatahtlik tegevus on tõhus, ning 17% leiab, et boikoteerimine või toodete ostmine poliitilistel, eetilistel või keskkonnaalastel põhjustel on tõhus. Kõige harvemini valitakse testitavatest meetmetest poliitikuga ühendust võtmine: Selle meetme valis välja 14 % 15–30aastastest.

Q1 Millised järgmistest on Teie arvates kõige olulisemad, et saavutada tulemusi noortele suunatud poliitikas? Valige kuni kolm võimalust.

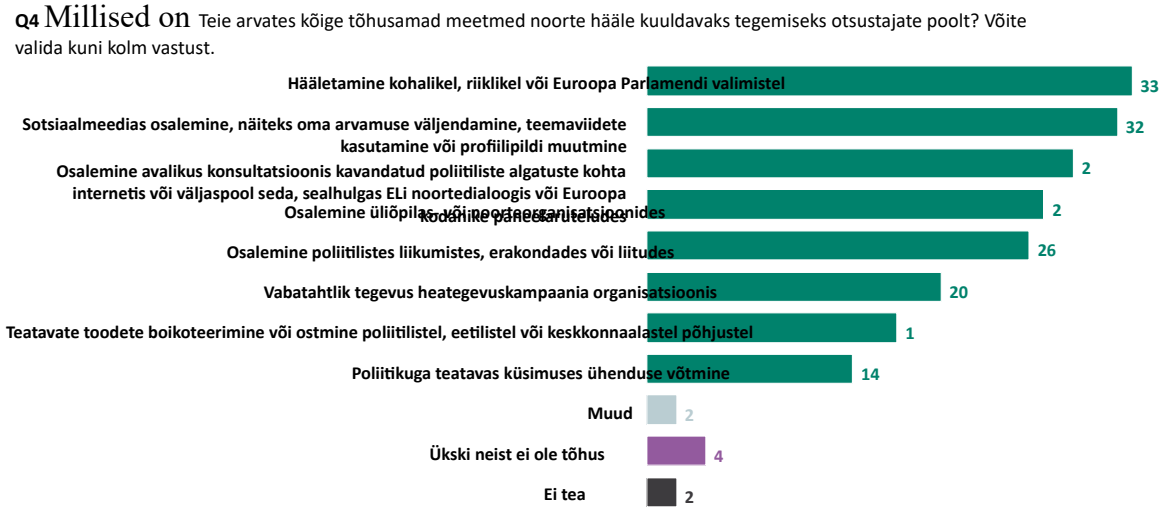

Valimistel hääletamist ja sotsiaalmeedias osalemist peetakse kõige tõhusamaks meetmeks, et otsustajad saaksid noorte häält kuuldavaks teha.

33 % noortest arvab, et kohalikel, riiklikel või Euroopa Parlamendi valimistel hääletamine on üks tõhusamaid viise oma hääle kuuldavaks tegemiseks, mis on samal tasemel kui osalemine sotsiaalmeedias, näiteks teemaviidete või profiilipildi muutmise kaudu (32 %). Eurobaromeetri 2024. aasta kiiruuringus valis hääletamise 38 % ja sotsiaalmeedias osalemise 32 %. Kuigi nende vastajate osakaal, kes valivad „suhtlemise sotsiaalmeediaga“, ei ole muutunud, on lõhe hääletamise ja sotsiaalmeedias osalemise tajutava tõhususe vahel vähenenud.

29 % valis poliitiliste algatuste üle peetavates avalikes konsultatsioonides (veebis või väljaspool seda, sealhulgas ELi noortedialoog või Euroopa kodanike paneelarutelud) osalemise üheks kõige tõhusamaks viisiks, kuidas noored saavad teha oma hääle otsustajatele kuuldavaks. Veerand noortest

Peaaegu kõik noored näevad vähemalt ühte viisi oma hääle kuuldavaks tegemiseks, ainult 4 % leiab, et ükski loetletud meetmetest ei ole tõhus. Samuti väärib märkimist, et muud institutsioonilised osalemiskanalid on tulemustes suhteliselt heal positsioonil (üle 25 %), samas kui vastupidiselt peetakse vähem tõhusaks individuaalseid mobiliseerimisvorme, nagu boikoteerimine või teatavate toodete ostmine või poliitikutega selles küsimuses kontakteerumine.

Nende vastajate osakaal, kes valivad „valimistel hääletamise“ üheks kõige tõhusamaks viisiks, kuidas otsusetegijad noorte häält kuuldavaks teevad, ulatub ligikaudu veerandist kuni veidi üle 40 %ni riigiti.

Valimistel hääletamine on enamikus liikmesriikides kõige sagedamini valitud meede. Üheski neist ei vali seda aga enamik vastanutest. Hääletajate osakaal oli suurim Itaalias ja Küprosel (41%), järgnesid Bulgaaria (40%), Sloveenia (39%), Prantsusmaa ja Portugal (mõlemas 38%) ning Kreeka ja Poola (37%). Skaala teises otsas on väikseim osakaal Austrias (25 %), Saksamaal, Leedus ja Madalmaades (mõlemas 26 %) ning Belgias, Lätis ja Slovakkias (mõlemas 28 %). Austrias, Saksamaal, Madalmaades ja Belgias valisid vastajad sotsiaalmeedias osalemise sagedamini kui hääletamise: Austria (37% vs. 25% hääletamisel), Saksamaa (35% vs. 26%), Madalmaad (31% vs. 26%) ja Belgia (32% vs. 28%, avaliku konsultatsiooni valis 30%). Seevastu Leedus, Lätis ja Slovakkias valivad vastajad suurema tõenäosusega konsultatsioonimehhanismid või kollektiivsed organiseerumisvormid. Lätis domineerib avalik konsultatsioon (36 %, sealhulgas ELi noortedialoog / kodanike paneelarutelud) enne osalemist noorteorganisatsioonides ja sotsiaalmeedias (mõlemad 33 %). Slovakkias toimub avalik konsultatsioon samuti esimesena (33%), vahetult enne sotsiaalmeediat (32%). Leedus on esikohal üliõpilas- või noorteorganisatsioonid (32%), millele järgneb avalik konsultatsioon (30%), kusjuures sotsiaalmeedia on vaid kolmandal kohal (28%).

Noored riikides, kus suur osa vastanutest nõustub, et poliitikakujundajad võtavad arvesse oma otsuste pikaajalisi tagajärgi, valivad tõenäolisemalt „sotsiaalmeedias osalemise“ kui tõhusa meetme noorte hääle otsustajatele kuuldavaks tegemiseks: nii on see Luksemburgis, Maltal ja Eestis.

Itaalias ja Küprosel, kus nende osakaal, kes nõustuvad, et poliitikakujundajad võtavad arvesse oma otsuste pikaajalisi tagajärgi, on väike, on kõige sagedamini valitud meede „hääletamine“. Noorteorganisatsioonides osalevate vastajate osakaal oli suurim Maltal (43%), järgnesid Luksemburg (39%), Portugal (36%), Sloveenia (35%), Horvaatia (34%), Läti (33%), Eesti ja Leedu (32%) ning Itaalia (31%).

Noorteorganisatsioonide tajutav tõhusus näib olevat seotud poliitilises liikumises või erakonnas osalemise tajutava tõhususega. Seda mustrit võib täheldada Luksemburgis, kus paljud vastajad valisid mõlemad meetmed (39 % ja 37 %). Samamoodi näivad ka vastajad, kes peavad poliitikutega suhtlemist tõhusaks, kipuvat pidama avalikke konsultatsioone tõhusaks. Näiteks Eesti on mõlema meetmeliigi poolest esirinnas (24% ja 38%).

Noorte seas, kes ei osale üheski organisatsioonis, on hääletamine kõige sagedamini tõhusaks valitud meede.

40 % vastanutest, kes ei ole viimase aasta jooksul organisatsiooni tegevuses osalenud, arvab, et hääletamine on tõhus viis noorte hääle kuuldavaks tegemiseks, võrreldes vaid 32 %-ga neist, kes on osalenud vähemalt ühe organisatsiooni tegevuses. Teisi meetmeid valisid aga harvemini need, kes ei osalenud organisatsioonis, kui need, kes seda tegid. Need, kes ei ole organisatsioonis osalenud, usuvad samuti märkimisväärselt tõenäolisemalt, et ükski loetletud meetmetest ei ole tõhus (9 % „mitte ükski neist“, võrreldes 4 %ga üldiselt).

Profiilide hulgas, mis kalduvad eri tegevusvorme üldiselt vähem tõhusaks pidama, paistavad silma töölised, kes on üldiselt alla keskmise peaaegu kõigi testitud hoobade puhul, välja arvatud juhul, kui tegemist on poliitikuga teatavas küsimuses ühenduse võtmisega (16%, mis on võrdne teiste töörühmadega, samas kui mittetöötavate inimeste osakaal on 12%). Madalama haridustasemega vastajad (ISCED 0–2) järgivad sama mustrit, jäädes kaheksast meetmest viie puhul alla keskmise.

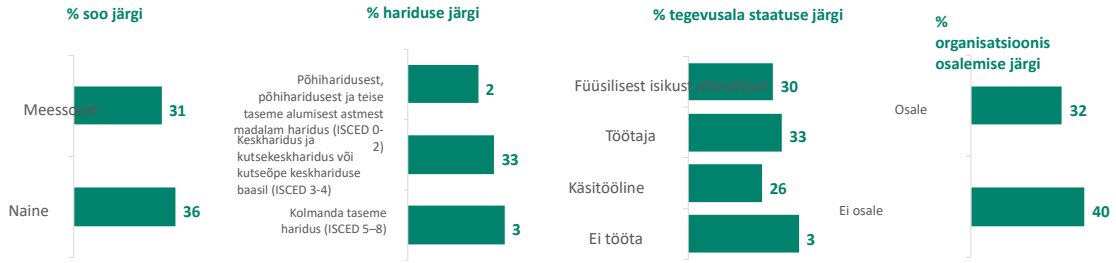
Naised leiavad meestest suurema tõenäosusega, et hääletamine on üks tõhusamaid meetmeid (36% võrreldes 31%-ga meeste puhul). Hääletamise tajutav tõhusus varieerub ka sõltuvalt haridustasemest: selle valivad 27 % madalama haridustasemega inimestest, 33 % keskharidusega inimestest ja 37 % kõrgharidusega inimestest. Käsitöölised kuuluvad nende hulka, kes valivad kõige väiksema tõenäosusega hääletamise (26%), samas kui mittetöötavad inimesed näivad eelistavat hääletamist (39%).

Q4 Millised on Teie arvates kõige tõhusamad meetmed noorte hääle kuuldavaks tegemiseks otsustajate poolt? Võite valida kuni kolm vastust.

	EL 27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	Itaalia	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT
Hääletamine kohalikel, riiklikel või Euroopa Parlamendi valimistel	33	28	40	30	34	26	35	32	37	34	38	32	41	41	28	26	32	29	29	26	25	37	38
Sotsiaalmeedias osalemine, näiteks oma arvamuse väljendamine, teemaviidete kasutamine või profiilipildi muutmine	32	32	23	33	35	35	38	36	31	34	33	27	27	36	33	28	40	33	39	31	37	34	22
Osalemine avalikus konsultatsioonis kavandatud poliitiliste algatuste kohta (veebis või väljaspool seda), sealhulgas ELi noortedialoogis või Euroopa kodanike paneelaruteludel	2	30	34	28	35	25	38	27	35	31	25	28	33	41	36	30	37	33	39	26	24	31	29
Osalemine üliõpilas- või noorteorganisatsioonides	2	28	23	27	28	24	32	28	22	26	28	34	31	25	33	32	39	28	43	27	26	24	36
Osalemine poliitilistes liikumistes, erakondades või liitudes	26	27	24	22	26	28	25	26	23	25	27	26	28	17	27	26	37	24	25	25	25	23	35
Vabatahtlik tegevus heategevus-/kampaaniaorganisatsioonis	20	18	22	17	22	19	30	23	25	18	20	23	19	20	27	22	25	19	30	18	15	22	26
Teatavate toodete boikoteerimine või ostmine poliitilistel, eetilistel või keskkonnaalastel põhjustel	17	22	16	12	20	15	28	22	17	12	23	24	16	13	19	19	19	12	21	15	17	15	12
Poliitikuga teatavas küsimuses ühenduse võtmine	14	17	17	16	16	14	24	19	21	12	14	15	11	22	18	19	21	17	18	15	14	16	11

Q4 Millised on Teie arvates kõige tõhusamad meetmed noorte hääle kuuldavaks tegemiseks otsustajate poolt? Võite valida kuni kolm vastust.

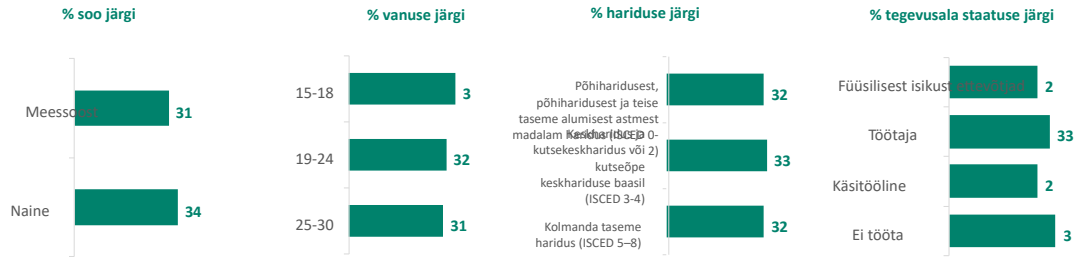
Hääletamine kohalikel, riiklikel või Euroopa Parlamendi valimistel

Sotsiaaldemograafiliste rühmade sotsiaalmeedias osalemise tajutavas tõhususes on vähe erinevusi. See näib olevat meede, mida nooremad inimesed rohkem väärtustavad: 35 % 15–18-aastastest, 32 % 19–24-aastastest ja 31 % 25–30-aastastest. Naised valivad selle elemendi suurema tõenäosusega kui mehed tõhusaks meetmeks (34% võrreldes 31% meeste puhul). Seda meedet valinud vastajate osakaal jääb siiski üldjoontes samaks, olenemata haridustasemest või organisatsiooni tegevuses osalemise tasemest.

Q4 Millised on Teie arvates kõige tõhusamad meetmed noorte hääle kuuldavaks tegemiseks otsustajate poolt? Võite valida kuni kolm vastust.

„Sotsiaalmeedias osalemine, näiteks oma arvamuse väljendamine, teemaviidete kasutamine või profiilipildi muutmine“

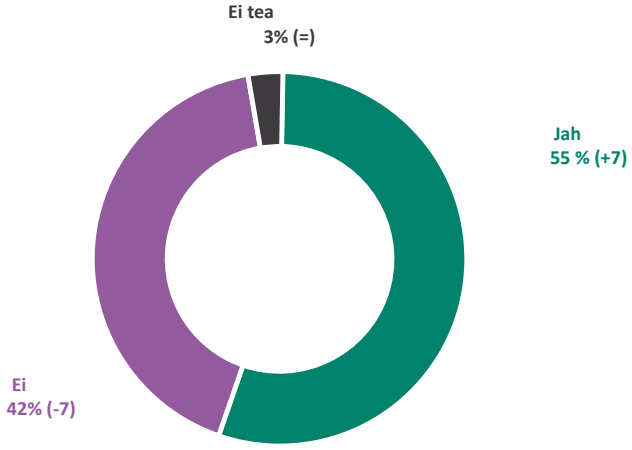

3.2 Osalemine ühiskondlike muutustega seotud meetmetes

Üle poole 15-30-aastastest on viimase aasta jooksul astunud samme ühiskonna muutmiseks, näiteks kirjutanud alla petitsioonile, osalenud meeleavaldusel või saatnud kirja poliitikule.

55% noortest eurooplastest on teatanud, et on viimase aasta jooksul võtnud meetmeid ühiskonna muutmiseks, näiteks kirjutanud alla petitsioonile, osalenud meeleavaldusel või saatnud kirja poliitikule. See osakaal on võrreldes 2024. aastaga suurenenud 7 punkti võrra ja ületab nüüd 50 % piiri. Vähemus (42%) sellises tegevuses ei osalenud.

Kas olete viimase **aasta jooksul võtnud mingeid meetmeid ühiskonna muutmiseks, näiteks petitsioonile alla kirjutades, meeleavaldusel osaledes või poliitikule kirja saates?**

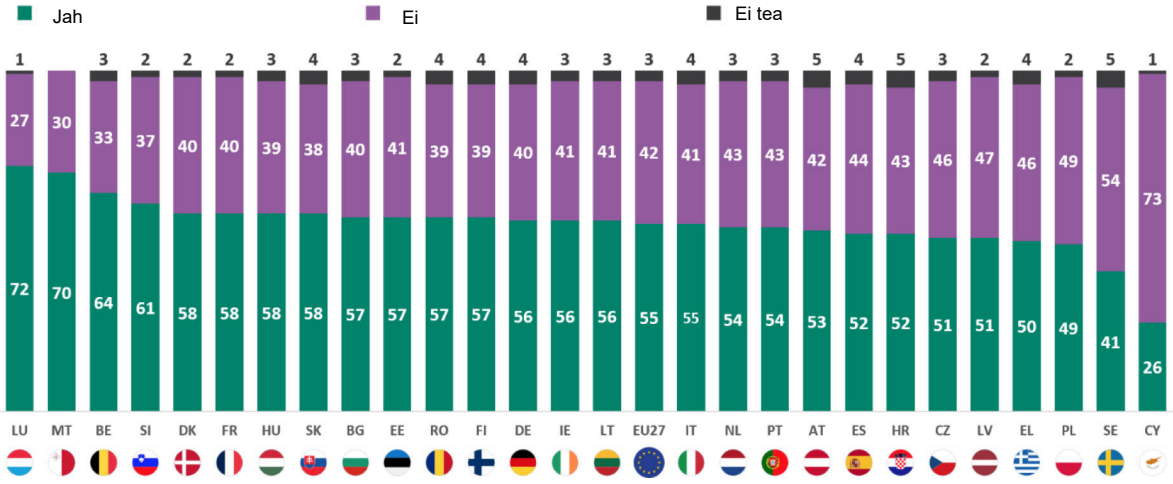

Suundumuste analüüsid põhinevad võrdlusel Eurobaromeetri kiiruuringuga nr 545 (noored ja demokraatia), mis viidi läbi 3.–12. aprillil 2024.

Kogu ELis osaleb enamik noori ühiskonna muutmise meetmetes, välja arvatud märkimisväärsed erandid mõnes riigis.

Kuigi enamik noori eurooplasi on viimase aasta jooksul osalenud vähemalt ühes konkreetses meetmes, mille eesmärk on tuua kaasa ühiskondlikke muutusi, on ainult veerand noortest teatanud, et nad on seda teinud Küprosel (26%). See on madalaim osakaal EL 27 riikides; tähtsuselt teine on Rootsi (41 % noortest), kellele järgnevad Poola (49 %), Kreeka (50 %) ning Läti ja Tšehhi, kes ületavad enamuskünnise (51 %). Seevastu Luksemburgis ja Maltal on peaaegu kolm neljandikku noortest viimase aasta jooksul astunud samme ühiskonna muutmiseks (vastavalt 72 % ja 70 %), samas kui Belgias (64 %) ja Sloveenias (61 %) on seda teinud rohkem kui kuus noort kümnest. Riigid, kus märkimisväärne osa noortest on viimase aasta jooksul meetmeid võtnud, on ka need, kus paljud vastajad leiavad, et kollektiivsed hoovad (osalemine üliõpilas- või noorteorganisatsioonides, osalemine poliitilistes liikumistes, parteides või liitudes, vabatahtlik tegevus heategevus- või kampaaniaorganisatsioonis ning teatavate toodete boikoteerimine või ostmine) on tõhusad noorte hääle kuuldavaks tegemiseks otsustajate poolt. Luksemburgi ja Malta noorte seas on konkreetsete meetmete kõrge tase ühendatud suurte tulemustega kollektiivsete hoobade puhul, olgu siis tegemist osalemisega noorteliikumistes (39 % ja 43 %, võrreldes 27-liikmelise ELi keskmise 27 %-ga) või vabatahtliku tegevusega (25 % ja 30 %, võrreldes 20 %-ga 27-liikmelise ELi puhul).

Kas olete viimase aasta jooksul võtnud mingeid meetmeid ühiskonna muutmiseks, näiteks petitsioonile alla kirjutades, meeleavaldusel osaledes või poliitikule kirja saates?

Organisatsioonidesse kaasamine on jaotus, mis põhjustab selles küsimuses suurimat erinevust: 62% neist, kes on osalenud organisatsiooni tegevuses viimase 12 kuu jooksul, on võtnud meetmeid ühiskonna muutmiseks aasta jooksul, võrreldes 34%ga neist, kes ei ole seda teinud. Meetmes osales vaid 47 % 15–18-aastastest, 19–24-aastastest 56 % ja 25–30-aastastest 57 %. Linnades elavad noored on suurema tõenäosusega võtnud meetmeid ühiskonna muutmiseks: 60% võrreldes 52%-ga linnades ja eeslinnades ning 51%-ga maapiirkondade elanikest. Kaasatud on suurema tõenäosusega ka kõrgema haridustasemega inimesed (62%) võrreldes 45% madalama haridustasemega inimestega.

Noored eurooplased on eri tegevusvaldkondades võrdselt aktiivsed. Iga tegevusvaldkonna punktisummad jäävad vahemikku üks kolmandik kuni üks neljandik

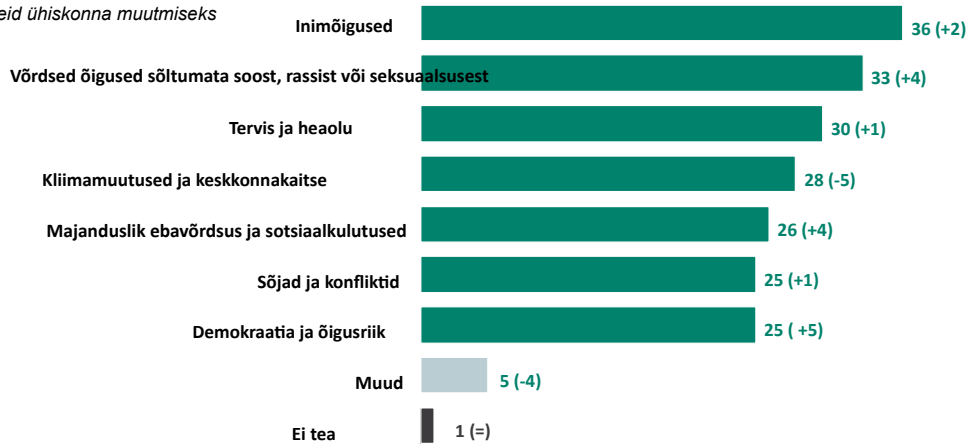
Peamised noorte kaasamise valdkonnad olid esiteks inimõigused (36%), millele järgnesid võrdsed õigused sõltumata soost, päritolust või seksuaalsest sättumusest (33%) ning tervis ja heaolu (30%). Need kolm mure- ja tegevusvaldkonda hõlmavad ligikaudu kolmandikku noortest vastajatest. Seejärel jälgige kliima- ja keskkonnakaitset (28%), majanduslikku ebavõrdsust ja sotsiaalkulutusi (26%), sõdu ja konflikte (25%) ning demokraatiat ja õigusriiki (25%). Võrreldes 2024. aasta aprillis läbi viidud Eurobaromeetri

kiiruuringuga nr 545 on kliimamuutuste ja keskkonnakaitse osakaal tõusnud teisest neljandale kohale ning see on ainus valdkond, kus see osakaal väheneb (28 %, 5 protsendipunkti). Võrdsed õigused, olenemata soost, rassist või seksuaalsusest, liiguvad kolmandalt kohalt teisele ning majanduslik ebavõrdsus ja sotsiaalkulud kuuendalt viiendale. Suurim kasv on toimunud demokraatia ja õigusriigi valdkonnas (20 %-lt 25 %-le). Seoses 15. küsimuses väljendatud ootustega väärib märkimist ka see, et tervis ja võrdsed õigused on teemad, milles noored tegutsevad peaaegu nii palju, kui nad ELilt ootavad (kõigi vastajate seas osales tervisega seotud küsimuses 17% noortest, mis on võrreldav 18%-ga, kes ootavad ELilt meetmeid; samuti 18 % (võrreldes 21 %ga võrdsete õiguste valdkonnas). Seevastu rahu/konfliktid (14 % vastanutest võrreldes 33 % ootustega) ja vaesus/majanduslik ebavõrdsus (14 % vastanutest võrreldes 32 %ga) näitavad kõige suuremat lõhet: need on ELi suured ootused, kuid valdkonnad, kus meetmete võtmisest teatas väiksem osa vastanutest.

Noored eurooplased on kõigis tegevusvaldkondades võrdselt aktiivsed, nende tulemused ulatuvad ühest kolmandikust ühe neljandikuni. Peamised tegevusvaldkonnad on inimõigused ja võrdsed õigused, olenemata soost, rassist või seksuaalsest sättumusest.

Küsimus 7b. Millistes valdkondades püüdsite ühiskonda muuta (näiteks petitsioonile alla kirjutades, meeleavaldusel osaledes või poliitikule kirja saates)?

Alus: vastajad, kes võtsid viimase aasta jooksul meetmeid ühiskonna muutmiseks (14653) {%)

Suundumuste analüüsid põhinevad võrdlusel Eurobaromeetri kiiruuringuga nr 545 (noored ja demokraatia), mis viidi läbi 3.–12. aprillil 2024.

Inimõigused on kõige sagedamini nimetatud tegevusvaldkond 23 riigis 27st

Kõige sagedamini nimetatud tegevusvaldkond on inimõigused Küprose noorte hulgas (54%), neile järgnevad Luksemburg (48%), Malta (47%), Horvaatia ja Sloveenia (45%). Kahes liikmesriigis on inimõigused esmajoones seotud: Belgia (32%, tase majandusliku ebavõrdsusega) ja Austria (30%, tase tervisega). Neljas liikmesriigis ei nimetata inimõigusi kõige sagedamini noorte seas, kes võtsid meetmeid ühiskonna muutmiseks: Tšehhi, kus tervis ja heaolu on kõige sagedamini nimetatud valdkond(32 %); Prantsusmaa ja Madalmaad, kus on esikohal võrdsed õigused (vastavalt 39 % ja 34 %); ning lõpetuseks Eesti, kus kliima ja võrdsed õigused on omavahel seotud (mõlemas 40 %), kusjuures inimõigused on lähedal 38 %-le. Kliimamuutuste ja keskkonnakaitse valdkonnas on nende osakaal EL 27 keskmisest oluliselt suurem Maltal (45%), Sloveenias (41%), Eestis ja Luksemburgis (mõlemas 40%). Võrdsete õiguste puhul olenemata soost, rassist või seksuaalsusest on kõige väiksem osakaal vastanute seas Bulgaarias (22% võrreldes 33%-ga EL 27 keskmises), Slovakkias (24%) ja Ungaris (25%). Sõdade ja konfliktide osakaal on kõige väiksem Slovakkias (18 %), Maltal (17 %) ja Bulgaarias (15 %).

Küsimus 7b. Millistes valdkondades püüdsite ühiskonda muuta (näiteks petitsioonile alla kirjutades, meeleavaldusel osaledes või poliitikule kirja saates)?

	EL 27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	Itaalia	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Inimõigused	36	32	40	29	39	31	38	39	43	36	36	45	39	54	44	36	48	40	47	33	30	37	41	38	45	35	36	41
Võrdsed õigused sõltumata soost, rassist või seksuaalsusest	33	29	22	27	34	30	40	34	26	35	39	27	38	31	35	31	44	25	36	34	29	27	39	34	39	24	28	33
Tervis ja heaolu	30	29	28	32	33	28	34	30	28	34	34	31	24	27	34	25	34	32	37	31	30	29	34	28	35	31	33	31
Kliimamuutused ja keskkonnakaitse	28	29	24	28	34	28	40	30	26	27	30	28	28	22	29	23	40	21	45	28	26	25	22	22	41	24	23	29
Majanduslik ebavõrdsus ja sotsiaalkulutused	26	32	33	21	32	22	36	24	31	31	24	27	29	24	34	19	33	25	32	26	24	22	28	25	35	25	26	29
Sõjad ja konfliktid	25	28	15	20	26	23	23	29	28	22	25	22	34	36	20	29	27	22	17	25	24	27	21	20	23	18	23	27
Demokraatia ja õigusriik	25	24	25	23	30	29	31	20	37	25	21	26	23	37	29	26	37	32	33	22	20	26	22	27	34	28	19	28

Tegevusvaldkonnad erinevad soo, vanuse ja haridustaseme poolest

Üldiselt on möödunud aastal osalenud noorte seas meestel suurem tõenäosus teatada, et nad on võtnud meetmeid demokraatia ja õigusriigi edendamiseks (27% võrreldes 23%-ga naiste puhul), samas kui naistel on suurem tõenäosus teatada, et nad on võtnud meetmeid inimõiguste (41% võrreldes 31%-ga meeste puhul), võrdsete õiguste, olenemata soost, päritolust või seksuaalsest sättumusest (38% võrreldes 28%-ga) ja tervise (32% võrreldes 28%-ga).

Osalevate 15–18-aastaste osakaal on väiksem kliimamuutuste ja keskkonnakaitse (23% võrreldes 28%-ga üldiselt) või majandusliku ebavõrdsuse (23% võrreldes 26%-ga), kuid suurem võrdsete õiguste puhul, olenemata soost, päritolust või seksuaalsest sättumusest (35% võrreldes 33%-ga). Üldiselt on linnaelanikud igal teemal, välja arvatud tervis ja heaolu, järjepidevalt maapiirkondade elanikega võrdsel või kõrgemal tasemel (30% igat liiki asulates). Haridustaseme poolest on selge erinevus kliimas (32 % kõrgharidusega inimestest, 20 % madalama haridustasemega inimestest) ja majanduslikus ebavõrdsuses (29 % kõrgharidusega inimestest, 24 % keskharidusega inimestest ja 24 % vähem kui alg-, alg- või põhiharidusega inimestest).

3.3 Teadlikkus ELiga suhtlemise viisidest

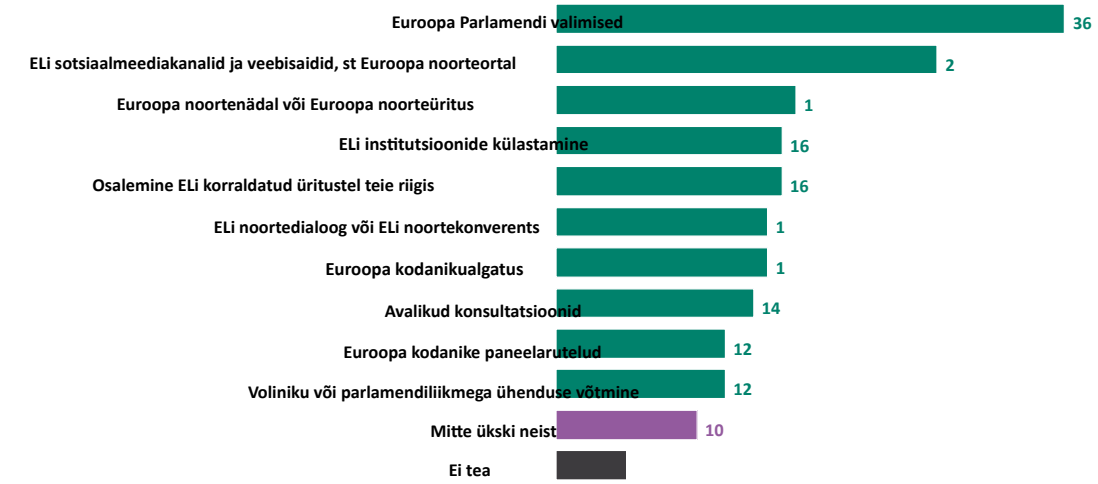
Euroopa Parlamendi valimised on kõige tuntum viis ELiga suhtlemiseks. Kuid vaid veidi üle kolmandiku noortest on nendega tuttavad.

Kuigi enamik noori eurooplasi on võtnud meetmeid ühiskonna muutmiseks ja tunnevad, et ELi võetud meetmed mõjutavad nende igapäevaelu, tunneb vaid väike osa neist kõiki soovitatud viise Euroopa Liiduga suhtlemiseks. Hääletamine Euroopa Parlamendi valimistel on 15–30-aastaste seas kõige tuntum viis ELiga suhtlemiseks, kuid ainult 36 % on teatanud, et on sellega kursis. Lisaks väidab 10 % noortest, et nad ei ole tuttavad ühegi loetletud viisiga ELiga suhtlemiseks, ning 5 % vastab „ei tea“: see tähendab, et kokku 15 % ei teata, et nad ei ole tuttavad ühegi loetletud viisiga ELiga suhtlemiseks. Järgmised on ELi sotsiaalmeedia kanalid ja veebisaidid (st Euroopa Noorteportaal), mis hõlmavad ligikaudu neljandikku noortest (27 %), samas kui ülejäänud ELi loodud kanalid jäävad vahemikku 12–17 %. Euroopa noortenädala või Euroopa noorteürituse maht on 17 %, külastades ELi institutsioone ja osaledes oma riigis toimuvatel ELi üritustel – kummalgi 16 %, ELi noortedialoogi ja Euroopa kodanikualgatuse puhul 15 %, avalike konsultatsioonide maht 14 % ja lõpuks Euroopa kodanike paneelarutelude arv ning võttes ühendust voliniku või Euroopa Parlamendi liikmega – kummalgi 12 %, mis on kolm korda vähem kui Euroopa Parlamendi valimised. Kokkuvõttes näitavad need tulemused, et teadlikkus ELiga suhtlemise eri viisidest keskendub endiselt hääletamisele ja institutsioonilisele digitaalsele esindatusele, samas kui vähem vastanuid on teadlik osalusdemokraatia konkreetsematest mehhanismidest (Euroopa kodanike paneelarutelud, avalikud konsultatsioonid, ELi noortedialoog), kuigi 29 % noortest neljandas kvartalis pidas kavandatud poliitilisi algatusi käsitlevas avalikus konsultatsioonis, sealhulgas ELi noortedialoogis või Euroopa kodanike paneelaruteludes osalemist tõhusaks meetmeks.

C yprus ja G reece on ainsad riigid, kus enamik noori ütleb, et nad on kursis Euroopa Parlamendi valimistega, et suhelda Euroopa Liiduga.

Kõige suurem osa vastanutest, kes tunnevad Euroopa Parlamendi valimisi ELiga suhtlemise viisina, on Küprosel: 61% 15–30aastastest peab end Euroopa Parlamendi valimistega kursis olevaks, samas kui ELis on see näitaja keskmiselt 36%. Nagu juba märgitud, peab 41 % Küprose noortest hääletamist tõhusaks vahendiks oma hääle kuuldavaks tegemiseks. Väljaspool valimisi ütleb aga 13 % Küprose noortest, et nad teavad, et neil puudub mehhanism, mis on veidi üle EL 27 keskmise (10 %). Kreekas ütleb 50% noortest, et nad tunnevad Euroopa Parlamendi valimisi, neile järgnevad Sloveenia (43%), Prantsusmaa ja Portugal (40%) ning seejärel Horvaatia (39%) ja

Kas olete tuttav mõnega järgmistest viisidest Euroopa Liiduga suhtlemiseks?

Saksamaa (38%). Nende osakaal, kes väidavad, et nad tunnevad ELi sotsiaalmeedia kanaleid ja veebisaite, on suurim Maltal (48%), Luksemburgis (48%) ja vähemal määral Sloveenias (37%), Eestis (36%) ja Hispaanias (35%). Suurim osa, kes väidab, et nad ei ole tuttavad ühegi testitud variandiga, on Madalmaades: 21 % noortest ütleb, et nad ei tunne mehhanismi, neile järgneb Bulgaaria (18 %), samas kui EL 27 keskmine on 10 %. Samuti väärib märkimist, et suurim osa vastajatest, kes on tuttavad voliniku või Euroopa Parlamendi liikmega, on Eestis (28%); Slovakkias on avalike konsultatsioonide osakaal suurim (30 %, mis on samuti suurim punktisumma); Soomel on Euroopa kodanikualgatuses suurim osakaal (24 %).

võimalusi. Erinevus organisatsioonis osalejate ja mitteosalejate vahel on märkimisväärne: Euroopa kodanike paneelarutelud (14 % organisatsioonides osalejatest, 6 % mitteosalejatest), voliniku või Euroopa Parlamendi liikmega ühenduse võtmine (14 % vs. 6 %), Euroopa noortenädal (20 % vs. 9 %), osalemine ELi üritustel (19 % vs. 8 %). Eelkõige suureneb nende osakaal, kes ütlevad, et nad ei ole tuttavad ühegi väljapakutud variandiga, 25 %-ni nende seas, kes ei ole organisatsioonidega seotud. Teisest küljest teatavad need, kes ei ole organisatsiooniga seotud, suurema tõenäosusega, et nad on Euroopa Parlamendi valimistel hääletamisega tuttavad (43%, samas kui organisatsiooniga seotud isikute puhul on see näitaja 34%).

Q8 Kas olete tuttav mõnega järgmistest viisidest Euroopa Liiduga suhtlemiseks? ?

	EL 27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	Itaalia	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Euroopa Parlamendi valimised	36	30	33	34	30	38	36	33	50	34	40	39	36	61	31	35	35	36	33	27	37	33	40	32	43	35	35	35
ELi sotsiaalmeedia kanalid ja veebisaidid (st Euroopa Noorteportaal)	27	24	21	22	33	30	36	27	28	35	24	21	26	24	31	24	48	21	48	20	31	31	28	22	37	22	22	22
Euroopa noortenädal või Euroopa noorteüritus	17	20	17	15	25	13	29	14	17	19	20	19	17	19	23	22	33	12	28	13	12	20	26	17	30	18	13	16
ELi institutsioonide külastamine	16	19	14	15	18	13	25	17	17	16	19	18	16	19	22	15	27	16	25	13	15	17	16	17	24	13	13	14
Osalemine ELi korraldatud üritustel teie riigis	16	19	14	14	13	17	16	13	19	15	18	15	16	17	13	15	19	15	15	13	19	13	16	16	22	16	14	12
ELi noortedialoog või ELi noortekonverents	15	17	13	11	22	12	26	14	17	15	17	13	19	16	20	17	24	11	26	11	11	14	18	19	26	16	12	13
Euroopa kodanikualgatus	15	12	12	12	7	15	9	12	13	16	16	18	16	7	9	14	9	14	10	12	15	15	13	14	11	13	24	9
Avalikud konsultatsioonid	14	14	13	18	18	12	24	13	12	16	13	11	13	14	19	13	22	18	26	10	11	20	12	16	20	30	18	14
Euroopa kodanike paneelarutelud	12	12	10	10	18	12	26	12	15	12	12	12	8	12	20	11	24	11	24	8	10	14	10	13	21	10	14	13
Voliniku või parlamendiliikmega ühenduse võtmine	12	16	10	10	19	9	28	17	14	12	16	12	9	18	18	17	21	13	16	11	8	13	11	10	17	13	14	16

Organisatsioonis osalevad noored teatavad suurema tõenäosusega, et nad on teadlikud Euroopa Liiduga suhtlemise eri viisidest

Küsides, milliseid Euroopa Liiduga suhtlemise viise nad tunnevad, tunnevad noored, kes on osalenud vähemalt ühe organisatsiooni tegevuses, rohkem peaaegu kõiki pakutud

Mittetöötavatest ja mitteõppivatest inimestest 43 % ütleb, et nad on Euroopa Parlamendi valimistega tuttavad, samas kui nad on alla keskmise või kooskõlas kõigi teiste väljapakutud variantide keskmisega ning neil on suurim osakaal tegevusstaatusega vastajate rühmades, kes ei ole ühegi väljapakutud

variandiga tuttavad (15 %). Kõrgharidusega inimeste osakaal on peaaegu iga väljapakutud variandi puhul pidevalt ja märkimisväärselt üle EL 27 keskmise (18–20 % ELi noortedialoogi, külastavate asutuste ja Euroopa noortenädala puhul) ning kõige väiksem on nende vastanute osakaal, kes ei ole ühegi väljapakutud variandiga tuttavad (8 %). Madalama haridustasemega vastajate osakaal, kes väidavad, et nad ei ole ühegi väljapakutud variandiga tuttavad, on 14%. Sooline võrdõiguslikkus mängib vähetähtsat rolli: naised tunnevad veidi paremini valimisi (38% võrreldes 35%-ga meeste puhul) ja ELi sotsiaalmeediakanaleid (29% võrreldes 25%-ga), samas kui mehed tunnevad veidi paremini Euroopa kodanike paneelarutelusid (13% võrreldes 10%-ga naiste puhul) ja võtavad ühendust Euroopa Parlamendi liikmega (13% võrreldes 11%-ga).

3.4 Allikad, kust saada teavet ELi kohta

Sotsiaalmeedia on noorte jaoks endiselt peamine ELi käsitlev teabeallikas (rohkem kui poolte jaoks neist), millele järgneb televisioon (rohkem kui kolmandiku jaoks).

Üle poole vastanutest kasutab sotsiaalmeediat, et hoida end kursis ELiga (52%), mis on nende peamine teabeallikas sellel teemal, neli punkti alla 2024. aasta taseme (56%).[4] Peaaegu kolmandik (31%) tsiteerib veebiajakirjandust/podcaste. Sotsiaalmeedia ja veebiajakirjandus või netisaated on peamised teabeallikad, mida noored kasutavad ELi kohta teabe saamiseks. See järeldus on kooskõlas kolmandas kvartalis täheldatuga, kus meedia (traditsiooniline ja digitaalne koos) oli peamine kanal ühiskondlike küsimuste tundmaõppimiseks. Sellele vaatamata on teine enim tsiteeritud kanal televisioon (38%), kuigi see on järsult langenud võrreldes 2024. aastaga (49%), mil see oli vaid 7 punkti allpool sotsiaalmeediat kui ELi teabeallikat. Sellest hoolimata on televisioon endiselt oluline teabeallikas ELi kohta, erinevalt (trükitud) ajakirjandusest ja raadiost, mis on viimased ja mille mõlema osakaal on 16 % (raadio langus 7 punkti võrreldes 2024. aastaga). Koolile/ülikoolile on viidanud vähem kui veerand 15–30-aastastest (23%), mistõttu on see märgatavalt vähem silmapaistev kui vestlused sõprade, perekonna või kolleegidega (31%).

Sotsiaalmeedia on kõigi liikmesriikide noortele peamine teabeallikas ELi kohta. Küprosel, Maltal, Luksemburgis, Sloveenias, Taanis ja Eestis kasutab märkimisväärne osa noortest vähemalt kolme teabeallikat.

Sotsiaalmeedia on ELi kohta kõige sagedamini kasutatav teabeallikas kõigi ELi liikmesriikide noorte seas, kuigi see ei saavuta enamust Rumeenias (44%), Madalmaades (47%), Belgias ja Hispaanias (mõlemas 49%). Sellest hoolimata kasutab rohkem kui 40% kuue riigi noortest vähemalt kolme teabeallikat: Küpros: sotsiaalmeedia (74%), veebiajakirjandus (45%) ning arutelud perekonna ja sõpradega (43%); Malta: sotsiaalmeedia (69%), vestlused sõprade, pereliikmete või kolleegidega (52%) ja veebiajakirjandus (51%); Luksemburg: sotsiaalmeedia (64 %), veebiajakirjandus ja -arutelud (mõlemas 49 %); Eesti: sotsiaalmeedia (58%), veebiajakirjandus (44%) ning vestlused sõprade, pereliikmete või kolleegidega (43%); Taani: sotsiaalmeedia (56%), veebiajakirjandus (41%) ning vestlused sõprade, pereliikmete või kolleegidega (40%). Sloveenia noored viitavad neljale allikale, mis on üle 40 %: sotsiaalmeedia (53 %), veebiajakirjandus ja -arutelud (mõlemad 45 %) ning televisioon (41 %). Luksemburgi noored paistavad silma koolis või ülikoolis, kust saab teavet ELi kohta: 38% nimetab kooli/ülikooli (EL 27s 23%), millele järgnevad noored Eestis (32%), Maltal (31%), Belgias ja Sloveenias (30% kummaski).

4 Eurobaromeetri kiiruuring noorte ja demokraatia kohta (FL545), mis viidi läbi 2024. aasta aprillis https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3181

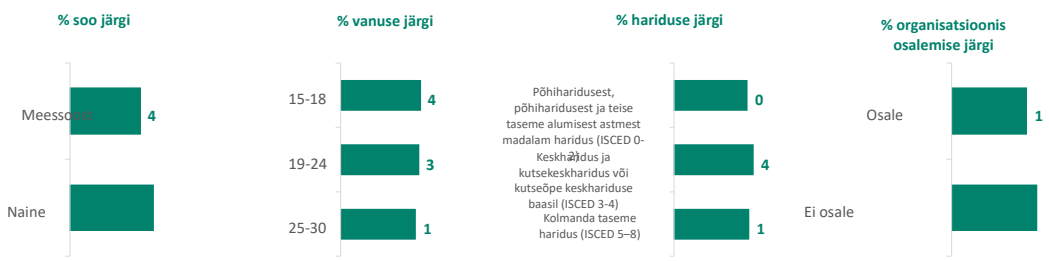
Milliseid järgmistest allikatest kasutate, et end ELi asjadega kursis hoida?

	EL 27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	Itaalia	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Sotsiaalmeedia	52	49	56	56	56	51	58	60	58	49	54	55	52	74	55	51	64	51	69	47	52	57	54	44	53	56	55	52
TV	38	36	40	38	37	33	38	33	36	45	42	41	43	28	33	35	31	27	25	32	31	38	51	39	41	39	35	37
Veebiajakirjandus, netisaated ja/või uudisteplatvormid	31	29	39	34	41	27	44	32	33	29	29	39	33	45	42	41	49	34	51	24	25	36	35	40	45	28	35	27
Vestlused sõprade, pere või kolleegidega	31	31	30	28	40	31	43	34	40	31	29	32	29	43	36	28	49	33	52	29	31	31	32	28	45	29	30	32
Kool või ülikool	23	30	15	22	25	24	32	27	23	20	28	26	25	20	27	18	38	17	31	22	24	18	20	17	30	23	23	24
Kirjalik (trükitud) ajakirjandus (nt ajalehed, nädala- või kuuajakiri jne)	16	21	9	13	24	15	35	15	12	20	17	18	14	5	26	17	39	12	35	16	17	12	17	17	32	10	16	18
Raadio	16	23	11	14	13	18	15	20	10	15	18	13	12	10	15	17	13	15	8	18	19	20	15	13	16	18	18	16

Naised kasutavad ELi kohta teabe saamiseks suurema tõenäosusega sotsiaalmeediat (57% võrreldes 48%-ga meeste puhul) ning arutelusid perekonna ja sõpradega (35% võrreldes 27%-ga), samas kui mehed kasutavad sagedamini traditsioonilist meediat, nagu kirjalik (trükitud) ajakirjandus (18% võrreldes 15%-ga naiste puhul) ja raadio (17% võrreldes 15%-ga). Vanusel on tugev mõju kooli/ülikooli kaudu antavale teabele: 35 % 15–18-aastastest kasutab kooli või ülikooli teabeallikana ELi kohta, võrreldes 15 %-ga 25–30-aastastest. Seevastu kirjaliku (trükitud) ajakirjanduse, raadio ja veebiajakirjanduse kasutamine ELi käsitleva teabe allikana suureneb koos vanusega. Vähemalt keskharidusega inimesed kasutavad ELi kohta teabe saamiseks suurema tõenäosusega sotsiaalmeediat (54% keskharidusega inimestest, 51% kõrgharidusega inimestest) ja 50% madalama haridustasemega inimestest. See on jätkuvalt kõige sagedamini kasutatav teabeallikas ELi kohta üldiselt. Sotsiaalmeedia kasutamine ELi kohta teabe saamiseks erineb vanuseti vähe (54 % 15–18-aastastest, 53 % 19–24-aastastest ja 51 % 25–30-aastastest). Lisaks nimetab 58 % organisatsioonivälistest isikutest sotsiaalmeediat ELi käsitleva teabe allikana, samas kui vähemalt ühes organisatsioonis on see näitaja 51 %. Ka noored, kes ei osalenud mõne organisatsiooni tegevuses, ütlevad kolm korda suurema tõenäosusega, et nad ei hoia end ELi asjadega üldse kursis (12% võrreldes 4%-ga).

Milliseid järgmistest allikatest kasutate, et end ELi asjadega kursis hoida?

„Sotsiaalmeedia“

4. Osalemine organisatsioonides ja tegevustes teises ELi liikmesriigis

4.1 Osalemine organisatsioonides

Noorte osalemine organisatsioonides on alates 2024. aastast suurenenud. Organisatsioonide liigid, milles nad osalevad, on endiselt erinevad.

Kokku on viimase 12 kuu jooksul ühe või mitme organisatsiooni tegevuses osalenud 75 % küsitletud noortest (2024. aastal 64 %). Peaaegu iga neljas noor eurooplane vanuses 15–30 aastat ei ole osalenud üheski uuringus loetletud organisatsioonide tegevuses (23 %), mis on alates 2024. aastast järsult vähenenud (–9 protsendipunkti). Noored osalevad endiselt kõige tõenäolisemalt spordiklubides (26 %), hoolimata vähenemisest alates 2024. aastast (–7 punkti). Spordiklubidele järgnevad noorteklubid, vabaajaklubid või mis tahes liiki noorteorganisatsioonid (20%), mis tahes muud noorteorganisatsioonid, klubid või valitsusvälised organisatsioonid (19%), kes tegelevad vabatahtliku tegevusega (18%), kultuuriorganisatsioonid ning inimõigusi või ülemaailmset arengut edendavad organisatsioonid (mõlemad 14%) ning kliimamuutuste või keskkonnaküsimuste valdkonnas tegutsevad organisatsioonid (13%). Kõige suurem noorte osaluse kasv alates 2024. aastast on seotud teiste noorteorganisatsioonide, klubide või valitsusväliste organisatsioonidega (+11 punkti). Osalemine poliitilises organisatsioonis või erakonnas (11 %) on siiski kõige vähem levinud osalemise vorm, hoolimata sellest, et see on alates 2024. aastast suurenenud 4 punkti võrra.

Organisatsioonides osalemise vormid ja tasemed on liikmesriigiti väga erinevad

Riikide tulemused näitavad, et noorte osalemine organisatsioonides on väga erinev. Organisatsioonide liigid, milles noored osalevad, on riigiti erinevad. Spordiklubides osalemine on eriti silmapaistev Prantsusmaal (36%), Iirimaal ja Leedus (mõlemas 31%), samas kui noorteklubides, vabaajaklubides või noorteorganisatsioonides osalemise määr on kõrgeim Maltal (40%), Luksemburgis (38%) ja Eestis (35%). Nende kolme riigi noored vastajad paistavad silma ka osalemisega mitut liiki organisatsioonides: nii Maltal kui ka Luksemburgis on kultuuriorganisatsioonides (41% ja 38%) ja vabatahtlike organisatsioonides (36% ja 30%) osalemise määr kõrge, samas kui paljud Eesti noored

Kas olete viimase **12 kuu jooksul osalenud mõne järgmise organisatsiooni tegevuses? Valige kõik sobivad variandid.**

Suundumuste analüüsid põhinevad võrdlusel Eurobarometeri kiiruuringuga nr 545 (noored ja demokraatia), mis viidi läbi 3.–12. aprillil 2024.

osalevad inimõigusi või ülemaailmset arengut edendavate organisatsioonide (32%), kliimamuutuste või keskkonnaküsimuste valdkonnas tegutsevate organisatsioonide (31%) ning poliitiliste organisatsioonide või erakondade (28%) tegevuses. Vastajad riikides, kus osalusprotsent on kõige suurem, osalevad ka laiemas organisatsioonide ringis.

Nende noorte osakaal, kes ei ole viimase 12 kuu jooksul loetellu kantud organisatsioonide tegevuses osalenud, on suurim Küprosel (46%), Kreekas ja Ungaris (mõlemas 31%) ning Bulgaarias, Horvaatias ja Rootsis (kõigis 30%). Seevastu Maltal teatas ainult 4 % vastanutest, et nad ei ole viimase 12 kuu jooksul osalenud loetellu kantud organisatsioonide tegevuses. Mitteosalevate vastanute osakaal on samuti väike Luksemburgis (6 %) ja Eestis (11 %) ning jääb alla EL 27 keskmise Belgias (14 %), Taanis, Lätis ja Sloveenias (kõigis 16 %) ning Prantsusmaal (17 %).

Naised, mittetöötavad noored ja madalama haridustasemega noored ütlevad väiksema tõenäosusega, et nad on osalenud organisatsiooni tegevuses

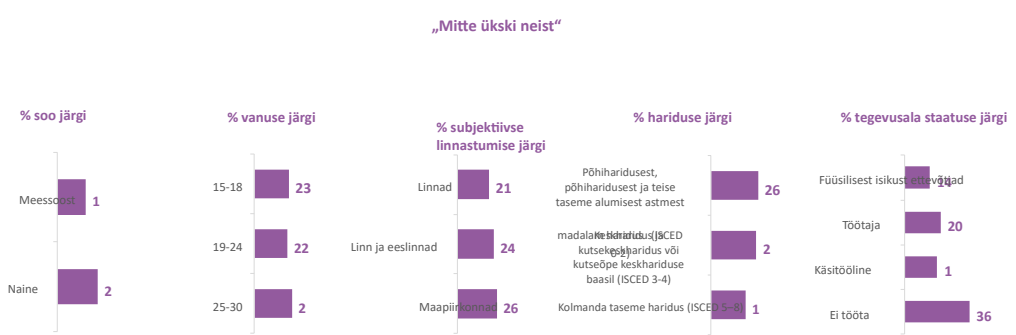
Naised ütlevad meestest tõenäolisemalt, et nad ei ole viimase 12 kuu jooksul osalenud üheski loetletud organisatsioonis (27 % vs. 19 % meeste puhul), mis on suuresti seotud väiksema osalemisega spordiklubides (21 % vs. 31 % meeste puhul). Vanuseerinevused on piiratumad: mitteosalemine ulatub 22 %-st 19–24aastaste seas 25 %-ni 25–30aastaste seas, mis viitab sellele, et organisatsioonides osalemine on 15–30aastaste vanuserühmas suhteliselt stabiilne.

Kõige selgemad erinevused on seotud noorte aktiivsuse ja haridusliku olukorraga. Rohkem kui kolmandik mittetöötavatest inimestest teatas mitteosalemisest (36%), võrreldes 20%-ga töötajatest ja 14%-ga füüsilisest isikust ettevõtjatest. Samuti on mitteosalemine suurem madalama haridustasemega noorte seas (26%) kui kolmanda taseme haridusega noorte seas (19%). Oma osa on ka elukohal, kuigi vähemal määral: maapiirkondades elavad noored ei teata osalemisest suurema tõenäosusega kui linnades elavad noored (26% vs. 21%).

Põhjused, miks organisatsioonis ei osaleta, on peamiselt praktilised, kuid näivad kajastavat ka osalemisvõimaluste puudumist

Nende noorte eurooplaste seas, kes ei ole viimase 12 kuu jooksul organisatsiooni tegevuses osalenud, on ajapuudus ülekaalukalt peamine nimetatud põhjus (41%). Sellele järgneb asjaolu, et nad ei ole sellele veel mõelnud (23 %) ja huvi puudumine (20 %), kuigi huvi on 2024. aasta Eurobaromeetri kiiruuringuga 545 võrreldes vähenenud (–6 protsendipunkti). See näitab, et mitteosalemine ei ole peamiselt seletatav nende tegevuste tagasilükkamisega, vaid sagedamini konkureerivate prioriteetidega või osalemise selge käivitaja puudumisega.

Kas olete viimase 12 kuu jooksul osalenud mõne järgmise organisatsiooni tegevuses? Valige kõik sobivad variandid.

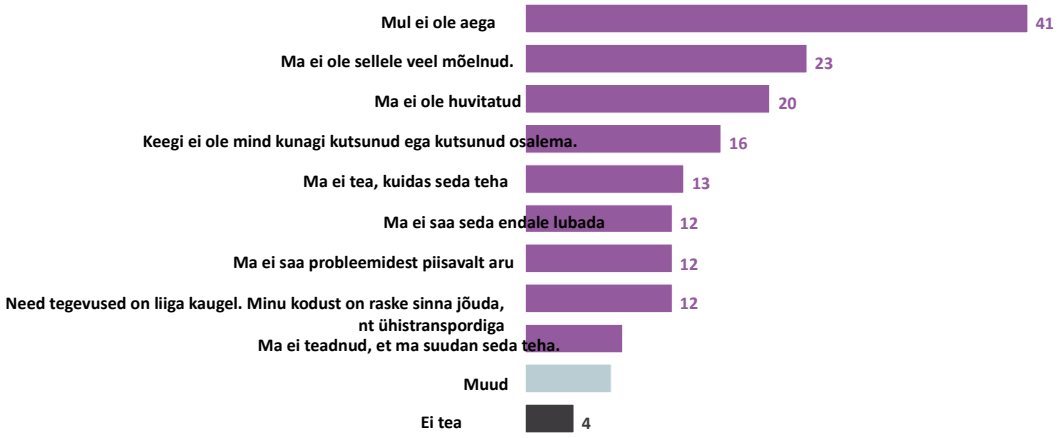

Muud põhjused osutavad konkreetsematele osalemise takistustele. Mõned noored ütlevad, et keegi ei ole kunagi palunud või kutsunud neid osalema (16%), samas kui teised ei tea, kuidas osaleda (13%) või ei mõista probleeme piisavalt (12%). Rahalisi ja geograafilisi tõkkeid mainib ka ligikaudu iga kaheksas vastaja: 12% ütleb, et nad ei saa seda endale lubada, ja sama suur osa ütleb, et tegevused on liiga kaugel või raskesti ligipääsetavad.

Poola vastajad paistavad selles küsimuses veelgi selgemalt silma, kusjuures 39% ütles, et nad ei ole veel osalemisele mõelnud. Seevastu Rootsi vastajad kombineerivad ajapuudust (44%) suhteliselt suure huvipuuduse (26%) ja rahaliste piirangutega (17%). Juurdepääsu poolest paistab silma ka Itaalia: 20% mitteosalejatest ütleb, et tegevused on liiga kaugel või raskesti saavutatavad, mis on ELi kõrgeim tase. Rahalised piirangud paistavad silma ka Belgias ja Prantsusmaal, kus

Küsimus 6. Millistel põhjustel ei ole Te nendes tegevustes osalenud? Palun valige kõik sobivad variandid.

Alus : vastajad, kes ei osalenud nende organisatsioonide tegevuses viimase 12 kuu jooksul (6209) (%)

Suundumuste analüüsid põhinevad võrdlusel Eurobaromeetri kiiruuringuga nr 545 (noored ja demokraatia), mis viidi läbi 3.–12. aprillil 2024.

Riikide tulemused näitavad, et organisatsioonides mitteosalemise põhjused on erinevad

Ajapuudus on peamine põhjus, miks paljudes riikides organisatsioonide tegevuses ei osaleta. Nende vastanute osakaal, kes väidavad, et neil ei ole aega, on eriti suur Maltal (70 %), Kreekas (48 %), Küprosel (47 %), Horvaatias ja Ungaris (mõlemas 46 %) ning Rootsis (44 %). Küprosel aga ei ole mitteosalemise põhjus mitte ainult praktiline: peaaegu kolmandik mitteosalejatest ütleb, et keegi ei ole neid kunagi palunud ega kutsunud osalema (32%), samas kui üks viiest ütleb, et nad ei saa probleemidest piisavalt aru (20%).

Teistes riikides näib mitteosalemise põhjus olevat vähem otseselt seotud ajaliste piirangutega. Bulgaarias mainib ajapuudust 31 %, samas kui osalemisele mõtlemata jätmine (29 %) ja probleemide ebapiisav mõistmine (18 %) on nähtavamad kui paljudes teistes riikides. taskukohasust mainitakse vastavalt 24 % ja 22 % puhul, millele järgneb Soome (21 %) (EL 27s on see näitaja 12 %).

Sotsiaaldemograafilised tulemused näitavad ka erinevaid põhjuseid, miks organisatsioonides ei osaleta

Nende vastanute osakaal, kes vastasid, et ajapuudus on organisatsioonide tegevuses mitteosalemise põhjus, on eri sotsiaaldemograafiliste rühmade lõikes erinev. Ajapuudust mainivad võrdselt nii mehed kui naised (mõlemal juhul 41%), kuid see suureneb vanusega 36%-lt 15–18-aastaste seas 43%-ni 25–30-aastaste seas. Eriti suur on see ka töötajate (47%) ja kolmanda taseme haridusega noorte (46%) seas.

Nooremad mitteosalejad ütlevad suurema tõenäosusega, et nad ei ole veel mõelnud organisatsioonis osalemisele (28% 15–18-aastastest võrreldes 19%-ga 25–30-aastastest), ning ütlevad suurema tõenäosusega, et keegi ei ole neid kunagi kutsunud ega kutsunud

osalema (20%). Naised mainivad meestest suurema tõenäosusega, et nad ei tea, kuidas osaleda (15% vs. 10%) või et neilt ei ole küsitud ega kutsutud (18% vs. 14%), samas kui mehed ütlevad sagedamini, et nad ei ole huvitatud (24% vs. 18%). Nende vastajate osakaal, kes väidavad, et keegi ei ole neid kunagi palunud ega kutsunud, on märkimisväärselt suurem mittetöötavate noorte seas (20 % mitteaktiivsete noorte seas) kui füüsilisest isikust ettevõtjate või töötajate seas (mõlemas 14 %). Samuti on see kõrgem 15–18-aastaste seas (20 %). Samamoodi teatab 18% maapiirkondade elanikest, et neid ei ole kunagi küsitud (võrreldes 15% linnaelanikega). Madalama haridustasemega (18 %) inimesed esitavad suurema tõenäosusega kui kolmanda taseme hariduse omandanute (16 %) mitteosalemise põhjuse.

Mõne rühma jaoks näib olevat endiselt probleemiks praktiline juurdepääs: nende vastajate osakaal, kes väidavad, et organisatsioonide tegevus on liiga kaugel, on maapiirkondades elavate noorte seas üle kahe korra suurem kui linnades elavate noorte seas (18 % vs. 8 %). Madalama haridustasemega inimesed teatavad kolmanda taseme hariduse omandanutest suurema tõenäosusega, et nad ei saa endale sellist tegevust lubada (14 % vs. 8 %).

4.2 Tegevus teises ELi liikmesriigis

Võrreldes 2024. aastaga on rohkem noori eurooplasi osalenud tegevustes mõnes teises ELi liikmesriigis, kuigi rohkem kui kolmandik noortest eurooplastest ei ole seda teinud.

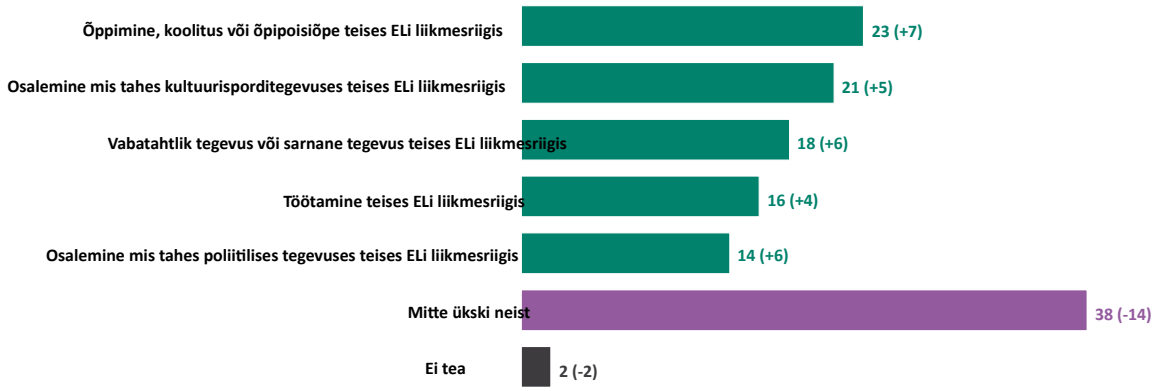
Kokku on 60 % 15–30aastastest noortest eurooplastest osalenud vähemalt ühes uuringus märgitud tegevuses mõnes teises ELi liikmesriigis. Õppimine, koolitus või õpipoisiõpe teises ELi liikmesriigis on kõige levinum noorte eurooplaste seas (23%), enne kultuuri- või sporditegevust teises ELi liikmesriigis (21%). Väiksem osa on teatanud, et on osalenud vabatahtlikus tegevuses või sarnases tegevuses (18%), töötanud teises ELi liikmesriigis (16%) või osalenud poliitilises tegevuses teises ELi liikmesriigis (14%). Suurim kasv pärast 2024. aasta Eurobaromeetri uuringut on seotud õppimise, koolituse või õpipoisiõppega teises ELi liikmesriigis (+7 punkti). Vabatahtlik tegevus ja poliitiline tegevus teises ELi liikmesriigis on samuti suurenenud (kumbki +6 protsendipunkti).

38% noortest eurooplastest väidab, et nad ei ole üheski neist tegevustest osalenud. See osakaal on aga alates 2024. aastast järsult vähenenud (–14 protsendipunkti), samas kui teises ELi liikmesriigis toimunud tegevuses osalenud vastajate osakaal on suurenenud.

Üksikute riikide tulemused näitavad, et noorte osalemine mõnes teises ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses on väga erinev.

Õppimine, koolitus või õpipoisiõpe teises ELi liikmesriigis on tegevus, millest on kõige sagedamini teatatud 13 liikmesriigis, ning osalemine kultuuri- või sporditegevuses teises ELi liikmesriigis 9 liikmesriigis. Lisaks on need kaks näitajat samal tasemel Prantsusmaal (mõlemas 25 %), Ungaris (mõlemas 18 %), Leedus (mõlemas 22 %) ja Maltal (mõlemas 39 %). Vabatahtlik tegevus või sarnane tegevus teises ELi liikmesriigis on esikohal ainult Lätis (32%). Nende osakaal, kes väidavad, et nad ei ole osalenud üheski loetletud tegevuses, on suurim Küprosel ja Rootsis (mõlemas 50 %), kellele järgnevad Ungari ja Portugal (mõlemas 46 %), Kreeka ja Poola (mõlemas 45 %) ning Horvaatia (44 %). Seevastu Maltal ja Luksemburgis teatab ainult 12% noortest ning Eestis 19% noortest, et nad ei ole osalenud mõnes teises ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses. Nendes riikides on samuti täheldatud mitut liiki tegevustes osalemise kõrgeimat taset: õppimine, koolitus või õpipoisiõpe ulatub Eestis 40%-ni, Maltal 39%-ni ja Luksemburgis 36%-ni, eriti kõrge on ka kultuuri- või sporditegevus (vastavalt 41%, 39% ja 42%). Vabatahtlik tegevus välismaal järgib sama mustrit: 38% Luksemburgis, 37% Maltal ja 34% Eestis. Poliitilises tegevuses osalemisest teises ELi liikmesriigis teatatakse kõige sagedamini Eestis ja Luksemburgis

Q10 Kas olete kunagi osalenud mõnes järgmises tegevuses?

Suundumuste analüüsid põhinevad võrdlusel Eurobaromeetri kiiruuringuga nr 545 (noored ja demokraatia), mis viidi läbi 3.–12. aprillil 2024.

(mõlemas 31 %). Teises ELi liikmesriigis töötamine on sarnases järjestuses, mille eesotsas on Eesti (29%), Sloveenia (24%) ja Malta (23%) või Luksemburg (22%), samas kui väikseim osakaal on Rootsis (11%). See näitab, et riikides, kus tegevus mõnes teises ELi liikmesriigis on kõige levinum, ei piirdu see ainult ühe tegevusliigiga, vaid jaguneb mitme tegevusliigi vahel.

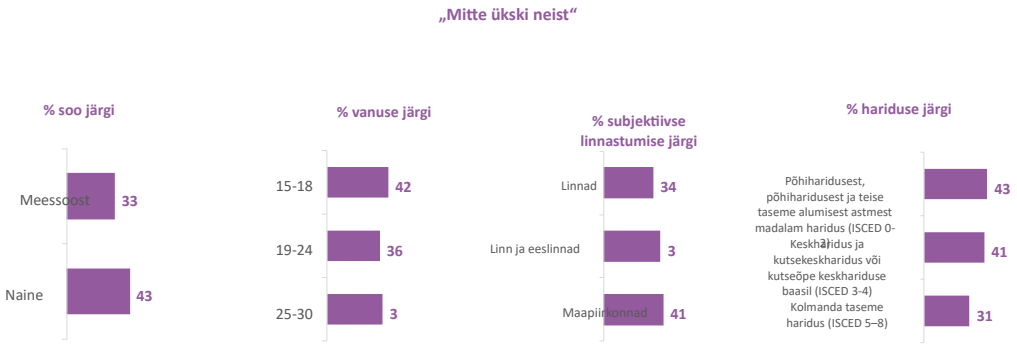
Q10 Kas olete kunagi osalenud mõnes järgnevas tegevuses ?

	EL 27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	Itaalia	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Õppimine, koolitus või õpipoisiõpe teises ELi liikmesriigis	23	25	20	18	31	23	40	23	18	28	25	20	26	28	30	22	36	18	39	20	21	21	22	19	29	27	23	13
Osalemine mis tahes kultuuri-/sporditegevuses teises ELi liikmesriigis	21	29	18	22	28	22	41	21	20	21	25	19	18	14	29	22	42	18	39	21	20	14	18	23	33	21	21	21
Vabatahtlik tegevus või sarnane tegevus teises ELi liikmesriigis	18	24	14	18	26	19	34	18	19	16	19	17	17	16	32	21	38	13	37	18	16	18	17	21	32	21	15	16
Töötamine teises ELi liikmesriigis	16	18	19	16	16	17	29	15	13	14	17	16	13	12	21	20	22	15	23	15	17	15	14	19	24	20	14	11
Osalemine mis tahes poliitilises tegevuses teises ELi liikmesriigis	14	20	12	12	23	15	31	14	15	15	13	12	12	9	22	16	31	14	24	16	13	14	13	14	23	16	14	13
Mitte ükski neist	38	28	42	36	29	34	19	39	45	38	36	44	42	50	23	34	12	46	12	39	39	45	46	36	26	30	40	50

Teises ELi liikmesriigis tegevuses osalenud vastajate osakaal on soo, haridustaseme ja elukoha järgi erinev

Naised ütlevad meestest tõenäolisemalt, et nad ei ole osalenud üheski loetletud tegevuses teises ELi liikmesriigis (43% vs. 33%). Suuri erinevusi on täheldatud ka hariduse ja elukoha osas. Madalama või keskmise haridustasemega noored teatavad palju suurema tõenäosusega, et nad ei ole osalenud mõnes muus ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses kui kolmanda taseme haridusega noored (43% ja 41% võrreldes 31%-ga). Samuti ei ole maapiirkondades elavatel noortel sellist kogemust suurema tõenäosusega kui linnades elavatel noortel (41% vs. 34%). Kolmanda taseme haridusega vastajad on suurema tõenäosusega õppinud teises ELi liikmesriigis (29% vs. 18% madalama haridustasemega inimestest) ja teinud vabatahtlikku tööd teises ELi liikmesriigis (21% vs. 16%). Kõige nooremad vastajad teatavad üllatuslikult suurema tõenäosusega, et nad ei ole osalenud üheski loetletud tegevuses teises ELi liikmesriigis: Neist tegevustest ei ole osa võtnud 42 % 15–18aastastest, 19–24aastastest 36 % ja 25–30aastastest 38 %.

Q10 Kas olete kunagi osalenud mõnes järgmises tegevuses?

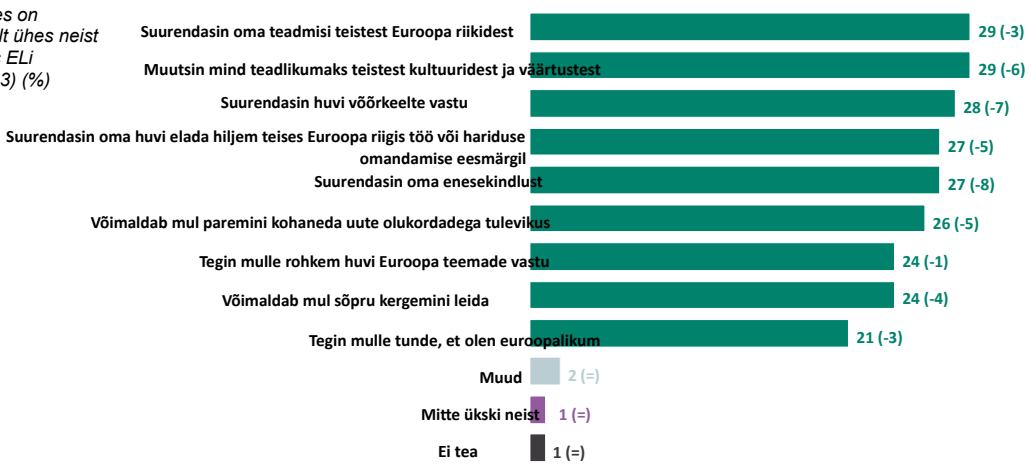

Noorte eurooplaste seas, kes on osalenud vähemalt ühes tegevuses teises ELi liikmesriigis, on tajutav kasu endiselt positiivne.

Teises ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses osalemise kõige sagedamini mainitud eelised on teiste Euroopa riikide parem tundmine ning suurem teadlikkus teistest kultuuridest ja väärtustest (mõlemad 29%), millele järgneb tähelepanelikult suurenenud huvi võõrkeelte vastu (28%). Umbes veerand vastanutest mainis ka muid eeliseid: 27% ütleb, et kogemus suurendas nende huvi elada hiljem mõnes teises Euroopa riigis, kas töö või hariduse eesmärgil, ning sama suur osa ütleb, et see suurendas nende enesekindlust. 26% usub, et see aitab neil paremini kohaneda uute olukordadega tulevikus. Euroopa identiteedi ja sotsiaalsete sidemetega kõige otsesemalt seotud eelised on veidi väiksemad: 24% ütleb, et kogemus suurendas nende huvi Euroopa teemade vastu, 24%, et see aitab neil sõpru kergemini leida, ja 21%, et see pani nad tundma end euroopalikumana. Nende tegevuste osakaal, mis ei avaldanud kirjeldatud positiivset mõju, on endiselt marginaalne (1 %, alates 2024. aastast ei ole see muutunud). Positiivsest mõjust teatanud vastajate osakaal on aga enamiku küsimuses käsitletud eeliste puhul vähenenud. Suurim vähenemine on seotud suurenenud enesekindlusega (-8 punkti), huviga võõrkeelte vastu (-7 punkti) ning teadlikkusega teistest kultuuridest ja väärtustest (-6 punkti). Seda langust tuleks lugeda koos osalemise suurenemisega: hüvitisi käsitlevale küsimusele vastanud vastajate arv kasvas 2024. aasta Eurobarometri uuringuga võrreldes ligikaudu 38 %, kuna nende noorte osakaal, kes on osalenud vähemalt ühes tegevuses teises ELi liikmesriigis, suurenes 14 punkti võrra. On võimalik, et märkimisväärsel osal 2026. aasta vastajatest on tõenäoliselt hiljutine või piiratum kogemus välismaal, mis võib vähendada tajutava kasu teatatud taset.

Q12 Kas nõustute või ei nõustu, et nendes tegevustes osalemine... ? Valige kõik, millega nõustute.

Alus : vastajad, kes on osalenud vähemalt ühes neist tegevustest teises ELi liikmesriigis (15933) (%)

Suundumuste analüüsid põhinevad võrdlusel Eurobarometri kiiruuringuga nr 545 (noored ja demokraatia), mis viidi läbi 3.–12. aprillil 2024.

Mõnes liikmesriigis teatasid vastajad teises ELi liikmesriigis toimuva tegevuse tugevamast ja laialdasemast tajutavast mõjust

Liikmesriikides ei domineeri ükski üksikhüvitis. Teadlikkuse suurendamine teistest kultuuridest ja väärtustest on esikohal 11 liikmesriigis ja teiste Euroopa riikide parem tundmine 8 liikmesriigis. Kaheksas liikmesriigis teatatakse kahest või kolmest hüvitisest täpselt samal tasemel. Seetõttu seisneb peamine erinevus liikmesriikide vahel vähem nimetatud hüvitise liigis kui intensiivsuses, millega neid hüvitisi väljendatakse. Küprose vastajad paistavad kõige selgemalt silma: testitud hüvede lõikes; punktid ulatuvad 27%-st 57%-ni, kusjuures eriti suur on teadlikkus teistest kultuuridest ja väärtustest (57%), teiste Euroopa riikide suurem teadlikkus (51%) ja huvi elada hiljem teises Euroopa riigis (47%). Sloveenias ja Eestis on vastajate muster sarnane, kuigi vähem väljendunud. Sloveenia vastajate seas jäi enamik teatatud kasust vahemikku 29–38 %, kusjuures kõige rohkem hinnati hilisemat huvi teises Euroopa riigis elamise vastu (38 %) ning teadlikkust teistest kultuuridest ja väärtustest (37 %). Eestis on tulemused vahemikus 26% kuni 37%, teiste Euroopa riikide teadmised (37%), huvi elada hiljem välismaal (36%) ja kohanemine uute olukordadega (35%) paistavad veidi rohkem silma.

Seevastu on tajutav mõju mõõdukam mitmes liikmesriigis, sealhulgas Saksamaal, Madalmaades, Austrias ja Rootsis. Nendes riikides ulatub osakaal 18 %-st 28 %-ni ning ükski kirjeldatud positiivne mõju ei ulatu Küprosel, Sloveenias ega Eestis teatatud tasemeni.

Teises ELi liikmesriigis toimuvast tegevusest saadav kasu jaguneb üldiselt eri sotsiaaldemograafiliste rühmade vahel. Naised ja kõrgema haridustasemega vastajad märgivad seda kasu suurema tõenäosusega

Sotsiaaldemograafilised erinevused on üldiselt mõõdukad. Naised ütlevad meestest tõenäolisemalt, et nende kogemus teises riigis suurendas nende teadmisi teistest Euroopa riikidest (31% vs. 27%), ning mainivad oma huvi võõrkeelte vastu (31% vs. 26%) ning oma teadlikkust teistest kultuuridest ja väärtustest (32% vs. 27%).

Haridustasemete ja aktiivsuse tasemete vahel on selgemad erinevused. Kolmanda taseme haridusega noored mainivad sagedamini mitmeid eeliseid, eelkõige teiste Euroopa riikide suurenenud teadmisi (31% võrreldes 25%-ga vastanutest, kellel on alg-, põhi- või põhiharidusest madalam haridus), huvi elada hiljem mõnes teises Euroopa riigis (30% vs. 22%) ning teadlikkust teistest kultuuridest ja väärtustest (32% vs. 25%). Aktiivsuse järgi märgivad mittetöötavad inimesed suurema tõenäosusega teiste Euroopa riikide teadmisi

(35%), teadlikkust teistest kultuuridest ja väärtustest (37%), huvi võõrkeelte vastu (36%) ja kohanemist uute olukordadega (32%). Seevastu on vähem tõenäoline, et töölised seda positiivset mõju märkavad. Samuti täheldatakse erinevust elukoha järgi, kuigi vähem nähtavalt: linnades elavad noored mainivad mõnevõrra suurema tõenäosusega kui maapiirkondades elavad noored teadlikkust teistest kultuuridest ja väärtustest (31% vs. 27%) ning kohanemist uute olukordadega (29% vs. 23%).

Rahalised piirangud on endiselt peamine põhjus, miks teises ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses ei osaleta

Nende noorte eurooplaste seas, kes ei ole osalenud mõnes teises ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses, on rahaliste vahendite puudumine ülekaalukalt peamine põhjus (41 %, +4 protsendipunkti alates 2024. aastast), mis on palju olulisem kui muud kavandatud põhjused. „Huvitamata“ on teine kõige levinum põhjus (22 %), kuid see on alates 2024. aastast vähenenud (–6 protsendipunkti). Sarnased isikud väidavad, et nad ei tunne end piisavalt sõltumatult, et minna välismaale pikemaks ajaks (21%), või neil puudub teave selle võimaluste kohta (21%). Ebapiisavat võõrkeeleoskust mainitakse 18 % võrra, mis on alates 2024. aastast suurenenud 3 protsendipunkti võrra.

Riikide tulemused näitavad, et teises ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses mitteosalemise põhjused on erinevad

Vastajate seas riikidest, kus suur osa noortest ei ole osalenud üheski tegevuses teises ELi liikmesriigis, on rahalised piirangud sageli kõige levinum põhjus, kuid erineva intensiivsusega. See on eriti selge Kreekas, kus 45% ütleb, et nad ei ole osalenud mõnes teises ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses; 50 % neist mainib rahaliste vahendite puudumist. Rahaliste vahendite puudumist mainivad sageli ka Itaalia (46%), Prantsusmaa (49%) ja Küprose (44%) vastajad. Lisaks sellele põhimustrile kerkivad mitmes riigis esile täiendavad mitteosalemise põhjused. Küprosel ja Kreekas mainitakse teabe puudumist vastavalt 35 % ja 28 %. Horvaatias mainis veerand riiki, et välismaal puuduvad võimalused, mis vastaksid nende huvidele (25%). Rootsis on huvipuudus kõige levinum põhjus (34%) ja üks kõige sagedamini nimetatud põhjuseid ELis. Poolas mainitakse rahaliste vahendite puudumist (35%) harvemini kui EL 27 keskmine, samas kui nende vastajate osakaal, kes ei tunne end piisavalt sõltumatult, et minna välismaale (26%), jõuab ELi kõrgeimale tasemele koos suure huvipuudusega (30%). Ebapiisavat võõrkeeleoskust mainivad vastajad palju sagedamini Prantsusmaal (27%), Poolas (23%) ja Belgias (22%) kui EL 27 tasandil (18%). Seevastu seda põhjust mainivate vastanute

Q11 Mis takistas teid sellistes tegevustes osalemast ? Valige kõik sobivad variandid.

Alus : vastajad, kes ei ole osalenud üheski neist tegevustest teises ELi liikmesriigis (10212) (%)

Suundumuste analüüsid põhinevad võrdlusel Eurobaromeetri kiiruuringuga nr 545 (noored ja demokraatia), mis viidi läbi 3.–12. aprillil 2024.

osakaal on eriti väike Luksemburgis (3 %), Rumeenias (8 %) ja Austrias (10 %).

Rahaliste vahendite puudumine on peamine põhjus, miks eri sotsiaal-demograafilised rühmad ei osale, kuid motivatsioon ja kindlustunne varieeruvad sõltuvalt profiilist

Sotsiaaldemograafilised tulemused kinnitavad, et enamikus rühmades on mitteosalemise kõige sagedasem põhjus rahaliste vahendite puudumine. Seda mainivad sagedamini naised kui mehed (44% vs. 37%) ning see on eriti levinud ka mittetöötavate noorte seas võrreldes töötajatega (45% vs. 39%).

Muud põhjused, miks teises ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses ei osaleta, erinevad profiiliti selgemalt. Mehed ütlevad naistest suurema tõenäosusega, et nad ei ole huvitatud (27% vs. 19%), samas kui naised mainivad sagedamini ebapiisavat võõrkeeleoskust (20% vs. 15%) ja ei tunne end piisavalt iseseisvana, et minna pikemaks ajaks välismaale (23% vs. 19%). Nooremad vastajad ütlevad suurema tõenäosusega, et nad ei tunne end piisavalt iseseisvana (23% 15–18-aastastest ja 19–24-aastastest võrreldes 19%-ga 25–30-aastastest). Ebapiisav võõrkeeleoskus näitab selget erinevust maapiirkondade ja linnade vahel (19% maapiirkondades ja linnades vs. 15% linnades). Mis puudutab haridustaset, siis nende vastanute osakaal, kes väidavad, et neil ei ole piisavat võõrkeeleoskust, on madalaim kolmanda taseme hariduse omandanute seas (15 %) ja kõrgeim keskharidusega või keskharidusjärgse mitte-kolmanda taseme haridusega inimeste seas (19 %), samas kui madalama haridustasemega inimeste osakaal on keskmine (17 %). Noored, kes ei ole viimase aasta jooksul organisatsiooni tegevuses osalenud, ütlevad palju tõenäolisemalt, et nad ei ole huvitatud tegevusest teises ELi liikmesriigis (28% vs. 18% organisatsioonides osalenutest), samas kui organisatsioonides osalenud inimesed mainivad sagedamini teabe puudumist (24% vs. 18%).

4.3 Teadlikkus ELi rahastatud võimalustest jääda teise ELi liikmesriiki

Üliõpilastele mõeldud programm „Erasmus+“ on endiselt kõige tuntum ELi rahastatud võimalus jääda teise ELi riiki, hoolimata vähenemisest võrreldes 2024. aastaga.

Üliõpilastele mõeldud programm „Erasmus+“ on noorte jaoks endiselt kõige tuntum ELi rahastatud võimalus jääda teise ELi riiki. 41% noortest eurooplastest on sellest võimalusest teadlikud. Sellest kuulnud vastajate osakaal on aga alates 2024. aastast vähenenud (–8 protsendipunkti). Võrreldes 2024. aastaga on vähenenud ka nende vastajate osakaal, kes on kuulnud muudest programmi „Erasmus+“ tegevussuundadest, kuigi vähemal määral: 32 % on kuulnud programmist „Erasmus+“ õpilaste jaoks (–1 protsendipunkt), 31 % programmi „Erasmus+“ noortevahetustest (–2), 20 % programmist „Erasmus+“ praktikantide jaoks (–2) ja 16 % programmist „Erasmus+“ noorte ettevõtjate jaoks (–3).

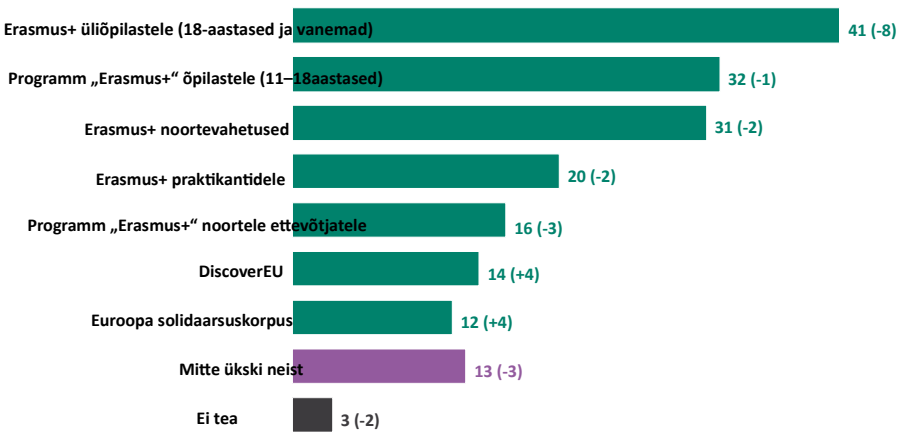
Teisest küljest on teadlikkus vähemtuntud ELi võimalustest alates 2024. aastast suurenenud. Algatust „DiscoverEU“ tunneb nüüd 14 % noortest eurooplastest (+4 punkti), samas kui 12 % on kuulnud Euroopa solidaarsuskorpusest (+4 punkti). Samal ajal väidab 13 % noortest, et nad ei ole kuulnud ühestki loetletud ELi rahastatud võimalusest jääda teise ELi riiki – see osakaal on alates 2024. aastast vähenenud (–3 protsendipunkti) ja 3 % ei tea.

Suure teadlikkusega programmist „Erasmus+“ võib kaasneda ka vähene osalemine mõnes muus ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses.

Üksikute riikide tulemused kinnitavad, et üliõpilastele mõeldud programm „Erasmus+“ on tuntuim võimalus kõigis liikmesriikides, kuid sellest kuulnud vastajate osakaal on väga erinev. Programmi „Erasmus+“ tundvate noorte osakaal on suurim Küprosel (64%), Sloveenias (59%), Kreekas (57%) ja Horvaatias (56%), kellele järgnevad Portugal (54%), Luksemburg ja Malta (mõlemas 53%). Seevastu on see osakaal palju väiksem Rootsis (25 %), Madalmaades (26 %) ja Saksamaal (27 %), kus on täheldatud ka väiksemat teadlikkust mitme muu programmi „Erasmus+“ tegevussuuna puhul.

Riigid, kus noored on üliõpilaste jaoks programmist „Erasmus+“ kõige teadlikumad, on sageli need, kus vastajad on teistest programmi „Erasmus+“ vormidest kõige teadlikumad. Küprose vastajad paistavad silma mitmes valdkonnas, sealhulgas programm „Erasmus+“ õpilastele (59%), programmi „Erasmus+“ noortevahetused (52%), programm „Erasmus+“ praktikantidele (38%) ja programm „Erasmus+“ üliõpilastele (64%). Kõrget teadlikkuse taset on täheldatud ka Sloveenias programmi „Erasmus+“ üliõpilaste (59%) ja noortevahetuste (45%) puhul, samas kui paljud Horvaatia vastajad on teadlikud programmi „Erasmus+“ üliõpilastest (56%), õpilastest (46%) ja noortevahetustest (44%).

Q13 Allpool on esitatud mõned ELi rahastatud võimalused noortele teises ELi liikmesriigis viibimiseks. Millest, kui üldse, olete kuulnud?

Suundumuste analüüsid põhinevad võrdlusel Eurobaromeetri kiiruuringuga nr 545 (noored ja demokraatia), mis viidi läbi 3.–12. aprillil 2024.

DiscoverEUst kuulnud vastajate osakaal on suurim Maltal (30 %), Eestis ja Sloveenias (mõlemas 28 %). Teadlikkus Euroopa solidaarsuskorpusest on endiselt piiratum ja riikide vahel ühtlasemalt jaotunud, ulatudes Hispaanias ja Sloveenias maksimaalselt 15 %ni.

Mõnes riigis on teadlikkus programmist „Erasmus+“ siiski erinev mõnes teises ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses osalemise tasemest. Üliõpilastele mõeldud programmi „Erasmus+“ tundvate vastanute osakaal on eriti suur Kreekas ja Küprosel, kus programmi teab vastavalt 57 % ja 64 % vastanutest. Samal ajal kuuluvad mõlemad riigid nende riikide hulka, kus on suurim nende vastanute osakaal, kes ei ole osalenud tegevuses teises ELi liikmesriigis (45 % Kreekas ja 50 % Küprosel) ning kes nimetavad takistusena rahalisi piiranguid (50 % ja 44 %, samas kui EL 27 keskmine on 41 %).

Sarnast suundumust võib täheldada Horvaatias ja Portugalis, kus teadlikkus on suur (56 % ja 54 %) ja mitteosalemine suur (44 % ja 46 %), kuigi rahalistele piirangutele osutavate vastanute osakaal on täpselt EL 27 keskmine (mõlemas 41 %). Nende vastajate osakaal, kes ei ole kuulnud ühestki neist ELi rahastatud võimalustest, on suurim Rootsis (29 %), kus teises riigis toimuvas tegevuses mitteosalemise määr on kõrgeim ELis (50 %, seotud Küprosega).

Teisest küljest näib, et Saksamaal ja Madalmaades ei takista vähene teadlikkus programmist „Erasmus+“ tegelikku liikuvust. Mõlemas riigis on üliõpilaste teadlikkus programmist „Erasmus+“ üks madalamaid ELis (vastavalt 27% ja 26%), kuid nende üldine mitteosalemise tase mõnes teises ELi liikmesriigis on lähedal EL 27 keskmisele (34% ja 39% võrreldes 38%ga EL 27 tasandil). Need tulemused näitavad, et nende riikide noored näivad osalevat mõnes teises ELi liikmesriigis toimuvas tegevuses, ilma et neid määratletaks ELi rahastatud noortena.

Q13 Allpool on esitatud mõned ELi rahastatavad võimalused noortele teises ELi liikmesriigis viibimiseks. Mis, kui üldse, olete kuulnud ?

	EL 27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	Italia	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Erasmus+ üliõpilastele (18-aastased ja vanemad)	41	42	46	45	35	27	50	46	57	51	47	56	48	64	49	52	53	37	53	26	31	40	54	45	59	46	35	25
Programm „Erasmus+“ õpilastele (11–18aastased)	32	30	36	33	25	24	35	27	45	31	33	46	40	59	36	38	35	31	29	16	28	38	41	39	41	35	31	19
Erasmus+ noortevahetused	31	31	34	34	29	20	42	26	42	38	31	44	38	52	43	37	42	32	43	20	23	40	42	30	45	38	25	16
Erasmus+ praktikantidele	20	19	27	17	21	18	33	15	38	18	19	18	20	38	26	15	33	24	29	15	18	26	28	13	26	14	17	11
Programm „Erasmus+“ noortele ettevõtjatele	16	18	23	12	22	14	28	16	17	19	16	19	17	18	26	19	33	15	37	13	12	16	22	18	28	17	16	13
DiscoverEU	14	16	15	12	22	12	28	19	16	14	11	15	16	12	18	19	22	16	30	15	13	12	13	15	28	14	16	20
Euroopa solidaarsuskorpus	12	13	11	12	11	12	12	10	9	15	14	11	8	8	9	9	12	11	13	12	12	10	9	11	15	10	13	11

Teadlikkus ELi rahastatavatest võimalustest jääda teise ELi liikmesriiki on suurem kolmanda taseme haridusega noorte ja organisatsiooni tegevuses osalenud noorte seas

Sotsiaaldemograafilised tulemused näitavad, et teadlikkus ELi rahastatud võimalustest jääda teise ELi liikmesriiki on ebaühtlaselt jaotunud. Soolised erinevused on endiselt mõõdukad, kuigi naised on meestest suurema tõenäosusega kuulnud programmist „Erasmus+“ üliõpilaste (44% vs. 38%) ja programmi „Erasmus+“ noortevahetuste (34% vs. 28%) puhul. Ei ole üllatav, et õpilaste teadlikkus programmist „Erasmus+“ on kõige suurem 15–18-aastaste seas (41%), samas kui üliõpilaste teadlikkus programmist „Erasmus+“ on kõige tuntum 19–24-aastaste seas (45%).

Kõige selgemad erinevused on seotud hariduse, elukoha ja organisatsioonides osalemisega. Üliõpilaste teadlikkus programmist „Erasmus+“ ulatub 30 %-st põhiharidusest, põhiharidusest või teise taseme alumisest astmest madalama haridusega noorte puhul 48 %-ni kolmanda taseme haridusega noorte puhul ning sama muster esineb ka programmi „Erasmus+“ noortevahetuste puhul (24 % vs. 35 %). Kolmanda taseme haridusega noored ütlevad samuti palju väiksema tõenäosusega, et nad ei ole ühestki sellisest võimalusest kuulnud (8 % võrreldes 20 %-ga madalama haridustasemega noorte seas). Teine tegur on elukoht; linnades elavad noored on suurema tõenäosusega kui maapiirkondades elavad noored kuulnud programmist „Erasmus+“ üliõpilastele (44% vs. 38%), programmi „Erasmus+“ noortevahetustest (33% vs. 28%) ja algatusest „DiscoverEU“ (16% vs. 12%), samas kui nad ütlevad väiksema tõenäosusega, et nad ei ole kuulnud ühestki neist võimalustest (11% vs. 16%). Noored, kes on viimase aasta jooksul osalenud vähemalt ühe organisatsiooni tegevuses, on rohkem teadlikud vähemtuntud võimalustest, nagu DiscoverEU (16 % vs. 8 % neist, kes ei ole osalenud mõne organisatsiooni tegevuses) ja Euroopa solidaarsuskorpus (14 % vs. 5 %).

5. Digiõpe

5.1 Usaldus oma võime vastu kasutada tehisintellekti tööriistu

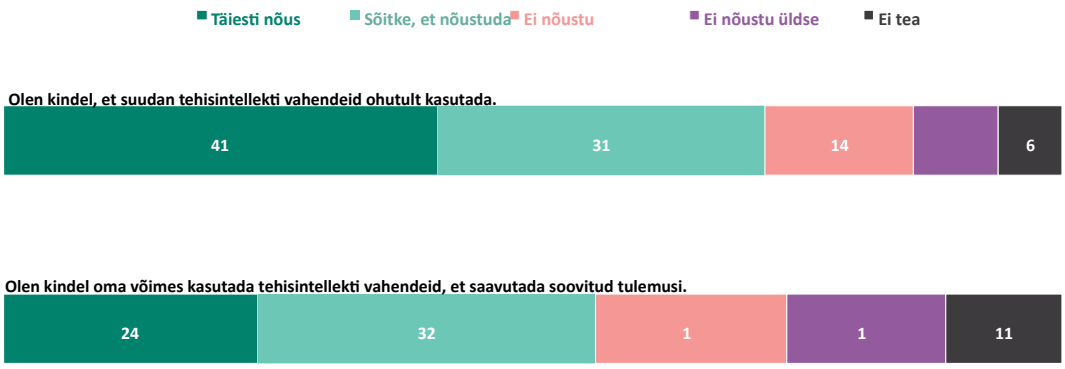
Noored eurooplased on kindlamad oma võimes kasutada tehisintellekti vahendeid ohutul viisil kui kasutada neid soovitud tulemuste saavutamiseks

Peaaegu kolm neljandikku ütlevad, et nad tunnevad end kindlalt oma võimes kasutada tehisintellekti tööriistu ohutult (72%), sealhulgas 41%, kes on selle väitega täielikult nõus. Seevastu usaldus on väiksem, kui küsimus keskendub võimele kasutada tehisintellekti vahendeid soovitud tulemuste saavutamiseks: 56% nõustub, sealhulgas ainult 24%, kes on täielikult nõus. Usaldus oma võimete vastu näib olevat suurem üldise kasutuse tasandil kui tehisintellekti kasutamisel konkreetsete tulemuste saavutamiseks. Erinevus on suurem tugeva kokkuleppe puhul, mis langeb 41%-lt 24%-le, kui üldise kokkuleppe puhul, mis langeb 72%-lt 56%-le.

Üksikute riikide tulemused näitavad, et usaldus inimese võime vastu kasutada tehisintellekti vahendeid turvaliselt on liikmesriikides laialt levinud, kuid selle intensiivsus on selgelt erinev. See on suurim Maltal (97%), Luksemburgis (90%) ja Eestis (89%), millele järgnevad Läti ja Sloveenia (mõlemad 84%) ning Taani (82%). Skaala teises otsas on Madalmaade noored, kelle usaldus tehisintellekti ohutu kasutamise vastu on kõige väiksem (57%), neile järgnevad Belgia (66%), Rootsi (68%) ja Austria (69%). Kuid isegi nendes riikides on enamik noori endiselt kindlad, et nad suudavad tehisintellekti vahendeid ohutult kasutada.

Usaldus selle vastu, et vastajad suudavad kasutada tehisintellekti vahendeid soovitud tulemuste saavutamiseks, on peaaegu kõikjal väiksem. Malta, Luksemburgi ja Eesti vastajate kindlustunne on taas kõige suurem (vastavalt 95 %, 87 % ja 85 %), samas kui Madalmaade (42%), Saksamaa (48%) ja Austria (49%) vastajate kindlustunne on kõige väiksem.

Küsimus 16. Mil määral nõustute või ei nõustu järgmiste väidetega tehisintellekti kohta?

Usaldus tehisintellekti turvalise kasutamise võime vastu on suurim Malta, Luksemburgi ja Eesti noorte seas. Erinevus ohutu ja tõhusa kasutamise vahel on riigiti erinev

Erinevus ohutu ja tõhusa kasutamise vahel on eriti silmatorkav Saksamaa, Austria, Poola ja Rumeenia vastajate seas, mis viitab sellele, et nendes riikides võivad noored tunda end suhteliselt võimekana kasutama tehisintellekti vahendeid ohutul viisil, kuid vähem kindlalt oma

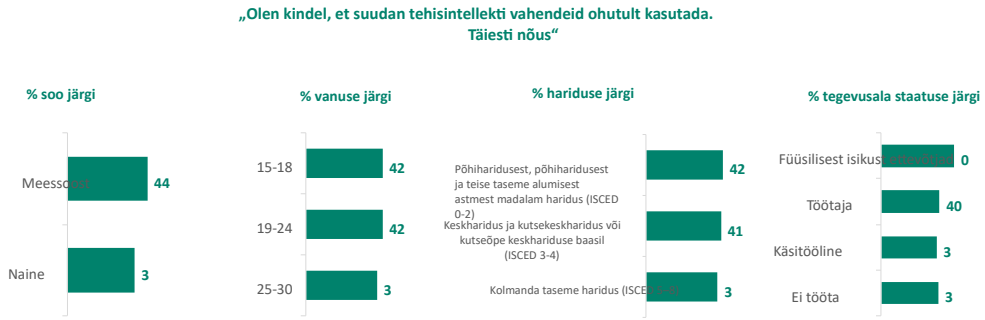
võimes kasutada neid soovitud tulemuste saavutamiseks. Seevastu Maltal, Luksemburgis, Eestis ja Küprosel on need kaks usalduse vormi palju lähemal.

Sotsiaaldemograafilised erinevused näitavad, et usaldus inimese võime vastu kasutada tehisintellekti tööriistu ohutult ei ole ühtlaselt jaotunud

Mehed ütlevad naistest suurema tõenäosusega, et nad on täiesti kindlad oma võimes kasutada tehisintellekti tööriistu ohutult (44% vs. 37%). Vanuseerinevused on piiratumad, kuigi täielikult nõus olevate vastajate osakaal on veidi väiksem 25–30aastaste seas (39%) kui 15–18aastaste ja 19–24aastaste seas (mõlemad 42%).

Erinevused aktiivsuse staatuse järgi on suuremad. Pooled füüsilisest isikust ettevõtjatest noored ütlevad, et nad on täiesti kindlad, et suudavad tehisintellekti ohutult kasutada (50 %), samas kui 40 % töötajatest, 39 % mittetöötavatest inimestest ja 38 % töölistest. Erinevused hariduses on väikesed ja vastanduvad enamikule teistele käesolevas aruandes esitatud küsimustele: Täiesti nõus on 42 % madalaima haridustasemega inimestest, samas kui teise taseme ülemise astme või teise taseme järgse, kolmanda taseme välise haridusega inimeste puhul on see näitaja 41 % ja kolmanda taseme haridusega inimeste puhul 39 %. Üldiselt näitavad tulemused, et kõige suuremad erinevused usalduses tehisintellekti ohutu kasutamise vastu tulenevad pigem aktiivsusest ja soost kui haridusest.

Küsimus 16. Mil määral nõustute või ei nõustu järgmiste väidetega tehisintellekti kohta?

5.2. Tehisintellekti kasutamise õppimine

Noored õpivad tehisintellektivahendite mõistmise ja kasutamisega seotud oskusi peamiselt meedia või veebisisu ning iseseisva lugemise, teadustöö või praktika kaudu.

Viimase 12 kuu jooksul on noored eurooplased kõige sagedamini õppinud tehisintellekti vahendite mõistmise ja kasutamisega seotud oskusi meedia või veebisisu, näiteks sotsiaalmeedia, netisaadete, blogide või uudiste kaudu (39 %). Oluline roll on ka iseseisval lugemisel, teadustööl või praktikal (33%), mis on veidi ees koolis või ülikoolis õppimisest (31%). 28 % mainis arutelusid perekonna või sõpradega, samas kui kollektiivsemad või organiseeritud kohtumised on vähem levinud: 16 % õppis oskusi, mis on seotud tehisintellektivahendite mõistmise ja kasutamisega kogukonnas või vabatahtlikus keskkonnas, ning 15 % avalike ürituste või teadlikkuse suurendamise kampaaniate kaudu.

Need tulemused näitavad, et tehisintellektipõhine õpe põhineb praegu rohkem igapäevasel digitaalsel kokkupuutel ja individuaalsel eksperimenteerimisel kui struktureeritud haridusasutustel. Samal ajal ütleb ainult 7 % kõigist vastanutest, et nad ei õppinud tehisintellektiga seotud oskusi ühegi loetletud kanali kaudu, mis ei tähenda tingimata, et nad ei õppinud ühtegi, kuna muid õppimisviise ei testitud. Kanalid, mille kaudu nad õpivad, on endiselt mitmekesised ja sageli mitteametlikud.

Q17 Kus (kui üldse) õppisite viimase 12 kuu jooksul tehisintellektivahendite mõistmise ja kasutamisega seotud oskusi?

Tehisintellekti õppekanalid on liikmesriigiti erinevad. Mõnes riigis on rohkem vastajaid õppinud tehisintellektialaseid oskusi koolis või ülikoolis

Riikide tulemused näitavad, et meedia ja veebisisu on paljudes liikmesriikides kõige levinumad tehisintellektiga seotud oskuste õppimise kanalid. Need on eriti silmapaistvad Luksemburgis (57%) ja Maltal (55%), kellele järgnevad Eesti ja Sloveenia (mõlemas 48%), Itaalia (45%), Horvaatia ja Prantsusmaa (mõlemas 42%). Mitmes riigis on eriti oluline ka iseõppimine, eriti vastanute puhul Küprosel (50%), Sloveenias (49%), Bulgaarias (48%), Horvaatias (47%) ja Maltal (46%).

Mõnes liikmesriigis näib silmatorkavam olevat tehisintellektiga seotud oskuste õppimine koolides ja ülikoolides. Nad on juhtiv kanal Belgias (38%) ja tähtsuselt teine kanal Luksemburgis (44%), Taanis (39%), Prantsusmaal (36%), Portugalis (34%), samuti Hispaanias ja Itaalias (mõlemas 33%). See näitab, et kuigi tehisintellekti õppimine ELi tasandil põhineb endiselt peamiselt veebisisul ja enesejuhitavatel tavadel, näib formaalharidusel olevat mitmes riigis juba oluline roll. Riigid, kus vastajad mainivad sagedamini koole ja ülikoole, on ka riigid, kus nende vastajate osakaal, kellel puudub kutsealane tegevus (sealhulgas oluline osa õpilastest), on suurim. Korraldatumad või kollektiivsemad kanalid on üldiselt vähem levinud, kuid paistavad silma Maltal, Luksemburgis, Eestis ja Sloveenias, eelkõige kogukonna- või vabatahtlikes keskkondades ja avalikel üritustel. Malta, Luksemburg ja Eesti, kus vastajad märkisid suurimat kindlustunnet, said üle EL 27 keskmise punktisumma igas õppekanalis, eelkõige „koolis või ülikoolis“ (37%, 44% ja 44% vs. 31% EL 27s), „meedia- või veebisisus“ (55%, 57% ja 48% vs. 39%) või isegi „aruteludes perekonna või sõpradega“ (43%, 40% ja 36% vs. 28%). Ainult 1 % Maltal ja Luksemburgis ning 2 % Eestis teatas õppimisest ühegi loetletud kanali kaudu, samas kui EL 27 tasandil oli see näitaja 7 %.

Q17 Viimase 12 kuu jooksul, kus, kui kusagil, õppisite oskusi, mis on seotud tehisintellekti tööriistade mõistmise ja kasutamisega ?

	EL 27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	Itaalia	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Meedia või veebisisu kaudu (nt sotsiaalmeedia, taskuhäälingud, blogid, uudised)	39	36	34	35	40	38	48	40	35	34	42	42	45	36	40	33	57	41	55	29	39	35	41	40	48	37	39	38
Iseseisva lugemise, uurimistöö või praktika kaudu	33	26	48	29	37	35	45	39	40	31	27	47	31	50	41	38	39	37	46	34	33	43	31	30	49	35	38	36
Koolis või ülikoolis (nt klassid, kursused, õppekavavälised tegevused)	31	38	23	32	39	29	44	33	30	33	36	27	33	29	31	27	44	21	37	29	26	23	34	25	35	28	33	34
Läbi arutelud pere või sõpradega	28	27	23	26	33	28	36	26	30	31	29	25	29	36	30	23	40	25	43	25	27	26	30	23	38	23	28	26
Kogukonnas või vabatahtlikus keskkonnas (nt noorteklubid, valitsusvälised organisatsioonid, vabatahtlik tegevus, õpikojad)	16	21	14	16	25	14	32	13	14	18	18	15	13	6	26	18	33	19	34	18	16	16	16	16	30	18	15	17
Avalikel üritustel või teadlikkuse suurendamise kampaaniates	15	20	11	15	22	16	30	14	12	13	17	14	13	8	24	16	25	13	33	15	14	12	15	14	25	14	12	12

Tehisintellekti õppekanalid on rühmade lõikes üldjoontes sarnased. Kõige nooremad vastajad on viimase 12 kuu jooksul kõige tõenäolisemalt õppinud oskusi, mis on seotud tehisintellektivahendite mõistmise ja kasutamisega koolis, võttes arvesse asjaolu, et kokkupuude tehisintellektiga on hiljutine nähtus.

Sotsiaaldemograafilised tulemused näitavad, et tehisintellektiga seotud oskuste õppimise peamised kanalid on rühmade lõikes üldjoontes sarnased. Meedia- ja veebisisu mainitakse naiste ja meeste puhul peaaegu samal tasemel (39% vs. 38%) ning see varieerub vanuseti vaid veidi, ulatudes 37%-st 25–30-aastaste seas 41%-ni 15–18-aastaste seas. Enesejuhitud õpe on seevastu sagedasem vanemate vastanute seas: 36% 25-30-aastastest õppis iseseisva lugemise, teadustöö või praktika kaudu, võrreldes 31%-ga 15-18-aastastest.

Kõige selgem vanuseline erinevus puudutab kooli ja ülikooli. 40 % 15–18-aastastest ütleb, et nad on viimase 12 kuu jooksul õppinud selles keskkonnas tehisintellektiga seotud oskusi. Selles vanuserühmas on koolis õppimine sama levinud kui meedia või veebisisu kaudu õppimine (41 %), mistõttu on need kaks kõige levinumat tehisintellektiga seotud oskuste õppimise kanalit. 19–24aastastest on 34 % teatanud, et on viimase 12 kuu jooksul õppinud koolis või ülikoolis tehisintellektiga seotud oskusi. Muutes selle meedia või veebisisu järel teiseks kõige levinumaks õppekanaliks (39%). 25–30aastastest 23 % väidab, et nad on viimase 12 kuu jooksul õppinud koolis või ülikoolis tehisintellektiga seotud oskusi.

Erinevused hariduses on piiratumad, kuid kolmanda taseme haridusega noored mainivad veidi suurema tõenäosusega kui madalama haridustasemega noored iseõppimist (35% vs. 29%) ning kogukondlikku või vabatahtlikku tegevust (18% vs. 14%). Tööalase tegevuseta noored on töötajatest suurema tõenäosusega õppinud viimase 12 kuu jooksul kasutama tehisintellekti meedia või veebisisu kaudu (43% vs. 39%) ning eelkõige kooli või ülikooli kaudu (38% vs. 29%).

Kõige nähtavam erinevus on nende vahel, kes osalevad organisatsioonides, ja nende vahel, kes seda ei tee. Noored, kes osalevad organisatsioonides, on palju tõenäolisemalt kui need, kes ei ole viimase 12 kuu jooksul kogukonnas või vabatahtlikus keskkonnas õppinud tehisintellektivahendite mõistmise ja kasutamisega seotud oskusi (20 % vs. 4 %). Sama lõhe ilmneb avalike ürituste või teadlikkuse suurendamise kampaaniate puhul (18 % vs. 5 %). Üldiselt on tehisintellekti õppimine profiilide lõikes laialt levinud, kuid struktureeritud ja kollektiivsetest kanalitest teatavad sagedamini nooremad vastajad ja need, kes on osalenud organisatsiooni tegevuses.

6. Tehniline kirjeldus

Ajavahemikus 19. juunist kuni 1. juulini 2026 korraldas Demoscopy Euroopa Komisjoni hariduse, noorte, spordi ja kultuuri peadirektoraadi taotlusel käesoleva Eurobaromeetri kiiruuringu nr 585. Tegemist on küsitlusega, mida koordineerib kommunikatsiooni peadirektoraadi avaliku arvamuse ja kodanike kaasamise üksus.

Käesolev Eurobaromeetri kiiruuring hõlmab 15–30aastaseid noori kõigis 27 ELi liikmesriigis. See sihtrühm vastab Eurobaromeetri kiiruuringu raamlepingus määratletud 1. sihtrühmale (STG1). Kokku viidi arvutipõhise veebiintervjuu (CAWI) kaudu läbi 26 806 intervjuud.

Intervjuude arv riikide kaupa

ELi	26807	Läti	00:00:00
Belgia	1022	Leedu	104
Bulgaaria	1031	Luksemburg	501
Tšehhi	1024	Ungari	1009
Taani	1023	Malta	503
Saksamaa	1172	Madalmaad	1003
Eesti	1003 .	Austria	105
Iiri Vabariik	1073 -	Poola	1001
Kreeka	1007	Portugal	1192
Hispaania	1007	Rumeenia	1183
Prantsusmaa	995	Sloveenia	1013
Horvaatia	1021	Slovakkia	1030
Itaalia	1173	Soome	1032
Küpros	521	Rootsi	1138

Veamäär

Uuringutulemuste suhtes kohaldatakse proovivõtuga seotud lubatud hälbeid. Veamarginaal kvantifitseerib ebakindlust uuringutulemuse suhtes (või kindlustunnet selle suhtes). Üldjuhul on veamäär seda väiksem, mida rohkem intervjuusid läbi viidi (valimi suurus). 500-liikmelise valimi veamäär ei ületa 4,4 protsendipunkti ja 1000-liikmelise valimi veamäär ei ületa 3,1 protsendipunkti.

Statistilised marginaalid valimi lubatud hälvete tõttu
(95 % usaldatavustasemel)

erinevad valimi suurused on reas	erinevad vaadeldud tulemused on veergudes						
	5,00 %	10,00 %	25,00 %	50,00 %	75,00 %	90,00 %	95,00 %
n=50	±6,0	±8,3	±12,0	±13,9	±12,0	±8,3	±6,0
n=100	±4.3	±5,9	±8,5	±9,8	±8,5	±5,9	±4.3
n=200	±3,0	±4.2	±6,0	±6,9	±6,0	±4.2	±3,0
n=500	±1,9	±2,6	±3,8	±4,4	±3,8	±2,6	±1,9
n=1000	±1,4	±1,9	±2,7	±3,1	±2,7	±1,9	±1,4
n=1500	±1.1	±1,5	±2,2	±2,5	±2,2	±1,5	±1.1
n=2000	±1,0	±1,3	±1,9	±2,2	±1,9	±1,3	±1,0

7. Qu estionnaire

Intervjuu režiim: Veebipõhine (CAWI)

Sihtpopulatsioon: Noored vanuses 15 kuni 30 aastat.

C ülekoormus: 27 ELi liikmesriiki

Välitööde kuupäevad: 19. juuni – 1. juuli 2026.

Proov si ze: 26 806 intervjuud (ligikaudu 1000 suuremates riikides ja 500 väiksemates riikides)

Hõlmatud sotsiaaldemograafilised küsimused: vanus, sugu, haridus, elukutse, piirkond, linnastumine, leibkonna koosseis

TOPICAL KÜSIMUSED

ELi noortestrateegia

[KÕIK]

küsimus. Millised järgmistest on Teie arvates kõige olulisemad, et saavutada tulemusi noortele suunatud poliitikas? Valige kuni kolm võimalust.

(võimalikud on kolm suurimat aeronavigatsiooniteenust)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE ITEMS)

1. Eesmärgid, mis käsitlevad noorte ees seisvaid tegelikke probleeme

2. Koostöö kõigil tasanditel – kohalikul, piirkondlikul, riiklikul ja ELi tasandil

3. Tagada, et noortel ja noorteorganisatsioonidel oleks otsuste tegemisel sõnaõigus

4. Noorte teadlikkuse tagamine poliitikast ja võimalustest

5. Noorteprogrammide ja -algatuste rahaline toetamine

6. Otsuste tegemine faktide ja uuringute põhjal

7. Poliitikate tegeliku elluviimise ja nõuetekohase läbivaatamise tagamine

8. noori mõjutavate eri poliitikavaldkondade ühendamine

9. Mitte ükski neist

10. Ei tea

Kodanikuharidus

[KÕIK]

Q2 Kas olete viimase 12 kuu jooksul õppinud midagi uut järgmistel teemadel?

(võimalikud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE PUNKTID 1–5

1. Demokraatlikud protsessid, poliitikas osalemine ja institutsioonid

2. Inimõigused ja sotsiaalne õiglus

3. Võrdõiguslikkus, mitmekesisus ja diskrimineerimisvastane võitlus

4. Keskkonnasäästlikkus

5. Meedia- ja digikirjaoskus ning desinformatsiooni äratundmine

6. Mitte ükski eespool nimetatutest

7. Ei tea

[ASK IF Q2 = 1 või 2 või 3 või 4 või 5]

Q3 Kuidas te nende teemade kohta teada saite?

(võimalikud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE PUNKTID 1–6

1. Koolis või ülikoolis (kursused, õppekavavälised tegevused)

2. Osaledes noorteklubides, kodanikuühiskonna organisatsioonides, vabatahtlikus tegevuses

3. Traditsioonilise meedia (nt televisioon, raadio, ajalehed), digitaalmeedia (nt sotsiaalmeedia, netisaated, blogid) kaudu

4. Isesuunatud lugemise või uurimistöö kaudu

5. Läbi arutelud oma pere või sõpradega

6. Avalikel üritustel või teadlikkuse suurendamise kampaaniates

7. Mitte ükski eespool nimetatutest

8. Ei tea

TREND KÜSIMUSED

Noorte osalemine ühiskonnaelus

MODIFIED TREND – FL 545 (2024) – I kvartal

[KÕIK]

Neljas kvartal. Millised on Teie arvates kõige tõhusamad meetmed, et otsustajad saaksid noorte häält kuuldavaks teha? Võite valida kuni kolm vastust.

(kuni kolmele loale)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE artiklid 1–8)

1. Hääletamine kohalikel, riiklikel või Euroopa Parlamendi valimistel

2. Osalemine poliitilistes liikumistes, erakondades või liitudes

3. Poliitikuga teatavas küsimuses ühenduse võtmine

4. Vabatahtlik tegevus heategevus-/kampaaniaorganisatsioonis

5. Teatavate toodete boikoteerimine või ostmine poliitilistel, eetilistel või keskkonnaalastel põhjustel

6. Osalemine üliõpilas- või noorteorganisatsioonides

7. Osalemine avalikus konsultatsioonis kavandatud poliitiliste algatuste kohta (veebis või väljaspool seda), sealhulgas ELi noortedialoogis või Euroopa kodanike paneelaruteludel

8. Sotsiaalmeedias osalemine, näiteks oma arvamuse väljendamine, teemaviidete kasutamine või profiilipildi muutmine

9. Muud

10. Ükski neist ei ole tõhus

11. Ei tea

TREND – FL 545 (2024) – 2. kvartal

[KÕIK]

Küsimus 5. Kas olete viimase 12 kuu jooksul osalenud mõne järgmise organisatsiooni tegevuses? Valige kõik sobivad variandid.

(Lubatud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE PUNKTID 1–7)

1. Spordiklubi

2. Noorteklubi, vabaajaklubi või mis tahes noorteorganisatsioon

3. Kultuuriorganisatsioon

4. Poliitiline organisatsioon või erakond

5. Vabatahtliku tegevusega organisatsioon

6. Kliimamuutuste/keskkonnaküsimuste valdkonnas tegutsev organisatsioon

7. Inimõigusi või ülemaailmset arengut edendav organisatsioon

8. Muud noorteorganisatsioonid, klubid, valitsusvälised organisatsioonid jne.

9. Mitte ükski neist

10. Ei tea

TREND – FL 545 (2024) – III kvartal

[ASK IF Q5 = 9 (mitte ükski neist)]

küsimus. Millistel põhjustel ei ole Te nendes tegevustes osalenud? Palun valige kõik sobivad variandid.

(Lubatud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE PUNKTID 1–6

1. Mul ei ole aega

2. Ma ei ole huvitatud

3. Ma ei saa seda endale lubada

4. Ma ei ole sellele veel mõelnud.

5. Ma ei tea, kuidas seda teha

6. Ma ei saa probleemidest piisavalt aru

7. Keegi ei ole mind kunagi kutsunud ega kutsunud osalema.

8. Ma ei teadnud, et ma suudan seda teha.

9. Need tegevused on liiga kaugel. Minu kodust on raske sinna jõuda (nt ühistranspordiga)

10. Muud

11. Ei tea

TREND – FL 545 (2024) – IVa kvartal

[KÕIK]

Küsimus 7a. Kas olete viimase aasta jooksul võtnud mingeid meetmeid ühiskonna muutmiseks, näiteks petitsioonile alla kirjutades, meeleavaldusel osaledes või poliitikule kirja saates?

(ainult ANSWER)

(Ümber suunatud leheküljelt eksklusiivne)

1. Jah

2. Ei

3. Ei tea

TREND – FL 545 (2024) – IVb kvartal

[ASK IF Q7a = 1 (jah)]

Küsimus 7b. Millistes valdkondades püüdsite ühiskonda muuta (näiteks petitsioonile alla kirjutades, meeleavaldusel osaledes või poliitikule kirja saates)?

(Lubatud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE PUNKTID 1–7)

1. Kliimamuutused ja keskkonnakaitse

2. Tervis ja heaolu

3. Majanduslik ebavõrdsus ja sotsiaalkulutused

4. Võrdsed õigused sõltumata soost, rassist või seksuaalsusest

5. Inimõigused

6. Sõjad ja konfliktid

7. Demokraatia ja õigusriik

8. Muud

9. Ei tea

Arvamus ELi ja ELi noortepakkumise kohta

MODIFIED TREND – FL 545 (2024) – 5. kvartal

[KÕIK]

küsimus. Kas olete kursis mõnega järgmistest viisidest Euroopa Liiduga suhtlemiseks?

(Lubatud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE artiklid 1–8)

1. ELi noortedialoog või ELi noortekonverents

2. Euroopa kodanike paneelarutelud

3. Avalikud konsultatsioonid

4. Euroopa Parlamendi valimised

5. ELi sotsiaalmeedia kanalid ja veebisaidid (st Euroopa Noorteportaal)

6. ELi institutsioonide külastamine

7. Euroopa noortenädal või Euroopa noorteüritus

8. Voliniku või parlamendiliikmega ühenduse võtmine

9. Osalemine ELi korraldatud üritustel teie riigis

10. Euroopa kodanikualgatus

11. Mitte ükski neist

12. Ei tea

TREND – FL 545 (2024) – 6. kvartal

[KÕIK]

küsimus. Milliseid järgmistest allikatest kasutate enda teavitamiseks EList?

(Lubatud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE PUNKTID 1–7)

1. Sotsiaalmeedia
2. Veebiajakirjandus, netisaated ja/või uudisteplatvormid
3. Kirjalik (trükitud) ajakirjandus (nt ajalehed, nädala- või kuuajakiri jne)
4. TV
5. Raadio
6. Vestlused sõprade, pere või kolleegidega
7. Kool või ülikool
8. Muud
9. Puuduvad, ma ei hoia end ELi asjadega kursis
10. Ei tea

TREND – FL 545 (2024) – 7. kvartal

[KÕIK]

Küsimus 10. Kas olete kunagi osalenud mõnes järgmises tegevuses?

(Lubatud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE PUNKTID 1–5

1. Õppimine, koolitus või õpipoisiõpe teises ELi liikmesriigis
2. Osalemine mis tahes kultuuri-/sporditegevuses teises ELi liikmesriigis
3. Osalemine mis tahes poliitilises tegevuses teises ELi liikmesriigis
4. Vabatahtlik tegevus või sarnane tegevus teises ELi liikmesriigis
5. Töötamine teises ELi liikmesriigis
6. Mitte ükski neist
7. Ei tea

TREND – FL 545 (2024) – 8. kvartal

[ASK IF Q10 = 6 (mitte ükski neist)]

Küsimus 11. Mis takistas teil sellistes tegevustes osalemast? Valige kõik sobivad variandid.

(Lubatud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE PUNKTID 1 kuni 9)

1. Ei ole huvitatud

2. Ebapiisav võõrkeeleoskus

3. Olen teise inimese hooldaja kodus ja ei saa seetõttu riigist lahkuda

4. Minu vanemad/perekond/partner/sõbrad heidutavad mind välismaale minemast

5. Ma ei ole piisavalt sõltumatu, et minna välismaale pikemaks ajaks

6. Rahaliste vahendite puudumine

7. Teabe puudumine välismaale mineku võimaluste kohta

8. Minu huvidele vastavate võimaluste puudumine välismaal

9. Kogemust ei tunnustataks kodus

10. Muud

11. Ei tea

TREND – FL 545 (2024) – 9. kvartal

[ASK IF Q10 = 1, 2, 3, 4 või 5]

Küsimus 12. Kas nõustute või ei nõustu sellega, et nendes tegevustes osalemine...? Valige kõik, millega nõustute.

(Lubatud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE PUNKTID 1 kuni 9)

1. Suurendasin oma teadmisi teistest Euroopa riikidest

2. Tegin mulle tunde, et olen euroopalikum

3. Suurendasin hiljem huvi teises Euroopa riigis elamise vastu (töö või hariduse saamiseks)

4. Tegin mulle rohkem huvi Euroopa teemade vastu

5. Suurendasin huvi võõrkeelte vastu

6. Muutsin mind teadlikumaks teistest kultuuridest ja väärtustest

7. Suurendasin oma enesekindlust

8. Võimaldab mul paremini kohaneda uute olukordadega tulevikus

9. Võimaldab mul sõpru kergemini leida

10. Muud

11. Mitte ükski neist

12. Ei tea

TREND – FL 545 (2024) – 10. kvartal

[KÕIK]

Küsimus 13. Allpool on esitatud mõned ELi rahastatud võimalused noortele teises ELi liikmesriigis viibimiseks. Millest, kui üldse, oled sa kuulnud?

(Lubatud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE KIRJELDUSED, 1.–5. KOKKUVÕTE)

1. Erasmus+ üliõpilastele (18-aastased ja vanemad)
2. Programm „Erasmus+“ õpilastele (11–18aastased)
3. Erasmus+ praktikantidele
4. Erasmus+ noortevahetused
5. Programm „Erasmus+“ noortele ettevõtjatele
6. DiscoverEU
7. Euroopa solidaarsuskorpus
8. Mitte ükski neist
9. Ei tea

TREND – FL 545 (2024) – 11. kvartal

[KÕIK]

Küsimus 14. Kas ütleksite, et ELi võetud meetmed mõjutavad teie igapäevaelu või mitte?

(ainult ANSWER)

(Ümber suunatud leheküljelt eksklusiivne)

1. Jah, väga palju
2. Jah, teataval määral
3. Ei, mitte palju
4. Ei, üldse mitte
5. Ei tea

TREND – FL 545 (2024) – 12. kvartal

[KÕIK]

Küsimus 15. Mida ootate Euroopa Liidult oma põlvkonna jaoks? Võite valida kuni kolm vastust.

(kuni kolmele loale)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE PUNKTID 1 kuni 9)

1. Keskkonnasõbraliku poliitika edendamine ja kliimamuutuste vastu võitlemine

2. Noorte töövõimaluste suurendamine

3. Võitlus vaesuse ning majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu

4. Tugev roll terviseprobleemidega tegelemisel

5. Rahu säilitamine, rahvusvahelise julgeoleku tugevdamine ja rahvusvahelise koostöö edendamine

6. Inimõiguste, demokraatia ja ühiste euroopalike väärtuste edendamine

7. Ühiskonna digitaliseerimise edendamine

8. Kaasava ühiskonna, sealhulgas soolise võrdõiguslikkuse ja diskrimineerimisvastase võitluse edendamine

9. ELi eri piirkondadest pärit noorte kokkutoomine

10. Muud

11. Ei tea

Digiõpe / desinformatsioon / meediapädevus

[KÕIK]

Küsimus 16. Mil määral nõustute või ei nõustu järgmiste väidetega tehisintellekti kohta?

(Ümber suunatud leheküljelt ANSWER PER LINE)

(Ümber suunatud leheküljelt ExcLUSIVE PER LINE – RANDOMIZE 1 kuni 4

• Täiesti nõus

• Sõitke nõustumise nimel

• Ei nõustu

• Ei nõustu üldse

• Ei tea

1. Olen kindel, et suudan tehisintellekti vahendeid ohutult kasutada.

2. Olen kindel oma võimes kasutada tehisintellekti vahendeid, et saavutada soovitud tulemusi.

[KÕIK]

Küsimus 17. Kus (kui üldse) õppisite viimase 12 kuu jooksul tehisintellektivahendite mõistmise ja kasutamisega seotud oskusi?

(Lubatud mitmeotstarbelised laevad)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE PUNKTID 1–6

1. Koolis või ülikoolis (nt klassid, kursused, õppekavavälised tegevused)

2. Kogukonnas või vabatahtlikus keskkonnas (nt noorteklubid, valitsusvälised organisatsioonid, vabatahtlik tegevus, õpikojad)

3. Meedia või veebisisu kaudu (nt sotsiaalmeedia, taskuhäälingud, blogid, uudised)

4. Iseseisva lugemise, uurimistöö või praktika kaudu

5. Läbi arutelud pere või sõpradega

6. Avalikel üritustel või teadlikkuse suurendamise kampaaniates

7. Mitte ükski eespool nimetatutest

8. Ei tea

6. Põlvkondadevaheline õiglus

[KÕIK]

Küsimus 18. Mil määral nõustute või ei nõustu isiklikult iga järgmise väitega?

(Ümber suunatud leheküljelt ANSWER PER LINE)

(Ümber suunatud leheküljelt RANDOMISE ITEMS)

• Täiesti nõus

• Sõitke nõustumise nimel

• Ei nõustu

• Ei nõustu üldse

• Ei tea

1. (MEIE RIIK) võtavad poliitikakujundajad arvesse oma otsuste pikaajalisi tagajärgi

2. ELi poliitikakujundajad võtavad arvesse oma otsuste pikaajalisi tagajärgi

3. (MEIE RIIK) noortel on samad võimalused elus edu saavutada kui samaealistel noortel 30 aastat tagasi

4. (MEIE RIIGIs) on 30-aastastel noortel samad eduvõimalused kui praegu samaealistel noortel.

Märkused

Algses pdf-failis paistavad tähemärgid kummalised, eriti illustratsioonidel: mõned tähemärgid kaovad kopeerimis-kleebimisel, eriti ülakomad, suurtähed ja küsimärgid.

Näiteks esimesel illustratsioonil leheküljel 8:

- Ülemise rea (pealkirjarea) kopeerimisel asendatakse küsimuse number "Q18" numbriga "1" ja viimane küsimärk kaob.

- Järgmistes ridades teisendatakse sulgudes olev fraas "(MEIE RIIK)" fraasiks "U U T Y".

Need kummaliselt puuduvad tähemärgid esinevad ka tekstis endas (näiteks leheküljel 6, viimase lõigu alguses olevas esimeses veerus kaob kopeerimisprotsessi käigus sõna).

On võimalik, et muud vead jäävad alles; Palun saatke meile sõnum, et saaksime neid parandada.

Küsimusest Q10 nähtub, et mõnes teises Euroopa Liidu riigis tegutsevate noorte eurooplaste osakaal on tõusuteel. See on positiivne areng (kuigi tuleb silmas pidada CO2 jalajälge: välismaale reisimine toob kaasa suurema CO2 heite).

Küsimuses Q12 küsitakse samadelt isikutelt kasu kohta, mida nad said välismaal veedetud ajast. Positiivsete vastuste osakaal väheneb märkimisväärselt.

Seega tundub, et mida rohkem noori eurooplasi välismaale reisib, seda vähem ahvatlev on see kogemus nende jaoks.

Digiõpe: ainsad küsimused puudutavad tehisintellekti. See on vaid üks digiõppe aspekt, isegi kui see on kõige aktuaalsem.